

Sanatın İyileştirici Gücü
ULUSLARARASI
SANAT - TASARIM
KONFERANSI &
SERGISİ
14 NİSAN 2021

The Healing Power of Art
INTERNATIONAL
ART - DESIGN
CONFERENCE &
EXHIBITION
14 APRIL 2021
(ONLINE)

İZMİR

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI
ABSTRACT BOOK

ULUSLARARASI SANAT – TASARIM KONFERANSI, PERFORMANS VE SERGİSİ

“Sanatın İyileştirici Gücü” Teması Üzerine...

14 Nisan 2021

INTERNATIONAL ART- DESIGN CONFERENCE, PERFORMANCES & EXHIBITION

About the Theme "The Healing Power of Art"

April 14, 2021

Nisan 2021, İzmir

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarlarına aittir.

Kapak Grafik Tasarımı ve Sayfa Düzeni: Bahar Soğukkuyu

Düzenleme Kurulu

Doç.Dr. Banu Özevin (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Doç.Dr. Sibel Almelek İşman (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Doç.Dr. Çınla Şeker (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Doç.Dr. Bahar Soğukkuyu (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Dr.Öğr. Üyesi Esin Uçal Canakay (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Dr.Öğr. Üyesi Zehra Atabey (Trakya Üniversitesi)

DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ

BUCA EĞİTİM FAKÜLTESİ

ULUSLARARASI SANAT – TASARIM KONFERANSI, PERFORMANS VE SERGİSİ

"Sanatın İyileştirici Gücü" Teması Üzerine...

14 Nisan 2021

INTERNATIONAL ART- DESIGN CONFERENCE, PERFORMANCES & EXHIBITION

About the Theme "The Healing Power of Art"

April 14, 2021

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

ABSTRACT BOOK

BİLİM KURULU/SCIENTIFIC COMMITTEE

- Prof. Dr. Aslı Uz Baş - Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Boris Stevezor - Veliko Tarnovo Üniversitesi
Prof. Dr. Ebru İkiz - Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Halil Yoleri - Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Melihat Tüzün - Trakya Üniversitesi
Prof. Dr. Nesrin KULA DEMİR - Afyon Kocatepe Üniversitesi
Prof. Dr. Rana Simber ATAY - Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. Semra Daşçı - Ege Üniversitesi
Prof. Dr. Tuba Gültekin - Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Valeri Chakalov - Shumen Konstantin Preslavsky Üniversitesi
Prof. Dr. Vladimir Avramov - Veliko Tarnovo Üniversitesi
Doç. Dr. Bahar Soğukkuyu - Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Dr. Banu Özevin - Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Boris Zhelev Georgiev - Veliko Tarnovo Üniversitesi
Doç. Dr. Cansu Çelebi Erol - Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Dr. Çınla Şeker - Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Dr. Ebru İlkay Tuncer Boon - Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Dr. Fatma Selda Öz Soysal - Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Dr. Merve Güven Özkerim - Giresun Üniversitesi
Doç. Dr. Mücahit Bora - Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Dr. Mümtaz Hakan Sakar - Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Dr. Rostislava Todorova-Encheva - Shumen Konstantin Preslavsky Üniversitesi
Doç. Dr. Sena Sengir - Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Doç. Dr. Sibel Almelek İşman - Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Dr. Svetoslav Angelov Kosev - Veliko Tarnovo Üniversitesi
Doç. Dr. Svetozar Chilingirov - Veliko Tarnovo Üniversitesi
Doç. Dr. Yasemin Kılınçarslan - Uşak Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Esin Uçal Canakay - Dokuz Eylül Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Ezgi Tokdil - Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Firdevs Sağlam - Hakkari Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Uysal - Kastamonu Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Sermin Bilen - Dokuz Eylül Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Yudum Akkuş - Dokuz Eylül Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Zehra Atabey - Trakya Üniversitesi

Öğr. Gör. Dr. Gürkan Güleç - Dokuz Eylül Üniversitesi

Öğr. Gör. Dr. Oğuz Özcan - Dokuz Eylül Üniversitesi

Arş. Gör. Dr. Peyruze Rana Çetinkaya - Dokuz Eylül Üniversitesi

Arş. Gör. Dr. Yurdağül Kılıç Gündüz - Dokuz Eylül Üniversitesi

SUNUŞ

“Sanatın İyileştirici Gücü” Teması Üzerine...

30 bin yaşındaki mağara resimleri insanın sanatı, sihir ve illüzyonlar yaratmak için kullandığının kanıtlarıdır. Bu resimlerdeki vahşi hayvan imgelerinin insanın hayatta kalması ve beslenmesi için tek yol olan avlanma ritüellerinin bir parçası olduğu kabul edilmektedir. Antik Yunan’da sanatın her türünün, arınma ve temizlenme anlamına gelen katharsis amaçlı kullanıldığı bulgular arasındadır. Antik Yunan gibi Mısır’da da halka açık drama tiyatroları ve müzik, toplum üzerinde iyileşme ve rahatlatma etkisi yaratmıştır. Amerika, Afrika ve Avustralya’da, kısaca dünyanın dört bir tarafında, müzik, dans, özel kostümler ve dövme gibi vücut boyları şifa verme amaçlı olarak Şamanlar tarafından kullanılmaktadır. Orta Asya’da yaşayan Türk boylarının sanatı iyileştirme amaçlı kullanması 6 yüzyıllık bir geçmişe sahiptir ve buradan Orta Doğu’ya, Müslüman dünyasına, Küçük Asya yani Anadolu üzerinden Balkanlar’a geçmiştir. Yine bölgede, Selçuk ve Osmanlı İmparatorluklarına ait hastanelerde, Orta Çağdan itibaren düzenlenen özel bölümlerde sanat bir tedavi yöntemi olarak değerlendirilmiştir.

Düşünceler ve algısal beceriler insana birçok avantaj ve dezavantaj sağlar. İnsan kolektif (ritüel, dans, ses, imge üretimi, aidiyet duygusu) ve / veya bireysel olarak (psikolojik rahatlama, olumsuz düşünce ve duygulardan kaçınma, kendi başına yapabilecekleri üzerine odaklanma), karşılaştığı güçlükleri iyileştirmek için yine kendi kişisel çabalarıyla farklı yöntemler bulmuştur. Sanatı profesyonel bir iş ve uzmanlık alanı olarak yapan bireylerin yanı sıra, renkleri, biçimleri, fırça vuruşlarını, jestleri, hareketleri, müzik notalarını, enstrümanları, ses ve harfleri karıştırıp düzenleyerek rahatlamayı seçen farklı iş alanlarında çalışan insanlar da vardır. Bir iyileştirme, şifa bulma ve yeniden biçimlendirme yöntemi olarak sanat, tüm farklı disiplinlerle birlikte, küresel ya da yerel ölçekte, toplumu bireylerin içine düştükleri sosyal ikilemlerden uzak tutar, otomatikleşen günlük hayatlarına bir ara verdirerek nefes almalarını sağlar ve en önemlisi de olumsuzluğa dönüşümleri için bireyleri cesaretlendirir.

Uluslararası Sanat ve Tasarım Konferansı, Performans / Sergisi yaratıcı zihinlerin sosyal, fiziksel ve çevresel iyileşmede sanat ve tasarımın dil ve materyallerini nasıl kullandığını ortaya koymayı hedeflemektedir.

PRESENTATION

About the Theme “The Healing Power of Art”

Since the cave paintings around 30,000 years old, man always used art to create magic and illusions. Those paintings of wild animals presumed as the rituals before hunting, which helps to stay alive and get nourished. During antiquity Greeks used every kind of artistic activity as catharsis meaning purification and clarification. In ancient Egypt public drama theatres and music performed to heal and comfort the public. Music, dance, special costumes, and body paintings like tattoos had been used for recovery and wellness by Shamans, and other believers in different tribes from all over the world like America, Africa, and Australia. Six thousand years of history about using art in recovery had begun from middle Asian Turkic tribes, transported to Middle East and Muslim world over Asia Minor to the Balkans. The hospitals of Seljuk and Ottoman Dynasties from middle ages with special sections for using the power of art in healing can be seen along the geography.

Human thinking and perception skills have brought many advantages and disadvantages. People collectively (ritual, dance, sound, image production, sense of belonging) and / or individually (psychological relaxation, getting away from the negative thoughts and feelings, concentrating on what they can achieve on their own) have found different ways to heal these difficulties by their personal efforts. In addition to individuals who are interested in art as a profession, who work and specialize in art, there are also people from different fields who prefer to relax by mixing and arranging colors, forms, brush strokes, gestures, movements, music notes, instruments, sounds, and letters. Different disciplines of art play an active role on a global and / or local scale as a recovering and reforming method to enable the society to move away from the dilemmas that the individual has fallen into, to breathe by giving a pause, to encourage the individual for transferring the negative to positive.

The one-day International Art, Design Conference and Exhibition explores the many ways creative mind deals with social, physical, and environmental recovery by using the visual language and materials of art and design.

İÇİNDEKİLER

Dışavurumcu Sanat Terapisi ile Sosyal Becerilerin Geliştirilmesi	1
Improving Social Skills with Expressive Arts Therapy	
<i>Fazilet Munise Mersinlioğlu</i>	
Bilinçdışını Anlama Aracı Olarak Sanat	3
Art as a Tool for Understanding the Unconscious	
<i>Çağdaş Ülgen</i>	
Henri Bergson'un Süre Anlayışı ile Bill Viola'nın Yapıtlarındaki Meditatif İmge İlişkisi	5
The Relationship Between Henri Bergson's Conception Of Duration and the Meditative Image in Bill Viola's Works	
<i>Rebuar Rezzak İlge</i>	
Sanatsal Bir İyileştirme Aracı Olarak Mandala	6
Mandala as an Artistic Healing Tool	
<i>Çağdaş Ülgen</i>	
Yaratıcı Süreçte Sanatçı ve Sanat Yapıtı Arasındaki İlişki	8
The Connection Between Artist and Artwork Through the Process of Creativity	
<i>Esin Berктаş</i>	
Sanat ve Sanatın İyileştirici Gücü Üzerine	10
On Art and On the Healing Power of Art	
<i>Mehmet Şah Maltaş</i>	
Çağdaş Sanatta Bir Şifacı "kreupelhout-cripplewood"	12
A Healer in Contemporary Art "kreupelhout cripplewood"	
<i>Rıfat Batur</i>	
"Bir Şifacı" Çağdaş Sanatta Şaman Arketipi	14
"A Healer" Shaman Archetype in Contemporary Art	
<i>Banuhan Ulusoy</i>	
Özel Eğitim Süreçlerinde Sanat Terapinin Öğretmenlik Uygulaması Olarak Kullanımı: Polonya Örneği	16
The Use of Art Therapy as Teaching Practice in Special Education Processes: The case of Republic of Poland	
<i>Burak Sağırkaya</i>	
Alternatif Pop'ta Kadın	18
Woman in Alternative Pop	
<i>Hakan Mümtaz Sakar</i>	
Sanatla Yolları Kesişen Mektuplar	19
Letters in Cross Of Art	
<i>Rabia Demir</i>	
Bir Müzik Yapıtında Formun, Strüktürel Açıdan Estetik Boyuta Yansıması	20
The Reflection of Form in a Musical Art Work to the Aesthetic Dimension from a Structural Point of View	

Kutup Ata Tuncer

Paul Scott'un Kintsugi Tekniğiyle İyileştirdiği Kırık Tabaklar 22

Broken Plates Renovated By Paul Scott Through Kintsugi Technique

Elif Aydoğdu Ağatekin

Giyilebilir Heykeller Olarak Alexander Calder'in Takı Tasarımlarında Hareket Kurgusu 23

The Construction of Movement in Alexander Calder's Jewelry Design as Wearable Sculptures

Sultan Burcu Demir Koyuncu

Mnemosphere Project. Power of Images 25

Clorinda Sissi Galasso, Marta Elisa Cecchi, Ingrid Calvo Ivanovic, Ambra Borin, Claudia Mastrantoni, Martina Scagnoli

Ekoloji ve Geleneğin Kesişiminde Bir İyileşme Metaforu: Parlayan Çamur Topları 26

A Metaphor For Healing at The Intersection Of Ecology And Tradition: Shiny Mud Balls

Evrin Kavcar

Yas ve Hüznü Tuzla Onarmak: Yamamoto'nun Ayinsel Enstalasyonları 28

Treating Mourning and Sorrow with Salt: Ritual Installations by Yamamoto

Ersoy Yılmaz

Covid 19 ve Değişen Sanat Paradigmaları 29

Covid 19 and Changing Art Paradigms

Gözde Yenipazarlı

Covid-19-Pandemi, Kamusal Alanda İletişim ve Grafik Tasarım 31

Covid-19-Pandemic, Communication in Public Space and Graphic Design

Selma Kozak

Pandemide Sanat ve Sanatçı 33

Art and Artist in Pandemic

Seda Balkan

Bir Pandeminin Günlüğü: Magnum Fotoğraf Ajansı Ve Covid-19 34

Diary Of A Pandemic: Magnum Photography Agency and Covid-19

Pınar Boztepe Mutlu

Posterde Yaratıcı Bir Dil: Sembolik Anlatım 36

A Creative Language in the Posters: A Symbolic Expression

Turan Asan

İnsan Haklarında Eşitlik Temalı Afiş Tasarım Örneklerinin Göstergebilim Yöntemi İle Analizi 37

Analysis of Human Rights Equality-Themed Poster Design Examples With The Method of Semiotics

Fatıma Tokgöz Gün

Kocaeli'de Avangard Sanatta Tipografi 38

Typography as Avant-garde Art in Kocaeli

Ruken Şin Akram

İllüstrasyon Karakter Tasarımlarında Pareidolia Paradigması, Keith Larsen Çizimleri 40

Pareidolia Paradigm, Keith Larsen Drawings in Illustration Character Designs

Yaşar Uslu

Grafik Tasarımda Etkileşimli Reklam Grafikleri Üzerine Betimsel Bir İnceleme 42

A Descriptive Study on Interactive Advertising Graphics on Graphic Design

Fatıma Tokgöz Gün

Hıristiyan Sanatında Şifa Veren İsa Tasvirleri

43

The Healing Christ in Christian Art

Hatice Demir

20. Yüzyıl Modern Kent Yaşamı Yalnızlığının Resim Sanatına Yansıması: Amerika Birleşik Devletleri Örneği

45

Reflection Of 20th Century Modern Urban Life Loneliness in The Art of Painting: The Case Of The United States

Eda Uygan

Sanatsal Yaratıcılık Sürecinde Alkol Bağımlılığı Açısından Vincent van Gogh ve

Fikret Mualla Saygı'nın Eserlerinin Karşılaştırmalı Çözümlemesi

47

Comparative Analysis of Vincent van Gogh and Fikret Mualla Saygı's paintings in terms of alcohol addiction during the artistic creativity process

Can Çobanoğlu

Ege ve Antik Yunan Uygarlığı Resim ve Heykel Sanatlarının, İnsanlık Tarihini İyileştici Gücü

49

The Healing Power Of The Aegan And Ancient Greek Civilization Of Painting and Sculpture Arts in Human History

Kıymet Dirican

Evelyn (Pickering) De Morgan'ın Resimlerine Estetik Açıdan Genel Bir Bakış

51

An Aesthetic Overview of Evelyn (Pickering) De Morgan's Paintings

Seda Ağırbaş

Sandro Botticelli'nin "İlkbahar (La Primavera) Eserinin Yorumu ve Ezoterik Yorumu

53

Interpretation And Esoteric Interpretation Of Sandro Botticelli's "Spring (La Primavera)"

Oya Cansu Demirkale Kukuoğlu

Son Dönem Osmanlı İşleme Sanatından Motif Örnekleri

54

Motif Samples from Late-Ottoman Period Art of Embroidery

Ayça Özer Demirli

Tamara De Lempicka Resimlerinde Modern Kadının Temsili

55

The Representation Of Modern Women's Image in Tamara De Lempicka Paintings

Azize Reva Boynukalın

Dijital Dokunsallık

57

Digital Tactuality

Başak Şiray

Anadolu'nun Şifacı Sanatı: Sirk

58

The Healer Art of Anatolia: Circus

Pınar Arık

From prehistoric art to contemporary art: a continuous spiritual expression

61

Peirui Yang

Fotoğrafta Çerçeve, Kompozisyon ve Derinlik Yanılsaması Üzerine Bir Deneme

62

Essay on the Illusion of Frame, Composition and Depth in Photography

Oğuz Sağdıç

Ekolojik Farkındalık Bağlamında Sebastiao Salgado'nun "Genesis" Projesinin Etkisi

64

Impact of Sebastiao Salgado's "Genesis" Project in the Context of Ecological Awareness

Nezaket Tekin

Sanatta Teatral Anlatının Olanakları Bağlamında Mathew Barney'in Multimedya Çalışmalarının Yorumlanması 66

Interpretation of Matthew Barney's Multimedia Works in the Context of Theatrical Expression Possibilities in Art

Aysel Alver

Dijital Çağda Malzemeye Dokunmak: 3 Boyutlu Deneysel İllüstrasyon ile Hikâye Anlatımı 68

Touching the Material in the Digital Age: Storytelling with 3D Experimental Illustration

Özge Sayılğan

Alejandro Jodorowsky'nin La Montana Sagrada Filminde Görülen Sanat Eserlerinin Göstergibilimsel Analizi 70

Semiotic Analysis of The Artwork Seen in Alejandro Jodorowsky's La Montana Sagrada

Ceren Tekin Karagöz

Yabancılaşma ve Yalnızlaşma Bağlamında 2000 Sonrası Türk Tiyatrosu 71

Turkish Theatre After 2000's in The Context of Alienation And Isolation

Yunus Emre Gümüş

Savaş Çocukları Üzerinde Sanatın Olumlu Etkisi 72

The Positive Effect of the Art on the War-Affected Children

Saime Uyar

Kendilik Temsili Bağlamında Canan'ın Çağdaş Minyatürlerinde Yaratma Edimi 73

Canan's Representation in The Context of Self Creation Action in Contemporary Miniatures

Nermin Balıkçı

Yaşanılanları Estetize Etme Kaygısı: İnsan ve Sanat Yaratım Döngüsünde Lautrec 74

Anxiety of Aesthetizing Experiences: Lautrec in the Cycle of Human and Art Creation

Şenay Tüfekçi

Tiyatro Sanatının Yaratım Kaynağı Olarak Ritüel Öncesi Davranış Modelleri 76

Pre-Ritual Behavior Models as the Creation Source of the Art of Theater

Fatma Kandemir Şahin

Sanatın İyileştirme ve Sağaltıcı Etkisi Üzerine Bir İnceleme 78

Art Improvement and Retailer an investigation on the effect

Gamze Şeker ve Aygül Aykut

Popperci Bakış Açısıyla Daha İyi Bir Dünya Arayışı Olarak Sanat 80

Art as Search of a Better World from a Popperian Perspective

Ezgi Tokdil

Beuys'un Eserlerindeki Nesnelerin Sembolik Anlamları 82

Symbolic Meanings of Objects in Beuys' Works

Fergana Kocadoru Özgör

Yaratıcılık Edimi Bağlamında Aliye Berger'in Lirik Yapıtlarının İncelenmesi 83

Investigation of Aliye Berger's Lyrical Works in the Context of the Act of Creativity

Merve Kahraman

Sanatın İyileştirici Gücü Teması İçinde Frida Kahlo'nun Yaşamı ve Resimleri 85

Frida Kahlo's Life And Paintings Within The Therapeutic Aspect of Art

Serpil Yayman Ataseven

İyileştirici Sanat Bağlamında: Die Schlumper

87

In The Context Of Improving Art: Die Schlumper

Türkan Erdem

Pandemi Günlerinde Dört Ardışık Atölye

88

Sanat Psikoterapileri Derneği Görsel Sanatlar Çalışma Birimi Laboratuar Çalışmaları

Petek Sapmaz, Deniz Ağbulut, Elmira İskenderova Baş, Arzu Avşar

Dışavurumcu Sanat Terapisi ile Sosyal Becerilerin Geliştirilmesi

Improving Social Skills with Expressive Arts Therapy

Fazilet Munise Mersinlioğlu

Binlerce yıldır iletişim kurmak, özbenlik ve özgüven ile kendini ifade edebilmek için sanata güveniliyor. Sanat terapisi 1940'lara kadar resmi bir program olmasa da doktorlar akıl sağlığından muzdarip olan bireylerin kendilerini sanat eserleri ya da çizimler ile ifade ettiğini keşfetmiş ve bu durum bir iyileştirme stratejisi olarak kullanılmaya başlamıştır. Gelişim insanların doğumdan ölüme kadar büyümesi olarak ifade edilebilir. Fiziksel, entelektüel, sosyal, algısal ve özbenlik gelişimi insanın gelişiminin tüm yönlerini ifade ediyor. Duygusal ve sosyal gelişimi zihinsel gelişim yönetirken, duygusal gelişim ise bilişsel beceriler ve sosyalleşme ile mümkün oluyor. Amerikan Sanat Terapisi Derneği'nin 2011 yılında gerçekleştirdiği bir sanat terapisinde profesyonel bir ilişki ile entegre olarak yaşama zorluğu ve travma yaşayan; aynı zamanda kişisel gelişim arayışında olan kişilerin sanat yapımına teşviki söz konusu olmuştur. Sanat insanların kişisel farkındalık yaşadığı, ürünler ve süreçler üzerine bir eylemdir. Sanatsal faaliyetler sayesinde stres, travmatik deneyimler gibi zihinsel semptomlarla baş etmek mümkün hale gelmiştir. Diğer terapi yöntemleri ile mukayese edildiğinde en acı deneyimleri olan bireyler bile yaşadıkları ile baş etme kapasitesine sahip olur. Kişisel gelişim için dışavurumcu sanat terapisi rahatlıkla kullanılabilir. Bu terapi ile duyguları kontrol etmek, sosyal ve problem çözme becerisi kazanmak, değişimi kabul etmek, içgörü kazanmak ve kaygı düzeylerini azaltmak mümkündür. Brouillette tarafından duygusal farkındalığı sahip ve sosyal yeterliliği olan çocukların ilişkilerinde başarılı olma eğiliminde olduğu dile getirilmiştir. Özellikle drama, çocukların tepkilerini, davranış ve farklı durumlar ile nasıl başa çıkacağı konusunda ipuçları vermektedir. Ayrıca madde kullanımı, duygusal zorluklar, yeme bozuklukları, kaygı ve yaşlanma ile ilgili sorunlarla sanat terapisi ile baş edilebilir. Öğrenme güçlüğü yaşayan çocuklar, ruh sağlığı olan kişiler, travmatik olaylar yaşayan yetişkinler, davranışsal ve sosyal sorunları olan kişiler üzerinde sanat terapisi pozitif sonuçlar veriyor. Bireyler sanat yaratırken duygularına, hayal gücü ve kendi algılarına odaklanabilir. Bireylerin iç dünyalarını ifade eden sanat yaratmaya teşvik edilmesi hem sosyalleşme hem de iyileşme açısından önem arz ediyor. Psikoterapotik bir ilişki içerisinde aktif sanat faaliyetleri insan deneyimi vasıtası ile bireylerin, aile ve toplumun sağlığını zenginleştiren ve bütünleyici bir meslek olan sanat terapisi gençler ve yetişkinlerin yanı sıra çocuklarda da rahatlıkla kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Dışavurum, Dışavurumcu Sanat Terapisi

For thousands of years, art has been relied upon to communicate and express oneself with self-confidence and self-esteem. Although art therapy was not an official program until the 1940s, doctors discovered that individuals suffering from mental health expressed themselves through artworks or drawings, and this situation began to be used as a healing strategy. Development can be expressed as the growth of people from birth to death. Physical, intellectual, social, perceptual and self-development refer to all aspects of human development. While mental development manages emotional and social development, emotional development is possible with cognitive skills and socialization. Experiencing difficulties and trauma integrated with a professional relationship in an art therapy carried

out by the American Art Therapy Association in 2011; At the same time, people seeking personal development were encouraged to make art. Art is an action on products and processes in which people experience personal awareness. Thanks to artistic activities, it has become possible to cope with mental symptoms such as stress and traumatic experiences. Compared to other therapy methods, even individuals with the most painful experiences have the capacity to cope with their experiences. Expressive art therapy can easily be used for personal development. With this therapy, it is possible to control emotions, gain social and problem solving skills, accept change, gain insight, and reduce anxiety levels. It was stated by Brouillette that children with emotional awareness and social competence tend to be successful in their relationships. Especially drama gives clues about children's reactions, behavior and how to cope with different situations. In addition, problems related to substance use, emotional difficulties, eating disorders, anxiety and aging can be dealt with with art therapy. Art therapy gives positive results on children with learning difficulties, people with mental health, adults who have experienced traumatic events, and people with behavioral and social problems. When creating art, individuals can focus on their emotions, imagination and their own perceptions. It is important for both socialization and healing to encourage individuals to create art that expresses their inner world. Art therapy, which is an integrative profession that enriches the health of individuals, family and society through active art activities in a psychotherapeutic relationship, can be easily used in children as well as adolescents and adults.

Keywords: Art, Expression, Expressive Art Therapy

Bilinçdışı Anlama Aracı Olarak Sanat

Art as a Tool for Understanding the Unconscious

Arş. Gör. Çağdaş Ülgen

Dokuz Eylül Üniversitesi

Bilinçdışı kavramının oluşmasının ardından insan zihninin görünenin ötesinde katmanlarının olduğu fikri kabul görmüş ve 18. yüzyılın son yılları ile 19. yüzyılın ilk çeyreğinde konu üzerine yoğun çalışmalar yapılmıştır. Bilinçdışı katmanlarının çeşitlerinin ve özelliklerinin araştırılması insan zihninin bir ürünü olan sanat eserlerine de yeni bir yolla, bilinçdışının dışı vurumu olarak bakılmasına neden olmuştur. Bu durumun sonucu olarak sanat ve psikoloji birbirlerinin alanlarına girerek her iki dalda da yeni sonuçlar ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu dönemde istemli bir şekilde bilinçlerini devre dışı bırakmaya çalışan sanatçılar buna vesile olacak yöntem denemelerinde bulunmuşlardır. Bilinçdışı kavramının görsel ve sözel üretimlerden ulaşılabilir olduğunun anlaşılması sanatta olduğu gibi tıpta da teknik ilerlemelere vesile olmuştur. 19. yy ilk çeyreğini kaplayan ve modern psikoloji ile sanatın iç içe geçtiği bu dönem, tarihsel olayları, önemli kişileri ve geliştirilen yöntemleri ile çalışmamızın konusunu oluşturmaktadır.

Araştırmalarda elde edilen bilgiler neticesinde dönemin sanat ve tıp alanındaki gelişmeleri çalışmada açıklanmıştır. Örnek olay araştırma yöntemi kullanılarak, bu dönemde kullanılmış bilinçdışı ile ilişkili sanatta ve tıpta öne çıkan teknikler, yazılı literatür taranarak incelenmiştir. Bilinçdışı ve sanat ilişkisi ile ilgili öne çıkan eserlerde çalışmanın içerisinde sanat akımlarına ilişkin örnekler olarak yerlerini almıştır. Bu bağlamda olayların akışında önemli yer tutan Sigmund Freud, Carl Jung, Hermann Rorschach gibi bilim insanlarının ve Salvador Dali, Luis Buñuel, René Magritte gibi sanatçıların ilgili kısımlarda tarihsel süreçlerdeki ilişkileri incelenmiştir. Çalışmamızda olayların tarihsel sırası, birbirleri ile olan etkileşimleri ve kullanılan yöntemler ana odak noktalarını oluşturmuştur. Eserlere dair görsel analizler çalışmanın odağını dağıtacağı için bu tarz analizlerin başka çalışmalarda gerçekleştirilmesine karar verilmiş ve bu çalışmanın kapsamının dışında tutulmuştur.

Sanatın ruh yapısını anlama ve dolayısıyla ruh sağlığını iyileştirmedeki rolü açıklanmaya çalışılmıştır. Bilinçdışı dışavurumu ve sanat ilişkisinin tarihsel bağlamında daha iyi anlaşılması benlik ve sanat ilişkisinin derinlemesine anlaşılmasına katkı sağlayacaktır. Bu çerçevede geliştirilmiş öne çıkan deneysel yöntemleri çalışmamız açıklamıştır. Tarihsel süreçler ve yöntemlerin aktarımı sonucunda, sanatsal üretim gerçekleştiren kişiler olası yeni yöntemler için zemin oluşturabilecek bilgileri edinebileceklerdir.

Anahtar Kelimeler: Bilinçdışı, Sigmund Freud, Sürrealizm, Salvador Dali, Otomatizm

After the formation of the unconscious concept, the idea that the human mind has layers beyond the visible has been accepted and intensive studies have been carried out on the subject in the last years of the 18th century and the first quarter of the 19th century. The investigation of the types and properties of the unconscious layers has caused the works of art, which are a product of the human mind, to be viewed in a new way, as the expression of the unconscious. As a result of this situation, art and psychology have entered each other's fields and new results have started to emerge in both branches. In this period, artists who

voluntarily tried to disable their consciousness, attempted methods that would be instrumental in this. Understanding that the concept of the unconscious is accessible from visual and verbal productions has led to technical advances in medicine as well as in art. This period, which covers the first quarter of the 19th century and where modern psychology and art are intertwined, constitutes the subject of our study with historical events, important people and methods developed.

As a result of the information obtained from the researches, the developments in the field of art and medicine of the period are explained in the study. Using the case study method, the prominent techniques in art and medicine related to the unconscious used in this period were examined by scanning the written literature. In the prominent works related to the relation of the unconscious and art, it has taken its place as examples of art movements within the work. In this context, the relationships of scientists such as Sigmund Freud, Carl Jung, Hermann Rorschach and artists such as Salvador Dali, Luis Buñuel, René Magritte, who have an important place in the flow of events, have been examined in the relevant parts. In our study, the main focus points were the historical order of events, their interactions with each other and the methods used. Since the visual analysis of the works will distract the focus of the study, it was decided that such analyzes should be carried out in other studies and were excluded from the scope of this study.

It has been tried to explain the role of art in understanding the mental structure and thus improving mental health. A better understanding of the unconscious expression and the relationship between art in historical context will contribute to a deep understanding of the relationship between self and art. In this context, our study has explained the prominent experimental methods developed. As a result of the transfer of historical processes and methods, artistic producers will be able to acquire knowledge that can lay the groundwork for possible new methods.

Keywords: Unconscious, Sigmund Freud, Surrealism, Salvador Dali, Automatism

Henri Bergson'un Süre Anlayışı ile Bill Viola'nın Yapıtlarındaki Meditatif İmge İlişkisi

The Relationship between Henri Bergson's Conception of Duration and the Meditative Image
in Bill Viola's Works

Rebuar Rezzak İlge

Mardin Artuklu Üniversitesi

Bu çalışmada Bill Viola'nın sanat anlayışı, çeşitli dönemlerden seçilen yapıtları irdelenerek bu yapıtların Henri Bergson'un geliştirdiği süre kavramı ile olan ilişkisi bakımından analiz edilmiştir. Bu analiz için sanatçının, 1995 yılında yaptığı "The Greeting" isimli videosu ve 2000 ile 2003 yılları arasında ürettiği yirmi parçadan oluşan "The Passions" isimli video serisi seçilmiştir. Bill Viola'nın söz konusu yapıtları, fiziksel veya matematiksel zamandan ziyade duygusal ve ruhsal zamanın akışıyla ilgilidir. Viola, video üretim sürecinde uygulanan slow-motion tekniğiyle, "meditatif imge" olarak adlandırılabilir yeni bir görüntü türü yaratır. Meditatif imge, yalnızca teknik açıdan veya videonun kendi öğelerinin iç dinamikleriyle değil, aynı zamanda izleyicinin zamanı algılayışı ile de biçimlenen, interaktif bir süreç olarak ortaya çıkar. Bergson'a göre insan ruhu ve bilinci için esas teşkil eden zaman ile insanın dışında ortaya çıkan zaman diye bir ayırım vardır ve bu ayırım, süre ile zaman ayırımına denk düşer. Bu çalışmada, Bergson'un yaptığı bu ayırım temel alınarak onun süre kavramı ile Bill Viola'nın yapıtlarındaki süre anlayışı arasındaki paralellikler tespit edilerek Viola'nın sanatının izleyici üzerindeki meditatif etkisi incelenmiştir.

Anahtar Sözcükler: Henri Bergson, Bill Viola, Süre, Meditatif İmge

In this study, Bill Viola's view of art has been analyzed in terms of the relation between his works and Henri Bergson's concept of duration by examining his works from various periods. For this analysis, the artist's video titled "The Greeting" made in 1995 and the video series "The Passions" consisting of twenty pieces produced between 2000 and 2003 have been selected. Bill Viola's works in question are about the flux of emotional and spiritual time rather than physical or mathematical time. Viola creates a new type of image that can be called "meditative image" with the slow-motion technique applied in the video production process. The meditative image emerges as an interactive process that is shaped not only technical dynamics of the video's own elements, but also by the viewer's perception of time. According to Bergson, there is a distinction between time, which is essential for the human soul and consciousness, and the time which emerges outside of man, and this distinction corresponds to the separation between duration and time. In this study, based on this distinction made by Bergson, the parallels between his concept of duration and the conception of duration in Bill Viola's works have been determined and the meditative effect of Viola's art on the viewer has been analyzed.

Keywords: Henri Bergson, Bill Viola, Duration, Meditative Image

Sanatsal Bir İyileştirme Aracı Olarak Mandala

Mandala as an Artistic Healing Tool

Arş. Gör. Çağdaş Ülgen

Dokuz Eylül Üniversitesi

Meditasyon, tek bir şeye odaklanma eylemidir. Yaygın kullanım yerlerinden biri de, dün için duyulan pişmanlıklar ve yarın için duyulan kaygılardan arınarak yalın bir şekilde "anda olmanın" deneyimine odaklanma eylemidir. Bu eylemi gerçekleştirmek için sabit bir objeye odaklanmak, nefes alışverişine veya vücudun parçalarına odaklanmak gibi pek çok farklı meditasyon yöntemi bulunmaktadır. İlgi çekici, gelenekselleşmiş bir meditasyon uygulaması da mandala adı verilen şekillerin çizilmesidir. Mandalalar, kelime anlamıyla "özü içeren kap", beni ve/veya evreni temsil eden, soyut, daire merkezli, geometrik parçalı desenlerdir. Herhangi bir konusu olmadığı gibi bir mandala oluşturulurken başarılması gereken herhangi estetik bir hedef te yoktur. Geleneksel mandalalar renkli kum tanecikleri ile konsantre olmaya elverişli bir ses eşliğinde oldukça uzun süren bir süreç ile gerçekleştirilmektedir. Oluşturulan şekil tamamlanmasının hemen ardından kumların yeri dağıtılarak bir kaba konmaktadır. Ardından kap nehirden yıkanarak kum tanelerinin saklanması önüne geçilmektedir. Böylece mandalanın oluşturulması ve vuku bulmasına dair sürece ait her şey ortadan kaldırılmaktadır.

Benzer bir odaklanma ile rahatlama durumu her farklı üretimsel aktivitede belirli miktarda gerçekleşmektedir. Farklı dallarında işler üretilirken yaşanabilen bu durum Türkçede "kendini işe kaptırma" olarak tanımlanabilir. Psikoloji ve sanatta da bu durum "akışta olmak" olarak adlandırılmaktadır. Farklı sanat konularında da yüksek konsantre ile meditatif bir "akışta olma" durumu zaman zaman yaşanabilme ile birlikte, estetik kaygıların duyulması sanatsal aktivitenin genelinde yapan kişinin tam bir trans durumuna geçmesini engelleyebilir. Estetik bir kaygı olmadan konsantre olma vesilesi olarak oluşturulan mandalalar bu meditatif duruma kişiyi daha kolay ulaştırabilecek yapıdadır. Bu yönü ile mandalalar yapım süresi boyunca kişinin stres seviyesini azaltarak huzurlu bir ruh haline ulaşmasına yardımcı olmaktadır.

Bu çalışmada tarihsel tarama yöntemi ile meditasyonun ve meditatif bir araç olarak sanatta mandalanın anlam ve amacı açıklanmıştır. Budist tapınaklardan günümüz kitapçılarındaki boyama kitaplarına, mandalaların dünya tarihinde çeşitli dönemlerdeki kullanım alanları belirtilmiştir. Mandala çeşitleri ve üretim yöntemleri araştırılmıştır. Her ne kadar mandala doğrudan budizm ve budist kültürü ile birlikte düşünülse de farklı versiyonları başka kültürlerde de (cami kubbelerinin iç süsleme bezemeleri gibi) benzer anlamlar ile kullanılmıştır. Benzer görsel özellikteki çeşitli kültür değerleri üzerine örnekler göstergebilimsel metod ile incelenmiştir. Mandala kullanımı hakkında geçmiş bilimsel çalışmalar ile tespit edilmiş insan sağlığına olumlu etkiler belirtilmiştir. Yapılan bu araştırmalar ile mandala kavramı üzerinden, sanatta repetasyon ile veya tamamen düşünceyi arkaplanda bırakarak gerçekleştirilen üretimlerin sanatçı üzerindeki iyileştirici etkilerinin daha iyi anlaşılması hedeflenmektedir.

Anahtar kelimeler: Mandala, Meditasyon, Benlik, Geometrik Form, Repetasyon

Meditation is an act of focusing on one thing. One of its common uses is the act of focusing on the experience of "being in the moment" in a simple way, free from regrets of yesterday and worries for tomorrow. There are many different methods of meditation to perform this action, such as focusing on a fixed object, breathing or focusing on body parts. One of the interesting, traditional meditation practice is drawing shapes called mandalas. Mandala, which literally means "container that contains the essence", are abstract, circle-centered, geometric fragmented patterns that represent me and / or the universe. As it does not have any subject, there is no aesthetic goal to be achieved while creating a mandala. Colored sand grains are used as material in traditional mandalas. Its production is carried out with a very long process, accompanied by a sound suitable for concentration. Immediately after the complete shape occurs, the place of the sand is scrambled up and placed in a container. Then, the container is washed in the river to prevent the sand grains from being kept. Thus, everything related to the process of the creation and occurrence of the mandala is eliminated.

With a similar focus, the relaxation state also occurs in a certain amount in every different productive activity. This situation, which can be experienced while producing works in different branches, can be defined as "getting caught up in the job" in Turkish. This situation is called "being in the flow" in psychology and art. While the state of being in a meditative "flow" with high concentration in different art subjects can be experienced from time to time, hearing aesthetic concerns can prevent the person doing the artistic activity in a complete trance state. Mandalas, which are created as a means of concentrating without an aesthetic concern, are in a structure that can lead the person to this meditative state more easily. With this aspect, mandalas help the person to reach a peaceful mood by reducing the stress level during the productive period.

In this study, the meaning and purpose of meditation and mandala in art as a meditative tool are explained with the historical scanning method. From Buddhist temples to coloring books in today's bookstores, the uses of mandalas in various periods in world history are specified. Mandala types and production methods have been researched. Although the mandala is thought directly in conjunction with Buddhism and Buddhist culture, its different versions have been used with similar meanings in other cultures (such as the interior ornamentation of mosque domes). Examples on various cultural values with similar visual features were examined by the semiotic method. The positive effects on human health, which have been determined by past scientific studies on the use of mandala, are stated. With these studies, it is aimed to better understand the healing effects of the productions performed by using the repetition in art or completely leaving the thought in the background, through the concept of mandala.

Keywords: Mandala, Meditation, Self, Geometric Form, Repetition

Yaratıcı Süreçte Sanatçı ve Sanat Yapıtı Arasındaki İlişki

The Connection Between Artist and Artwork Through the Process of Creativity

Dr. Öğr. Üyesi Esin Berктаş

Beykent Üniversitesi

Yaratıcılık insanın yeni fikirler icat ettiği, geliştirdiği ve seçtiği bir malzemeyle onu şekillendirdiği “anlı bir parlamadır”. Bu sanatçının içinden geçtiği doğal, sosyolojik, psikolojik ve kültürel bir süreçtir. Sanatçının kendi iç dünyası, toplumsal koşullar ve dünyayı algılayış biçimi üretmekte olduğu sanat yapıtını şekillendirir. Bu şekillendirme iki yönlüdür. Sanatçı yapıtını meydana getirirken, belirmeye başlayan sanat yapıtı da sanatçının düşünsel, duygusal ve görsel dünyasını etkiler. Sanatçı ve sanat yapıtı arasındaki ilişkiyi inceleyebilmek için sanatçının yapıtını oluştururken içinden geçtiği aşamaları hazırlık, tasarlama, aydınlanma, doğrulama olarak sıralayabiliriz. Bu aşamaların her biri yaratıcı sanatçının içinden geçtiği birer dönüşümdür. Zaman zaman keyifli, zaman zaman sancılı ve çok katmanlı bir sürecin parçaları olan bu gelişmeler esnasında sanatçı ve sanat yapıtı arasında çelişkili bir bağlantı oluşur. Bu bağlantının en kritik olabilecek özelliklerinden biri sanatçının yapıtı oluştururken kurduğu hayal dünyasını kendi varoluşuyla özdeşleştirmesi yani yapıtı kişiselleştirmesidir. Elbette sanatçının kişisel bir yaratı olan eserini nasıl “kişiselleştirmeden” tamamlayacağı merak uyandıran bir soru olacaktır. Ancak kendi eserine tarafsız bakabilen bir sanatçı duruşu bunu gerçekleştirebilir ve aslında bu durum yaratıcılığın vazgeçilmez niteliklerinden biridir. Bu çalışmada sanatçının hem eseriyle paylaştığı ikili bir dünya yaratmadan kendi yaratısına tarafsız baktığı hem de yaratıcı olabildiği bir sürecin olanaklılığı kuramsal olarak araştırılacaktır.

Yaratıcılığın yeni keşfedilen bir olguyu ortaya çıkardığı ve sanatçıyı zorladığı gözönüne alınacak olursa, yaratıcılığın yıkıcı etkiler taşıyan yapıcı bir süreç olduğu görülebilir. Peki, bu yıkıcı etkiden ilk elden ve en çok etkilenen sanatçının imgelem, hayal dünyası ve kurmacanın dehlizlerinde kaybolmasını engelleyen nedir? Bu noktada önerilebilecek en etkili yol yaratıcının içinden geçmek zorunda kalacağı dehlizlerin farkında olması ve kendisine hem geri dönüş hem ileri gidiş için gereken yol işaretlerini belirlemesidir. Bu yol işaretleri yaratıcının, yaratıcı süreçler hakkında bilinçlenmesini ve gerektiğinde sanat yapıtının kendine ait kapalı dünyasından çıkabilmesini sağlar. Böylece sanat yapıtını oluşturma sürecinin sanatçının zihninde oluşturduğu “kurmaca” evrenler üretim sürecinin yan etkilerinden biri olarak değerlendirilip, sanatçı tarafından yaşamla arasındaki dengeyi koruyabileceği şekilde yönlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcılık, Sanat, Sanat Eseri, Sanat ve Psikoloji

Creativity is a "momentary glow" in which people invent new ideas, develop them and shape them with a material they choose. It is a natural, sociological, psychological and cultural process that the artist goes through. This shaping is twofold. While the artist creates its work, the work of art that begins to appear affects the intellectual, emotional and visual world of the artist. In order to examine the relationship between the artist and the work of art, we can list the stages as preparation, design, enlightenment and verification. Each of these stages is a transformation that the creative artist goes through. During these

developments, which are part of a joyful, painful and multi-layered process, a contradictory connection occurs between the artist and the work of art. One of the most critical features of this connection is that the artist identifies the imaginary world it created while creating the work with its own existence, in other words, personalizing the work. Of course, it will be an intriguing question how the artist will complete its work, which is a personal creation, without “personalizing” it. Only an artist's stance who can look at his own work objectively can achieve this, and this is actually one of the indispensable characteristics of creativity. In this study what will be aimed is to investigate the possibility of an artistic process in which the artist is both creative and objective. This paper will be a theoretical study on the issue of the effects of a work of art over the psychology of the artist. Creativity in fact is a constructive process with destructive effects. What prevents the artist, who was affected by this destructive effect firsthand and most, from disappearing into the corridors of imagination, imagination and fiction? At this point, the most effective way is to be aware of the corridors that the creator will have to pass through and to determine the road signs. These road signs enable the creator to become aware of creative processes. The "fictional" universes created in the mind of the artist by the process of creating the artwork can be evaluated as one of the side effects of the production process and directed by the artist in such a way that it can maintain a balanced and healthy life.

Keywords: Creativity, Art, Work Of Art, Art and Psychology

Sanat ve Sanatın İyileştirici Gücü Üzerine

On Art and On the Healing Power of Art

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Şah Maltaş

Yıldız Teknik Üniversitesi

İnsani bir faaliyet olarak sanat, insanın, evreni ve kendini anlama ve kavrama çabası olarak söz konusu edilebilir. İnsanın mahiyeti (neliği, özü) son derece kapsamlıdır ve bütün ifade biçimlerini de potansiyel olarak içinde barındırır. Bilkuvve (potansiyel) olan bilfiil (aktüel) olana bilim ve sanat faaliyeti ile dönüştürülür. Yani insanın ruhunda ekili bulunan yetenek tohumları sanat (ve bilim) faaliyeti ile yeşertilip dışlaştırılır ve görünür kılınır. Bu dışlaştırma çabasında makul ve dengeli olması bu faaliyetlerini de daha olumlu bir yöne kanalize etmektedir.

İnsanın çeşitli kuvveleri (güçleri-fakülteleri) bulunur. Düşünme (akıl) gücü, Öfke gücü, Şehvet (haz) gücü gibi. Ancak bu güçlere belli bir sınır konulmadığı için bunlar aşırı uçlara doğru kaymaya her zaman eğilimlidirler. Yani hem ifrat hem de tefrit yönünde aşırı uçlara kayabilirler. İnsanın sağlıklı gelişimi ve ilerleyişi için müspet (olumlu) olan hali ise bu güçlerin hadd-i vasat olarak kullanılmasıdır. Yani dengeli ve makul bir ölçüde, gereğince kullanılmalıdır. Aksi durumlarda insanın eylemlerinde her zaman aşırılıklar ve buna bağlı olarak da yapıcı değil de yıkıcı ve zararlı neticelere yol açabilir.

Sanatın da en temel kavramlarından olan denge, düzen, ritim ve ahenk gibi kavramları insan sanat faaliyetleri ile çok daha iyi edinebilir ve böylece kendi hayatına denge, düzen, ritim ve ahenk kazandırabilir. Sağlıklı yaşam zaten dengeli ve ahenkli yaşamı gerektirir. Kompozisyon kavramında içerilen dengeli ilişki, insanın tüm yaşamını ve eylemlerini kuşatacak şekilde düşünülebilir. Böylece hem ruhsal hem de bedensel yönde dengeli bir ilişki üzerine devam eden bir yaşamın da daha sağlıklı olduğu söylenebilir.

Sanat ile sanatçı iyileştiği (terapi gördüğü) gibi başkaları için de terapiye aracı olabilmektedir. Sanatın iyileştirici gücü hastane, hapisane gibi yerlerde bile son derece olumlu sonuçlar sağladığı çokça tecrübe edilmiştir. Örneğin bazı tarz müziklerin insan ruhu üzerinde son derece iyileştirici etkisi olduğu deneyimlenmiştir. Uyumlu renklerin de yine insan ruhu üzerinde olumlu ve iyileştirici etkisi de tecrübe edilmiş ve gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İnsan, Kuvve, Sanat, İyileştirme, Denge

Art as a human activity can be mentioned as an effort to understand and comprehend the universe and oneself. Human nature (essence) is highly comprehensive and potentially contains all forms of expression. What is potential is transformed into the actual by the activity of art (and science). In other words, the seeds of talents cultivated in the human soul are being greened, externalized and visible by art (and science) activity. The fact that this externalization effort is reasonable and balanced, channels these activities in a more positive direction.

Human has various forces (faculties), such as the power of thinking (mind), the power of anger, the power of pleasure. However, since there is no clear limit to these forces, they are always tend to shifting towards the extremes. That is, they can slide to extremes in both the

extremity and extreme low direction. What is positive for the healthy development and progress of human beings is the use of these powers in a fair way. That is, to use properly in a balanced and reasonable extent. Otherwise, human actions can always lead to extremes and, consequently, destructive and harmful consequences, rather than constructive ones.

People can acquire the concepts of balance, order, rhythm and harmony, (which are among the most basic concepts of art) much better with artistic activities and thus bring balance, order, rhythm and harmony to their own life. Healthy life already requires a balanced and harmonious life. The balanced relationship included in the concept of composition can be thought as encompassing the entire life and actions of a person. Thus, it can be said that a life that continues on a balanced relationship in both spiritual and physical directions is healthier.

Through art, artist can be rehabilitated and for others as well could mediate. It has been widely experienced that the healing power of art provides very positive results even in places such as hospitals and prisons. For example, it has been experienced that some types of music have remarkable healing effects on the human psyche. The positive and healing effect of harmonious colors on the human psyche has also been experienced and observed.

Keywords: Human, Faculty, Art, Rehabilitation, Balance

Çağdaş Sanatta Bir Şifacı “kreupelhout-cripplewood”

A Healer in Contemporary Art "kreupelhout cripplewood"

Rıfat Batur, Sanatta Yeterlik Mezunu

Hacettepe Üniversitesi

Berlinde de Bruyckere, 55. Venedik Bienali’nde sergilediği enstalasyonuna çalılık anlamına gelen, "Kreupelhout-Cripplewood" ismini verir. Sanatçı düzenlemesini büyük bir karaağacın gövdesinden ve ağaç dallarından alınan kalıplarla balmumu, epoksi, metal, alçı, boya, kumaş parçaları, yastık, ip ve metal halkalar kullanarak gerçekleştirir. Bienalde Belçika pavyonunda yukarıdan gelen doğal ışık altında loş bir ortamda sergilenen eserde, sanatçının diğer eserlerinde olduğu gibi Flaman resim geleneğinin izleri ve Hıristiyan mitolojisi; arzu, acı gibi duyguların biçimlendirdiği organik bedenlerde görülür. "Kreupelhout-Cripplewood" Hıristiyan dünyasında önemli bir yeri olan ve yüzyıllar içinde binlerce kez resmedilen Aziz Sebastian’ı temsilen yapılır. Aziz’i bu denli önemli kılan şey veba gibi bulaşıcı hastalıklara karşı insanları koruduğuna olan inançtır. Bu yüzden Aziz’in resmi yalnızca görsel bir imge olmanın ötesinde şifa niteliği taşımaktadır. Bu anlayışla yapılan araştırma, sanatçı Berlinde de Bruyckere’nin "Kreupelhout-Cripplewood" isimli heykelinde Aziz Sebastian’ı yeniden bedenleştirilmesine odaklanmıştır. Bruyckere’nin Aziz Sebastian’ın ağaç gövdesine dönüşümü metamorfozu, sanatçının yazı, mektup ve röportajları üzerine yapılan araştırma ve incelemelerle açıklık kazandırılmaya çalışılmıştır. Yapılan araştırmalarda elde edilen veriler doğrultusunda çağdaş toplumun doğa ve insan ilişkisine çözüm arayan heykeli olarak "Kreupelhout-Cripplewood" kullanılan nesnelere, sanatçı üzerine yapılan araştırmalar ve dini mitolojilerin izinde incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Şifa, Enstalasyon, Bienal, Mitoloji

Berlinde de Bruyckere calls her installation "Kreupelhout-Cripplewood", which means bush, for the 55th Venice Biennale. The artist makes her arrangement using wax, epoxy, metal, plaster, paint, pieces of cloth, pillows, rope, and metal rings, with molds taken from the trunk of a large elm and tree branches. Exhibited in a dim environment under natural light coming from above in the Belgian pavilion in the biennial, the traces of the Flemish painting tradition and Christian mythology, as in the other works of the artist; It is seen in organic bodies shaped by emotions such as desire and pain. "Kreupelhout-Cripplewood" is made to represent Saint Sebastian, who has an important place in the Christian world and has been portrayed thousands of times over the centuries. What makes Aziz so important is his belief in protecting people against infectious diseases such as the plague. For this reason, the painting of the Saint is not only a visual image, but also a healing quality. With this understanding, the research focuses on the resurfacing of St. Sebastian in the sculpture "Kreupelhout-Cripplewood" by artist Berlinde de Bruyckere. The metamorphosis of Bruyckere's transformation into a tree trunk of Saint Sebastian was tried to be clarified by research and studies on the writings, letters and interviews of the artist. In line with the data obtained from the researches, the objects using "Kreupelhout-Cripplewood" as a statue

seeking a solution to the relationship between nature and human being of contemporary society have been studied in the footsteps of research on the artist and religious mythologies.

Keywords: Art, Healing, Installation, Biennial, Mythology

"Bir Şifacı" Çağdaş Sanatta Şaman Arketipi

"A Healer" Shaman Archetype in Contemporary Art

Banuhan Ulusoy

Dokuz Eylül Üniversitesi

Sanat insan yaşamında yerini aldığından beri sadece bir ifade aracı olarak kalmamış aynı zamanda hem manevi hem de fiziksel sağaltım işlevini gerçekleştirmiştir. Bunu gerçekleştirirken de farklı dönem ve kültürlerde farklı kaynaklardan yararlanmıştır. Kuşkusuz bunlardan biri de Arketiplerdir. Arketipler "Kolektif Bilinçdışı"nın evrensel öğelerini içeren ana parçalardır ve kendilerini sembollerle ifade ederler. Algıları örgütler, içerikleri derleyip geliştirir ve davranışların ana istikametini belirlerler. "Şifacı/büyücü" Şaman da bu evrensel arketiplerden biridir. Semboller arketipsel imgelerin çeşitlemeleridir, bastırılmaya ya da yok edilmeye çalışıldıklarında psişede çok büyük yıkım, nevroz ve fiziksel hastalıklara sebep olurlar. Bu sebeple bilinç ile bilinçdışı arasındaki irtibat ve denge sağlanmalı ve özdeşliğini kazanmalıdır. Şaman bu dengeyi sağlamak için kendi kozmolojisinde yeraltına iniş ya da gökyüzüne çıkış gibi mitik sembollerini kullanarak yüzleşme ve telkin metotlarını kullanır. Aslında çağdaş insanın yaşadığı travmalarda tedavi edilmez ise zamanla kontrol dışı mitlere dönüşür. İkel toplumlardaki şamanın çağdaş toplumdaki yerini disiplinler-arası yapısı ve çoklu bilince yatkınlığıyla sanatçı almıştır. Sanatçı da kullandığı mekân, alan tanımı, malzeme, yöntem ve dil aracılığıyla ilk aşamada kendi mitleriyle etkileşime geçerek tıpkı şamanın ilk kendini şifalandırması gibi kişisel bir sağaltım yaşar. Sonrasında çalışmayı açtığı izleyicilerin şahsi mitlerini ortak evrensel arketipler ile tetikleyerek toplumsal sağaltım sınırları içine girmiş olur. Şaman kendine özgü bir esrime tekniği ve şahsına özgü semboller bütünüyle geçmiş/gelecek arasında (bellek), bilinç/bilinçdışı arasında (kâhin), mitler/rasyonel dünya arasında (öykücü, filozof), eksiklik/fazlalık arasında (sağaltıcı) arabulucu görevi görür. Gerek tüm bu ikilikleri aynı an içerisinde dengeleyip çoklu bilinç durumunda kullanabilmesi gerekse disiplinler-arası yapısı ile sanat ve sanatçı için karşı konulamaz bir karakter olmuştur. Sanatçı öncelikle kendini daha sonra da izleyiciyi ve toplumu dönüştürür. Bu koşutluklar ışığında rahatlıkla söylenebilir ki sanat direkt ya da dolaylı yönden zaten bir sağaltım eylemi, sanatçı da sağaltıcıdır.

Anahtar Kelimeler: Çağdaş Sanat, Sağaltım, Şaman, Arketip, Kolektif Bilinçdışı

Since art took its place in human life, it has not only been a means of expression, but has also performed both spiritual and physical healing functions. In doing so, he also used different sources in different periods and cultures. Surely one of them is the archetypes. Archetypes are the main parts containing universal elements of the "collective unconscious" and express themselves through symbols. They organize perceptions, compile and develop content, and determine the main direction of behavior. The "healer/Sorcerer" Shaman is also one of these universal archetypes. Symbols are variations of archetypal images, and when they are tried to be suppressed or destroyed, they cause great destruction, neurosis and physical diseases in the psyche. For this reason, the connection and balance between consciousness and the unconscious must be achieved and it must gain its identity. In order to achieve this balance, the shaman uses methods of confrontation and indoctrination in his cosmology, using mythical symbols such as descent underground or ascent to the sky. In

fact, if it is not treated in the traumas experienced by a modern person, it eventually turns into out-of-control myths. The place of the shaman in primitive societies in contemporary society has been taken by the artist due to its interdisciplinary structure and predisposition to multiple consciousness. The artist also experiences a personal healing, just like the shaman's first self-healing, by interacting with his own myths in the first stage through the space, definition of space, materials, methods and language he uses. It then enters into the boundaries of social survival by triggering the personal myths of the viewers with common universal archetypes. The shaman's unique trans technique and personal symbols act as a mediator between the past/future (memory), between the consciousness/unconscious (seer), between the myths/rational world (storyteller, philosopher), between the deficiency/excess (healer). Both the ability to balance all these dualities at the same time and use them in a state of multiple consciousness, and the interdisciplinary structure has become an irresistible character for art and the artist. The artist transforms himself first and then the audience and society. In the light of these parallels, it can easily be said that art is already an act of healing directly or indirectly, and the artist is also a healer.

Keywords: Contemporary Art, Healing, Shaman, Archetype, Collective Unconscious

Özel Eğitim Süreçlerinde Sanat Terapinin Öğretmenlik Uygulaması Olarak Kullanımı: Polonya Örneği (*)

The Use of Art Therapy as Teaching Practice in Special Education Processes: The case of
Republic of Poland

Dr. Burak Sağırkaya

Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

Alanyazında sanat eğitimi temelinde özel eğitim üzerine yapılan araştırmaların genelinde, müzik ve sanat temelli uygulamalarının bireylerde tespit edilen terapötik etkilerine yer verildiği görülmektedir. Ne var ki özel eğitim alanında çalışan öğretmenlerin sanat odaklı mesleki gelişimleri üzerine yeterli oranda araştırmanın yapılmadığı da görülmektedir. Bu araştırmayla birlikte; Polonya Cumhuriyeti'nde özel eğitim veren okullarda müzik ve sanat eğitimi yolu ile bütünleştirilmiş terapötik çalışmaların özel eğitim öğretmenleri tarafından eğitim süreçlerinde nasıl uygulandığına dair durum tespitinin yapılması amaçlanmıştır. Araştırma yöntemi, katılımcı eylem araştırması dahilinde şekillenmiş olup verileri gözlem ve görüşme yolu ile sağlanmıştır. Buna göre; alınan AB eğitim bursu süresince Polonya'da ilgili özel eğitim kurumunun müzik terapistine asistanlık yapılmış ve özel eğitim süreçlerinde öğretmenler tarafından verilen müzik, sanat uygulama derslerinin yanında müzik, sanat terapi uygulamalarının benzerlikleri ve farklılıkları tespit edilmiştir. Araştırmayla birlikte özel eğitim öğretmenlerinin sanat ve terapi temelli ulusal özel eğitim programını uygulama boyutları ve sınırlılıklarının örneklerle aktarılması hedeflenmiştir. Sonuç olarak müzik ve sanat eğitiminin yanında müzik ve sanat terapi süreçlerinin özel eğitimde birbirini tamamlayan bir bütün olduğu tespit edilmiş olup araştırma çıktılarının; diğer ülkelerin özel eğitim süreçlerinde kullanılan çağdaş yaklaşım ve uygulama örneklerinin tespit edilmesi, ulusal özel eğitim süreçlerinin benzer ve farklı yanlarının ortaya konması, özel eğitim öğretmenlerine yönelik sanat temelli mesleki eğitimin verilmesinin gerekliliği ve özel eğitimde müzik/sanat yolu ile eğitim süreçlerinde elde edilen terapötik ilişkinin ortaya konması bakımından önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Özel Eğitim, Müzik Terapi, Sanat Terapi, Terapötik Müzik, Eğitim Süreçlerinde Terapötik Etki, Müzik ve Sanat Temelli Eğitimde Terapötik Etki

(*) Bu bildiri; Avrupa Birliği Eğitim ve Gençlik Programları kapsamında Polonya, Białystok şehri "SOSW: *Specjalny Osrodek Szkolno - Wychowawczy*" adlı özel eğitim ve rehabilitasyon kurumunda gerçekleştirilen asistanlık sürecine yönelik incelemeleri kapsamaktadır.

It is seen that researches on art in special education, which are reached in the literature, are generally the basis of therapeutic effect. However, it is also seen that sufficient research has not been done on the art-oriented professional development of teachers working in special education field. Along with this research; It is aimed to determine the situation on how the therapeutic studies integrated through music and arts education in the Republic of Poland's special education schools by special education teachers. The research method was shaped within the participatory action research and the data were obtained by observation and interview. During the EU education scholarship, the music therapist of the institution was assisted in Poland, and the similarities and differences of music and art therapy practices

were determined in addition to the music and art practice lessons given by the teachers in special education processes. With the research, it is aimed to convey the dimensions and limitations of special education teachers' national special education program based on art and therapy with examples. With this research it was determined that music and art therapy processes as well as music and art education are a complementary whole in special education. As another aspect of this study the following results have also been achieved: Identifying contemporary approaches and practices used in the special education processes of other countries, revealing the similar and different aspects of national special education processes, the necessity of providing art-based vocational education for special education teachers, It is thought to be important in terms of revealing the therapeutic relationship obtained in educational processes through music / art in special education.

Keywords: Special Education, Music Therapy, Art Therapy, Therapeutic Music, Therapeutic Effect in Educational Processes, Therapeutic Effect in Music and Art Based Education

Alternatif Pop'ta Kadın

Woman in Alternative Pop

Doç. Dr. Hakan Mümtaz Sakar

Dokuz Eylül Üniversitesi

Popüler müziğe ilişkin sınıflandırmalar her zaman kafa karışıklığına yol açmıştır. Bunun temel nedeni problemi değerlendirme ve kavrayıştaki farklılıklardır. Parametrelerin çokluğu en önemli sorundur. Bu çalışma öncelikle “anaakım pop” alt türünden farklılaşma arayışı içerisindeki “alternatif pop”u tanımlama çabasına girişiyor. Ardından bu alandaki kadın müzisyenlere odaklanarak konuyu toplumsal cinsiyet çerçevesinden anlamaya çalışıyor. Çünkü popüler müzik “Kültürel Çalışmalar” (Cultural Studies) çerçevesinden bakıldığında kültür alanında verilen bir “mücadele” alanıdır. Bu nedenle kadının ikincilleştiği ve kuşatıldığı, toplumsal cinsiyet ve ataerkillik düzenine karşı verdiği mücadele için önemli bir alan olarak popüler müzikte ve özellikle “alternatif pop”ta kadınların nasıl temsil edildiğini ve nasıl var olduğunu açıklamaya çalışıyor.

Anahtar Kelimeler: Popüler Müzik, Alternatif Pop, Toplumsal Cinsiyet, Kadın

Classifications of popular music have always led to confusion. The main reason for this is the differences in evaluating and understanding the problem. The multiplicity of parameters is the most important problem. This study first attempts to define "alternative pop" in search of differentiation from the "mainstream pop" sub-genre. Then focusing on the subject of female musicians in this area are trying to understand the context of gender. Because popular music is a field of "struggle" in the field of culture, when viewed from the framework of "Cultural Studies". For this reason, it tries to explain how women are represented and existed in popular music and especially in “alternative pop” as an important field for the struggle against the gender and patriarchy order in which women are subordinated and surrounded.

Keywords: Popular Music, Alternative Pop, Gender, Female

Sanatla Yolları Kesişen Mektuplar

Letters in Cross Of Art

Öğr. Gör. Dr. Rabia Demir

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

Sözle ifade etmenin mümkün olmadığı yerde yazıya anlamlar yüklenir. Bilinir ki yazı, tüm sanat eserleri gibi her okunduğunda farklı anlamlarla çoğalır. Tıpkı nostaljik bir nesneye dönüşen mektup gibi. Mektup da hem karşılıklı bir alışveriş hem de karşılıklı bir bekleyiş söz konusudur. Yazan ve yazılan arasındaki gizli bir bağın sonucu olarak ortaya çıkan mektup, çoğu zaman bu bağın dışında evrensel bir dile dönüşmüştür. Yazının kullanılmaya başladığı zamanlardan günümüze tarihi, siyasi, felsefi ve edebi bir belge olmanın yanı sıra önemli bir iletişim aracı olarak da yaygın biçimde kullanılan mektup, teknoloji alanındaki gelişmelere paralel olarak önemini kaybetmiş yerini dijital iletişim araçlarına bırakmıştır. Bu çalışma, hayatımızdan neredeyse tamamen çıkarak nostaljiye dönüşen mektubu, performans, enstalasyon ve video art gibi çağdaş sanat disiplinlerinden örneklerle inceleyerek sanat nesnesi olarak okumayı amaçlamıştır. Ayrıca, metinler arası okuma yapılan çalışmada, sanat nesnesi olarak ele alınan mektubun bir tür ifade aracı olarak iyileştirici gücüne vurgu yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çağdaş Sanat, Mektup, Performans, Video Sanatı

The meanings are attributed to the writing when the conversation is incapable of expressing. It is known that the writing is expanded to diverse meanings when each time it is read, similar to all other artworks. Just like a letter transformed into a nostalgic object. Both mutual exchange and expectations are included in the letter. The letter, which emerged as a result of a secret link between the writer and the written, has often turned into a universal language outside of this link. Since the beginning of the use of writing, the letter which has been widely used as a historical, political, philosophical and literary document as well as an important communication has lost its importance in parallel with the developments in technology and give its way to digital communication tools. Study aims to examine the letter which almost completely disappeared from our current lives and turned into nostalgia, as an art object examples from contemporary art disciplines such as performance, installation and video art. In this context, Suzanne Lacy's contemporary art project 'Skin of Memory', Niyazi Selçuk's performance 'Untitled Letter' at the 12th Istanbul Biennial, Hüseyin Çağlayan's 'Letter Dress' and Kim Heecheon's video 'Lifting the Halter' formed the sample of the study. In addition, in the intertextual study, the reading of F. Kafka and Oğuz Atay's "Letters to the Father" was discussed, and the healing power of the letter as a means of expression and its transformation into an art object were discussed. Thus, it was concluded that the letter written as an individual expression tool was detached from its context and transformed into a literary text and a contemporary art object and turned into a collective means of expression.

Keywords: Contemporary Art, Letter, Performance, Video Art

Bir Müzik Yapıtında Formun, Strüktürel Açıdan Estetik Boyuta Yansıması

The Reflection of Form in a Musical Art Work to the Aesthetic Dimension from a Structural Point of View

Dr. Öğr. Üyesi Kutup Ata Tuncer

Kafkas Üniversitesi

Müzik sanatına kazandırılmış her bir yapıt, sanatsal değerini pek çok özellikle birlikte “estetik” bir boyutla elde etmektedir. Sanatsal bir eser, her dönemde ya da her kültürde farklı bir ürün olarak tanımlanabilir. Kültürel olarak geleneğin kutsal bir ürünü de olabilir; modern dünyanın metalaşmış bir objesi de. Her iki bakış açısıyla da sanat eseri, insan emeğinin içinde yer aldığı ve soyut ile somut nesnelerin biçimlendirildiği bir yapıttır. Ancak; sanat disiplini içinde bir yapıtın değerlendirilişi çok daha derinlemesine irdelenir. Özellikle, öz-biçim ilişkisi içinde sanat eseri ya da müzik yapıtı, tüm sanatsal malzemenin işlenişle bir form hâline gelen ürünün; süje+obje=bilgi/eser/ürün arasındaki bağın durumuna göre değerlendirilir. Örneğin bir müzik yapıtı, dinleyicide bıraktığı etki açısından performans ile eser arasındaki ilişki üzerinden; ya da eserin formu ile bağlı olduğu dönem arasındaki biçim/yapı durumu irdelenir. Başka bir açıdan bakıldığında, özellikle mimari alanda çok kullanılan bir terim olan “strüktür”, müzik sanatında da farklı çıkarımları ortaya çıkarır. Örneğin, Bach’ın eserlerinde “fraktal” yapıların incelenmesi strüktürel bir bakış açıdır ya da Mozart’ın eserlerinde matematiksel dokuların incelenmesi de estetik ve orantiyla ilgili sorgulamaları içerir. Bestecilerin kullandıkları bu yapılar dinleyici üzerinde nasıl bir etki bırakmaktadır? Ya da bu yapılar, eseri icra edenin performansını nasıl etkilemektedir? Konunun problem kısmı, aslında form ile dinleyiciye ulaşan performans kadar geçen süreçte, eserin estetik boyutla ilgili durumun ortaya çıkarılmasıdır. Dolayısıyla bu araştırmada, konuyla ilgili yapılan incelemelerde eserin formu ile estetik kimliği arasında farklı algıların da oluşabildiği tespit edilmiştir. Bu çalışmada da müzik teori açısından bir müzik yapıtının tür/biçim/performans boyutu, estetik açıdan dönemlerle birlikte irdelenmektedir. Çalışma boyunca notaların ve notalar üzerinde yapılan analiz ve bulguların incelenmesinden dolayı çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden döküman analizi ile yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Müzikal Form, Strüktür, Estetik

Each work that has been brought into the art of music achieves its artistic value with an "aesthetic" dimension with many features. An artistic work can be defined as a different product in every period or every culture. It can also be a sacred product of tradition culturally; it is also a commodified object of the modern world. From both points of view, a work of art is a work in which human labor is involved and in which abstract and concrete objects are formed. But; The evaluation of a work within the art discipline is examined in more depth. In particular, the work of art or musical work in the relationship of self-form, the product that has become a form by the processing of all artistic material; subject + object = evaluated according to the state of the link between information / work / product. For example, a musical work, in terms of the effect it leaves on the listener, over the relationship between performance and work or the form / structure status between the form of the work and the period it is linked to is examined. From another point of view,

"structure", a term that is widely used especially in the architectural field, reveals different implications in the art of music. For example, the study of "fractal" structures in Bach's works is a structural point of view, or the examination of mathematical textures in Mozart's works also includes inquiries about aesthetics and proportion. What effect do these structures used by composers have on the listener? Or how do these structures affect the performance of the performer? The problem part of the subject is to reveal the situation regarding the aesthetic dimension of the work in the process from the form to the performance reaching the audience. Therefore, in this research, it has been determined that different perceptions can occur between the form of the work and its aesthetic identity in the investigations made on the subject. In this study, the genre / form / performance dimension of a musical work is examined in terms of music theory, together with the periods in terms of aesthetics. Throughout the study, due to the examination of the notes and the analysis of the notes and the findings, the study was conducted with document analysis, one of the qualitative research methods.

Keywords: Musical Form, Structure, Aesthetic

Paul Scott'un Kintsugi Tekniğiyle İyileştirdiği Kırık Tabaklar

Broken Plates Renovated By Paul Scott Through Kintsugi Technique

Doç. Elif Aydoğdu Ağatekin

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

İngiltere’de seramiğin endüstrileşme sürecinin en önemli simgelerinden olan mavi beyazların üzerine yaptığı araştırmaları; Tü bu araştırmaların sonucunda hazırladığı seramikleriyle tasarım ve zanaatla ilgili sınırları altüst eden sanatsal uygulamaları, kitapları, yazıları ve küratörlüğünü yaptığı sergilerle tanınan Paul Scott, seramik alanında uluslararası anlamda kabul görmüş yaşayan en önemli sanatçılardan biridir. Scott’un malzeme tabanlı kavramsal bir sanatçı olarak sosyal konularla ilgili tavrını ortaya koymada geliştirdiği dil sarsıcıdır. Baskı tekniklerindeki büyük hâkimiyetiyle manipüle ettiği mavi beyaz seramik sofrta takımları adeta bir tuvale dönüştürmekte, kırılmış seramik parçalarını bütünleştirmede geleneksel ve zarif bir tamir yöntemi olan kintsugi tekniğini kullanmaktadır.

Kintsugi, 15.yüzyılın sonlarında Japon ustalar tarafından geliştirilmiş, günümüzde de yaygın olarak kullanılagelen ve altın dikiş olarak da bilinen bir tamir yöntemidir. Bu yöntemle kırılan seramikler, reçine ile birleştirilmekte ve kırık izinin üstüne dökülen altın tozuyla kaplanmaktadır. Bu yöntemi kullanarak eser üreten pek çok çağdaş seramik sanatçısı arasında Scott, yalnızca kırıkları birleştirmekle kalmamış aynı zamanda tarihsel olan ile çağdaş olanı birleştirmiş, kırık seramik parçalarını bütünlemiş ve iyileştirmiştir. Bu metin Paul Scott’un Kintsugi tekniğiyle iyileştirdiği günlük hayatın sıradan seramik tabakları üzerinden, küresel dünyanın sorunlarını ortaya koymada yakaladığı çağdaş dili görmeye davet eder.

Anahtar Kelimeler: Paul Scott, Kintsugi, Yaratıcı Onarım, Antika, Seramik

Paul Scott is one of the internationally distinguished artists in the field of ceramics with his studies on “blue white”s, which are among the most important symbols of ceramics industrialization in England. He is also known for his ceramics that he created as inspired by these studies mentioned above, his installations that go beyond the limits of design and handwork as well as his books, articles and the exhibitions he has curated so far. As a material-based conceptual artist, Scott has developed a shocking language to voice his opinions about social issues. Blue-white tableware created thanks to his amazing ability in printing techniques look as if they were a canvas, and Scott uses kintsugi technique, a traditional and elegant method of fixing, to patch up broken pieces of ceramics.

Kintsugi is a method of repair developed by Japanese handicraft masters. It is also called “golden stitch” and commonly used in today’s world. Broken pieces of ceramics are patched up by using resin, and this area is covered by gold powder later on. Among many modern ceramic artists who create new pieces of ceramics by using this technique, Scott stands out because he has not only patched up broken pieces but also combined what is historical with the modern one by uniting broken pieces of ceramics and regenerating them. This article invites readers to meet the modern language Paul Scott has created to increase awareness about the problems of global world through ordinary ceramic plates regenerated by using Kintsugi technique.

Keywords: Paul Scott, Kintsugi, Inventive Repair, Antique, Ceramics

Giyilebilir Heykeller Olarak Alexander Calder'in Takı Tasarımlarında Hareket Kurgusu

The Construction of Movement in Alexander Calder's Jewelry Design as Wearable Sculptures

Arş. Gör. Dr. Sultan Burcu Demir Koyuncu

Hacettepe Üniversitesi

Hareket kavramının sanatta kullanılması 20. yüzyılın ilk yarısında gündeme gelmiştir. Hareketin bir eleman olarak kullanıldığı ve kinetik heykellerle ilişkilendirilebilen sürecin kübistlerle başladığı, dadaistler ve sonrasında konstrüktivistler ile nihai sonuca ulaştığı söylenebilir. Kinetik heykelin öncü aktörlerinden biri olan Alexander Calder örneğinde, diğer kinetik sanatçıların çalışmalarından farklı olarak doğanın eleman olarak eklendiği gözlemlenmektedir. Sanatçı, *mobil* adı verilen kinetik heykellerinde doğanın hareketlerini rastlantısal bir eleman olarak kullanmaktadır. Bu hareket kurgusu ile birlikte Calder'in *mobilleri*, kendi başlarına performatif öğeler içermektedir. 20. Yüzyılda çağdaş takı tasarım alanının ortaya çıkmasını sağlayan ve bu alanın seyrini belirleyen gelişmelerde, sanatta hareket kullanımının etkisinin olduğu gözlemlenmekte, aynı zamanda Calder'in sanatının ve takı tasarımlarının, bu süreçte öncü rolü bulunduğu bilinmektedir. Sanatçının içinde olduğu bu süreç, takının minyatür heykel ya da giyilebilir sanat eseri olarak kabul edilmeye başlanmasını ve malzemenin değerinden çok tasarımın öne çıktığı bir takı tasarım anlayışı benimsenmesini sağlamıştır. Giyilebilir heykeller olarak Calder'in takı tasarımlarında hareket öğesi insan bedeni ile ilişkilendirilmekte, bedenin hareketi ile giyilebilir heykel olan takılar, mobiller gibi dışarıdan beslenen ve rastlantısal öğeler içeren bir hareketi deneyimletmektedirler. Bu çalışmada özellikle *mobillerde* kurgulanan hareket olgusunun, sanatçının takı tasarımlarında kapladığı yer araştırılarak, Calder'in takı tasarımları üzerinden sanat olarak takı tasarımının olasılıkları tartışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Alexander Calder, Çağdaş Takı Tasarımı, Mobiller, Hareket, Beden

The movement concept being used in art became a topic of conversation in the first half of the 20th century. It can be said that the process in which movement was utilized as an element and which can be correlated with kinetic sculptures, was started by cubists and dadaists and ultimately concluded by constructivists. Differing from other kinetic artists, in the example of Alexander Calder who is one of the pioneering actors of kinetic sculpture, it is observed that nature was added as an element. The artist uses nature's movement as a coincidental element in the kinetic sculptures, named *mobiles*. With this movement construct, Calder's *mobiles* include performative aspects within themselves. In the advancements that made possible the emergence of the field of modern jewelry design in the 20th century and that defined the course of this field, it is observed that the artistic usage of movement is influential. Also, it is known that Calder's art and jewelry designs embody a spearhead role in this process. The process in which the artist belongs make it possible to start embracing jewelry as miniature sculptures or wearable artworks and adopt an understanding in jewelry design where the design outshines the value of the material. As wearable sculptures, Calder's jewelry designs are correlated with the human body with the element of movement, jewelry that can be wearable through body's movement, make the observer experience a movement that involves coincidental aspects and are fueled from outside just as *mobiles*. In this study, the possibilities of jewelry design as art will be

discussed through Calder’s jewelry design by researching the place of the movement phenomenon in the artist’s jewelry design that is particularly constructed in *mobiles*.

Keywords: Alexander Calder, Modern Jewelry Design, Mobiles, Movement, Body

Mnemosphere Project. Power of Images

Clorinda Sissi Galasso, Marta Elisa Cecchi, Ingrid Calvo Ivanovic, Ambra Borin, Claudia Mastrantoni, Martina Scagnoli

Politecnico di Milano - Design Department

We are immersed in a society built on images, through which we try to communicate and leave our trace. Memory and remembrance seem to be recurrent thoughts of our time, able to penetrate our deepest and most archaic instincts and feelings. Visual culture is part of many different disciplines and fields that have a creative and artistic approach to what they investigate. Design, in this sense, is a discipline that contributes to the enhancement of this visual language and could help to expand the horizon of memory studies, in seeking a relationship between imaginative horizons and the emotions they trigger.

Mnemosphere, through an interdisciplinary approach, investigates the ways in which the memory of places is designed and communicated through experiential spaces capable of stimulating emotions. The research proposes a dialogue between communication design and exhibit design in the atmospheric dimension and approached with a particular focus on the topics of emotions, chromatic perception, and the design of temporary spaces and services.

The research first considers the articulation of a common lexicon regarding the memory of places, atmospheres of spaces and atlas of emotions, among others. Then, the project intends to investigate the themes that emerged by analyzing their specific communicative and visual components through the collection of data aimed at analyzing parameters and red threads for the design of spaces linked to memory and emotions.

The result is a collective and participated visual archive, the Mnemosphere Atlas, in which emerges the power through which images are able to narrate personal and collective memories in the present moment. This is being done through an open call for images that has been spread online through the project's platforms. The shared archive and the results will be available online to contribute for a further perspective on visual culture in the creative and design fields of knowledge.

<https://www.mnemosphere.polimi.it/>

Keywords: visual culture; atlas; memory of places; emotions; exhibition; atmosphere

Ekoloji ve Geleneğin Kesişiminde Bir İyileşme Metaforu: Parlayan Çamur Topları

A Metaphor For Healing at The Intersection Of Ecology And Tradition: Shiny Mud Balls

Doç. Evrim Kavcar

Mardin Artuklu Üniversitesi

Coğrafyayı, yaşamın etkileşim içinde sürdüğü bir “ev” olarak algılayan, böylece “evin bilimi” olan ekolojiyle de üretimleri kendiliğinden kesişen sanatçıların ekozofik tavrı, insanın yaşam sistemiyle bağlarını onarma imkanını araştıran süreç odaklı sanatsal çalışmaları beslemektedir. İnsan-olmayan ile ilişkimizin doğasını irdeleyen yakın tarihli çalışmalar, bazı gelenekleri sanatsal araştırma yöntemlerinin bir parçası olarak yeniden yorumlarlar. Bir sanatsal araştırmanın parçası olarak yeniden yorumlanan ve üretimin formunu da değiştiren gelenekler, ortak yaşam alanındaki türlü sosyopolitik açmazı da alternatif biçimlerle duyulur hale getirirler. Gözün iktidarı karşısına farklı duyuları, bireysel üretimin ve yalıtılmışlığın yerine kolektif ve anonim eğilimleri koyan, metalaşmayla derdi olan, sanatın kendi ekosisteminin zedelenmiş doğasının farkındalığıyla farklı üretim ve yaşam biçimlerinin imkanını yoklayan sanatsal pratikler, bu bildirinin ilgi alanına girer. Bunlar arasında özellikle ilgilendiğimiz, Japon kültürüne ait bir pratik olan “Hikaru Dorodango”yu (parlak çamur topları) devralarak başlayan, 2018’den bu yana farklı yapıtlara, ortaklıklara ve atölye çalışmalarına dönüşen “Boden” isimli çalışmadır. Bu bildirinin odağı, halen sürmekte olan, farklı coğrafyalarda, “yer”le doğrudan bir fiziksel temasın peşine düşen bu çalışmanın merkezindeki dokunsallığın, müşterek üretimin ve “dönüştürme”nin iyileştirici doğasıdır. “Hikaru Dorodango” (parlak çamur topları), bir temas kurma aracı olarak kendini sunar. Toprak, su, beden, zaman ve jestlerle biçimlenen bu çalışma, malzeme duyarlılığını artırırken, dokunsallığın kısıtlandığı günümüz ortamında gözün iktidarını da sorgular. İlk kez Portizmir4 Evrim/Evolve Kamusal Alan projeleri dahilinde gerçekleşen ve farklı şehirlerde tekrar eden çalışmalardaki ortak noktalar, katılımcıların yapma-etme temelli bu pratik içine girdikçe sessizleşmeleri, jestlerinin yavaşlaması, odaklanmaları ve malzemenin ne istediğine kulak vermeleridir. Katılımcılar, buldukları yerden kalkıp, hafifçe bir avuç toprak kazıyıp çıkarabilecekleri bir yer bulurlar. Bu yerin toprağını, parlayan bir küre haline gelene kadar farklı aralıklarla günlerce avuçlarında döndürürler. Fazla baskıda dağılan, yeterince sıkıştırılmadığında forma girmeyen, ellerin ısıyla zamanından önce kuruyup çatlayabilen bu küreleri bir arada tutan şey, bizi de iyileştirecek olandır.

Anahtar Kelimeler: Ekoloji, Sanatsal Araştırma, Ekozofi, Gelenek, Dokunsallık, Dönüştürmek

Artists who perceive geography as "home" where life continues in interaction, develop practices that intersect with ecology, which is the "science of the house". Their ecosophic approach feeds the process-oriented artistic works that explore the possibility of repairing humans' relations with life systems. Recent works that examine the nature of our relationship with the nonhuman, reinterpret some traditions and redefine them as part of their artistic research methods. These traditions, which are reinterpreted as part of an artistic research, affect the form of production, and help reveal the various sociopolitical dilemmas in common lifespace through alternative forms. The scope of this article prefers to tackle artistic practices which favor different senses instead of the hegemony of the eye; collective and anonymous tendencies instead of individual production and isolation; have

trouble with commodification; examine the possibilities of different production and life styles with the awareness of the wounded nature of art's own ecosystem. Among these, we are particularly interested in the work named "Boden", which was born out of "Hikaru Dorodango" (shiny mud balls), a practice belonging to Japanese culture, and has transformed into different works, partnerships and workshops since 2018. This ongoing artistic research pursues a direct physical contact with the "ground" in different geographies. This paper focuses on the healing nature of three components that lie at the heart of this process: tactility, collective production and transformation. "Hikaru Dorodango" (shiny mud balls) presents itself as a means of contact. This work, shaped by soil, water, body, time and gestures, increases material sensitivity and questions the hegemony of the eye in present day where "touch" is restricted. The common character of different workshops, which took place for the first time at the Portİzmir4 Evrim / Evolve Public Space projects and which were repeated in different places, are that the participants become silent as they enter this practice-based process, slow down their gestures, focus and listen to what the material asks for. Participants leave their seats, go out and find a spot where they can gently dig up a handful of soil. They rotate the earth of this place in their palms for days at different intervals until it turns into a glowing sphere. These mud balls break apart under too much pressure, do not stick when not compressed enough, can dry and crack prematurely with the heat of the hands. The thing that holds the earth together is what will heal us.

Keywords: Ecology, Artistic Research, Ecosophy, Tradition, Touch, Tactile, Transformation

Yas ve Hüznü Tuzla Onarmak: Yamamoto'nun Ayinsel Enstalasyonları

Treating Mourning and Sorrow with Salt: Ritual Installations by Yamamoto

Doç. Dr. Ersoy Yılmaz

Çankırı Karatekin Üniversitesi

Motoi Yamamoto (d.1966) küresel sanat ortamında Japonya'yı temsil eden önemli isimlerden biridir. 1994'te kız kardeşini beyin kanserinden kaybeden Yamamoto'nun yaşamında ve sanatında bu tarihte yeni bir evre başlar. Bu tarihten sonra sanatçının yegâne malzemesi, kadim Japon kültüründe kötü güçlerden korunma ve içsel arınmaya ilişkin değerler atfedilmiş olan tuzdur. Fakat sanatçının tuzdan umduğu esas şey, onu kız kardeşinin anılarına yeniden bağlayacak bir köprü olmasıdır. Mekâna-özü enstalasyonlarının icrasında Yamamoto, mutlak bir sessizlik ve bir tür vecd hali içinde, zemine usulca tuz döker. Uzun saatlere yayılan bu sabır dolu eylemin sonunda labirent-benzeri bir oluşum, dantela gibi işlenmiş organik bir düzen açığa çıkar. Bu, tuzun çevrelediği binlerce küçük hücrenin, sadece sanatçının değil fakat izleyicilerin de anılarının birikeceği birer hazne olarak iş gördüğü, anıtsal bir yaratımdır. Gösteri, bu anıtsal yapının dağıtılması ve tuzun aslı yeri olan okyanusa iade edilişiyle sonlanır. Yamamoto'nun sanatı, tuzun modern öncesi zamanlardaki yüksek statüsü ve bu temel mineralin farklı kültürdeki anlamları üzerine düşündürürken, bir yandan da zaman, hafıza ve yaşam döngüsü kavramlarını sorgular. Fakat Japon sanatçının ayinsel enstalasyonlarında öne çıkan esas unsurun, bir güncel (modern-sonrası) sanat pratiğinin yas ve kederle başa çıkmanın bir yolu olarak kullanılmış olmasıdır.

Anahtar kelimeler: Motoi Yamamoto, Tuz, Enstalasyon, Yas

Motoi Yamamoto (b.1966) is one of the important names representing Japan in the global art scene. A new phase begins in the life and art of Yamamoto, who lost his sister from brain cancer in 1994. After this date, the only material of the artist is salt, which was attributed to the values of protection from evil forces and inner purification in ancient Japanese culture. But the main thing the artist hopes from the salt is that it will be a bridge that will reconnect him to his sister's memories. In performing his site-specific installations, Yamamoto gently pours salt onto the floor in absolute silence and a kind of ecstasy. At the end of this patient-filled act of long hours, a labyrinth-like formation, an organic order processed like lace, emerges. This is a monumental creation in which the thousands of tiny cells surrounded by salt serve as reservoirs in which not only the artist but also the audience's memories can accumulate. The show ends with this monumental structure being dissolved and the salt returned to its original place, the ocean. While Yamamoto's art makes one think about the high status of salt in pre-modern times and the meanings of this essential mineral in different cultures, it also calls into question the concepts of time, memory and life cycle. But the main element that stands out in the ritual installations of the Japanese artist is that a contemporary (post-modern) art practice is used as a way of dealing with mourning and grief.

Keywords: Motoi Yamamoto, Salt, Installation, Mourning

Covid 19 ve Değişen Sanat Paradigmaları

Covid 19 and Changing Art Paradigms

Arş. Gör. Gözde Yenipazarlı

Dokuz Eylül Üniversitesi

Covid-19 salgını tüm dünyadaki düzeni değiştirdiği gibi sanat alanında da farklı uygulamalara alan açtı. Bu küresel salgın, sanatsal faaliyetlerin fiziksel ortamdan sanal ortama evrilmesi sonucu yeni bir düzen ve işleyişin meydana gelmesine neden oldu. Bu anlamda pandemi süreci, tüm sanatsal düzeni “eski normal” “yeni normal” gibi tanımlamaların eşliğinde dönüştürdü. Uzun karantina süreçlerinde sanatın değişen üretim ve sunum aşamaları, sanatçı ve izleyici üzerinde bir takım iyileştirici etkileri beraberinde getirdi. Hem sanatçı hem izleyici için sanal uygulamaların kullanımı yaygınlaştı. Sanatçılar ve sanat kurumları, sanat yapıtlarını, sergi ve koleksiyonlarını izleyici ile buluşturabilmek için online uygulamaları daha aktif olarak kullanır hale geldi. Sanatçıların, galerilerin ve müzelerin kullanmakta oldukları sosyal medya uygulamaları daha interaktif bir hal aldı. Online müze turları, sergi açılışları, sanatçı konuşmaları yapıldı yanı sıra amatör sanatçılar, yaratıcı üretimler için teşvik edildi ve ortaya çıkan yapıtlar yine siber-uzamda yaygın olarak paylaşıldı.

21. yüzyılda beklenmedik bir anda hayatımıza giren ve yaşantımızı temelden dönüşüme uğratan pandemi, sanatçıların estetik algılarını ve aynı şekilde izleyicilerin katılımcılıklarını dönüşüme uğrattı. Böylece pandemi kavramı artık sadece sosyal bir olgu değil, aynı zamanda yaratıcılığı tetikleyen bir sanat kavramı haline dönüşmeye başladı. Günümüzde her ne kadar pandeminin negatif etkilerinden bahsedilse de bu süreç farklı bir globalleşme anlayışını ve kültürel dayanışmayı beraberinde getirdi ve sanatçılara ilham kaynağı oldu. Sanat izleyicisi aktif bir katılımcı haline geldi. Sanatın ve sanatçıların interaktif sanal ortamda izleyici ile yoğun temas halinde olması, “yeni normal” deki yalnızlığımızı yaratıcı bir birlikteliğe dönüştürdü. Böylece sanatın özellikle psikolojik açıdan iyileştirici gücü somut olarak ortaya çıktı. Bundan sonra, Covid-19 Pandemi süreci atlatılsa bile bu süreçte yaşadığımız sanatsal deneyimler, paylaştığımız ve gerçekleştirdiğimiz sanat yapıtları, farklılaşan sanat anlayışı ve pratikleri, özetle pandemi estetiği, hayatımızda ve sanat disiplinleri içerisinde varlığını sürdürmeye devam edecektir. Bu çalışmada, söz konusu olgu, özellikle fotoğraf sanatına odaklanarak ayrıntılı bir şekilde geliştirilecek ve ilgili yapıt ve proje örnekleri, betimleme yöntemi kullanılarak çözümlenecektir.

Anahtar Kelimeler: Fotoğraf, Sanat, Pandemi, İzleyici, Sosyal Medya

The Covid-19 epidemic changed the order all over the world and launched different applications in the field of art. This global pandemic led to the emergence of a new organization and functioning because of the transformation of artistic activities from the physical environment to the virtual environment. In this sense, the pandemic process transformed the entire art system in company with definitions such as "old normal" or "new normal". During the long quarantine processes, the changing stages of production and presentation of art brought along some healing effects on the artist and the audience. The use of virtual applications has become widespread for both the artist and the audience. Artists and art institutions have started to use online applications more actively to bring their artworks, exhibitions, and collections to the audience. Social media applications used by artists, galleries and museums have become more interactive. In addition to online museum

tours, exhibition openings and, artist talks, amateur artists were encouraged for creative productions and the resulting works were shared widely in cyberspace.

The pandemic entered our lives unexpectedly in the 21st century and changed our lives fundamentally. Moreover, it also transformed the aesthetic perceptions of the artists as well as the participation of the audience. Thus, the concept of pandemic has now become not only a social phenomenon, but also an art concept that triggers creativity. Although the negative effects of the pandemic are mentioned today, this process brought a different understanding of globalization and cultural solidarity and inspired artists. The art audience has become an active participant. The intense contact of art and artists with the audience in an interactive virtual environment transformed our loneliness in the “new normal” into a creative union. In this way, the healing power of art, especially psychologically, was revealed. From now on, even if the Covid-19 Pandemic process is overcome, the artistic experiences we have experienced in this process, the artworks we share and realize, the differentiating art understanding and practices, in short, the pandemic aesthetics will continue to exist in our lives and in art disciplines. In this study, these phenomena will be developed in detail, with a particular focus on the art of photography, and the relevant work and project examples will be analyzed using the description method.

Keywords: Photography, Art, Pandemic, Audience, Social Media

Covid-19-Pandemi, Kamusal Alanda İletişim ve Grafik Tasarım

Covid-19-Pandemic, Communication in Public Space and Graphic Design

Arş. Gör. Selma Kozak

Dokuz Eylül Üniversitesi

Tasarım ve bilgiyi tasarlamak, özellikle kriz zamanlarında çok önemlidir. Grafik tasarım, insanları, eylemleri üzerinde düşünmeye, bir düşünceyi ya da mesajı bir zihinden diğerine aktararak alışkanlıklarını değiştirmeye teşvik eder; insanları koşulların gerektirdiği şekilde davranmaya motive eder ya da sosyal, çevresel ve kültürel koşullara göre bilgilendirir. Dolayısıyla, “21. yy’da, karmaşık bilgileri anlaşılabilir hale getirmek tasarımcıların karşı karşıya kaldıkları çok önemli bir görev haline gelmektedir” (Bierut, 2012).

Her şey tasarlanır. Grafik tasarım her zaman toplumsal bir tasarım alanı olma gücüne sahiptir. Grafik tasarım, bilgiyi dışarıya aktarma ve önemli kararlar verme sürecinde, söz konusu bilgiyi kullanma, bu bilgiyi daha açık, anlaşılabilir ve basit hale getirmenin en iyi ve etkili yollarından biridir. “Bilginin, insanların anlayabileceği ve anlamlı bir şekilde kullanabileceği bir biçimde olması ve de söz konusu herhangi bir şeyin ne anlama geldiğini ve nasıl çalışıklarına dair gerçeği söylemesi gerekmektedir” (Katz, 2012:10).

Covid-19 pandemisiyle birlikte, kamusal alanda iletişim daha da önemli hale gelmiştir. Kamusal farkındalığı artırmak söz konusu olduğunda, bilgiye erişebilirlik günümüzde her zamankinden daha önemlidir. Pandemi döneminde, kamusal alan, insanların davranışlarının organize edilmesi, tasarlanması ve bilginin yayılması gereken sınırsız bir alan niteliğindedir. Beklenmedik zamanlar, beklenmedik önlemler gerektirir. Kamuoyunu bilinçlendirmek isteyen hükümetler, belediyeler, sağlık bakanlıkları ve ilgili kuruluşlar, koşullar doğrultusunda sağlık politikalarını değiştirmektedir. Grafik tasarım ise bu kuralların, önlemlerin ve politikaların hemen hemen her yerde görünür olmasını sağlar. Bu bağlamda, çalışma, konuyla ilgili İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından halk sağlığını koruma amaçlı kamusal alanlarda tasarlanan bazı grafik tasarım örnekleri sunarak, pandemi sırasında kamusal alanlarda iletişim ve grafik tasarımın etkisi ve grafik tasarımın iletişim gücü ve alınan önlemleri görünür kılmadaki etkisini değerlendirmek amacı taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Grafik Tasarım, İletişim, Kamusal Alan, Covid-19, Pandemi Döneminde Grafik Tasarım

Design and designing information are essential, even in times of a crisis. they encourage people to reflect on their actions and change their habits through conveying the idea, thought and message from one mind to other minds. They motivate people to behave appropriately or inform them according to social, environmental and cultural circumstances. Accordingly, “making complicated information understandable is becoming the crucial task facing designers in the 21st century” (Bierut, 2012).

Everything is designed. Graphic design has the power being the most communal field And probably, it is the best way to spread information to the public and is the way to clarify, to simplify, and to make information accessible to the people who will need it and use it to make important decisions and the most effective one to achieve these. “Information needs

to be in a form people can understand and use meaningfully, and to tell the truth of what things mean and how they work” (Katz, 2012:10).

With Covid-19-pandemic, communication in public spaces has become vital. Nowadays, when it comes to raising public awareness, accessibility of information became significant more than ever. Public space became a space where needs to be organized people behaviors during pandemic and became a space where needs to be designed and a space without limit to spread the information. Unexpected times need unexpected precautions. Governments, municipalities, health departments and even some organizations which want to raise public awareness alter their health policies. Graphic design makes these rules, precautions and policies visible almost everywhere. In this context, by offering some specific graphic design examples made in public space by Izmir Metropolitan Municipality with the intent of protecting public health, the study aims to evaluate the effect of graphic design and communication and their power when it comes to make the restrictions visible during pandemic.

Keywords: Graphic Design, Communication, Public Space, Covid-19, Graphic Design during Pandemic

Pandemide Sanat ve Sanatçı

Art and Artist in Pandemic

Seda Balkan, Doktora Öğrencisi

Dokuz Eylül Üniversitesi

Küresel salgın Covid-19, tüm dünyayı etkisi altına alarak insanlık tarihinde yeni bir sayfa açarken bizleri de geri dönülmez bir değişime uğratmıştır. Tüm ülkelerin sınırlarını kapatarak sosyal ve ekonomik faaliyetlerine ara verdikleri bu dönemde birçok alan gibi kültür-sanat faaliyetleri de fiziki olarak faaliyetlerine ara vermek durumunda kalmıştır. Sinema salonları, müzeler, tiyatrolar, galeriler vb. yerler bu belirsiz durum karşısında bir süreliğine kapanırken, sanat birleştirici yönüyle dijital platformlar üzerinden insanlara umut ve iyileştirici güç olamaya devam etmektedir. Bu süreçte hem yerel hem uluslararası kurumlar ve sanatçılar iletişim ve etkileşim için yeni yöntemler geliştirerek kültür-sanat faaliyetlerine dijital platformlar ve sosyal medya üzerinden devam etmekte, sanatsal ifadenin gücünü ve önemini bir kez daha ortaya çıkarmaktadır. Bu çalışmada pandemi döneminde kültür- sanat faaliyetleri ve sanatçıların kendilerini ifade etme biçimleri araştırılarak izleyici üzerindeki etkileri ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, Kültür- Sanat, Sosyal Medya

The global epidemic Covid-19 has made us an irreversible change while affecting the whole world, opening a new page in human history. When all countries closed their borders and interrupted their social and economic activities, culture and arts activities, like many other areas, had to physically suspend their activities. Movie theaters, museums, theaters, galleries etc. While the places are closed for a while in the face of this uncertain situation, art continues to be a hope and healing power for people through digital platforms with its unifying aspect. In this process, both local and international institutions and artists develop new methods for communication and interaction and continue their culture and art activities through digital platforms and social media, once again revealing the power and importance of artistic expression. In this study, cultural and artistic activities and the way artists express themselves during the pandemic period were investigated and their effects on the audience were revealed.

Keywords: Pandemic, Culture-Art, Social Media

Bir Pandeminin Günlüğü: Magnum Fotoğraf Ajansı Ve Covid-19

Diary Of A Pandemic: Magnum Photography Agency and Covid-19

Arş. Gör. Pınar Boztepe Mutlu

Dokuz Eylül Üniversitesi

Magnum Fotoğraf Ajansı, 1947 yılında Robert Capa'nın fikir önderliğinde Paris'te kurulmuştur. Kuruluşundan itibaren özgür ve yeni bir Belgesel Fotoğraf vizyonu idealiyle yola çıkmış ve gerçekleşen büyük olaylara tanıklık etmiştir. Evrensel bir hümanizmayı temsilen bakışımızı dünyanın dört bir yanında var olan gerçekliğe yöneltmiş ve Belgesel Fotoğraf anlamında seyir mekanizmasının en önemli parçalarından biri haline gelmiştir. Öte yandan Photojournalizmin perspektifi, dönüşen teknolojiler ve ideolojiler paralelinde yeni bir görme biçimi yaratmıştır. Bu bağlamda bireysel anlayışlarını ifade eden Magnum Ajansı üyelerinin bakış açıları çağdaş görsel kültürün yansımalarını barındırmaktadır. Söz konusu yansımalar etik ve estetik değerlerin farklı bir formülasyonunu sunarak güncel olanı tahayyül etme anlamında yol gösterici olmuştur.

İçinde bulunduğumuz hakikat sonrası çağda, bilgi ve enformasyon, değişen global değerler çatısı altında olan pek çok faktörden etkilenmektedir. Gerçek ve kurgu arasındaki sınırların bulanıklaştığı ve haber vizyonunun alternatif gerçeklerle sunulduğu bir ortamda bilgiye estetik değerler yoluyla ulaşmak önemli bir çıkış noktası haline gelir. Çağımızın en büyük kırılmalarından biri sayılabilecek olan Covid-19 gerçekliği, bilgi ve enformasyon ihtiyacının doruk noktasına eriştiği bir dönem sayılmaktadır.

Global bir yaşam mücadelesinin verildiği pandemi süresince görsel kültürün evrensel boyutta odaklandığı bu gerçeklik Magnum Ajansı fotoğrafçıları tarafından estetik bir vizyonla tanıklık edilmiştir. 'Pandemi Günlüğü' başlığı altında birbiri ardına projeler üretilmiş ve gündemin seyri estetik bir vizyonla sunulmaya devam etmektedir. Evrilen ve günümüze kadar yeni bakış açıları sunan Photojournalizm anlayışı perspektifinde güncel teknolojiler, temsilin bir parçası haline gelmiştir. Hayatımıza giren yeni görüntüleme sistemleri dahil olmak üzere, sanatçıların form arayışları gerçekleştirerek, yeniden biçimlendirme yöntemini inşa etmişlerdir. Bu çalışmanın amacı, Magnum Fotoğraf Ajansı üyelerinin, Covid-19 gerçekliğine ve yeni dünya düzenine bakışlarının nasıl bir estetik dönüşümle ortaya koyulduğunu incelemektir. Bu bağlamda, Antoine D'Agata, Alex Majoli gibi yeni teknolojiler kullanan sanatçıların yanı sıra izolasyon, karantina, temas veya mesafe gibi kavramları öznel yaklaşımlarıyla ifade eden isimleri değerlendirmek amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Magnum Fotoğraf Ajansı, Covid-19, Belgesel Fotoğraf, Hümanist Vizyon, Estetik

Magnum Photography Agency was established in Paris in 1947 under the idea leadership of Robert Capa. Since its establishment, it has set out with the ideal of an independent and new vision of Documentary Photography and witnessed the great events that took place. Representing a universal humanism, it has directed our view to the reality that exists all over the world and has become one of the most important parts of the institutional understanding in terms of Documentary Photography. On the other hand, the perspective of Photojournalism has created a new way of seeing in parallel with the transforming

technologies and ideologies. In this context, the perspective of the Magnum Agency members, who expresses their individual narratives were engaged with the reflections of the contemporary visual culture. These reflections have been guiding in terms of envisioning the current to present a different formulation of ethical and aesthetic values.

In the post-truth era we live in, knowledge and information are affected by many factors under the same roof of changing global values. In an environment where the boundaries between reality and fiction are blurred and news vision is presented with alternative realities, reaching information through aesthetic values have become an important starting point. Covid-19 reality, which can be considered as one of the biggest breaking point of our age, is considered a period when the need for knowledge and information reached its peak.

During the pandemic in which a global struggle for survival was waged, this reality, where the visual culture was focused on a universal dimension, was witnessed by the photographers of the Magnum Agency with an aesthetic vision. Projects were produced one after another under the title of "Pandemic Diary" and the course of the agenda continues to be presented with an aesthetic vision. Current technologies have become a part of the representation in the perspective of Photojournalism, which has evolved and offering new perspectives until today. Artists have built up the method of re-shaping by searching for forms, including new imaging systems that have entered our lives. The aim of this study is to examine the aesthetic transformation of Magnum Photography Agency members' view of Covid-19 reality and the new world order. In this context, it is aimed to evaluate the artists who use new techniques such as Antoine D'Agata and Alex Majoli, beside names who express concepts like isolation, quarantine, contact or distance with their subjective approaches.

Keywords: Magnum Photo Agency, Covid-19, Documentary Photography, Humanist Vision, Aesthetic

Posterde Yaratıcı Bir Dil: Sembolik Anlatım

A Creative Language in the Posters: A Symbolic Expression

Dr. Turan Asan

Arel Üniversitesi

Grafik sanatının en önemli dallarından biri de şüphesiz ki posterdir. Kültürel, sosyal ve ticari faaliyetlerde kullanılan bir iletişim aracıdır. Poster tasarlanırken, farklı görselleştirme üslupları ve teknikleri kullanılmaktadır. Bunun yanı sıra tasarıma ya doğrudan anlatım ya da yaratıcı fikirler eşlik eder. Mevcut olguyu olduğu gibi aktarmak, hedef kitlesi üzerinde etkili olmayacağı aşikardır. Dolayısıyla farklı toplum katmanlarından oluşan bu kompleks tüketici kitlesine yaratıcı bir ruh ve anlatım üslubuyla yaklaşmak gerekmektedir. Bu süreçte hedef kitlesinin duyu, duygu aklına ve zekasına, sosyo-ekonomik ve kültürel yapısına hitap etmenin yöntemlerinden biri de sembolik anlatımdır. Ancak her zaman yaratıcılık bağlamında sembolik dil kullanılması gerekmemektedir. Bazen de toplumda oluşmuş tabuları aşmanın bir yöntemi ya da soyut bir kavramı aktarmak için de tercih edilebilmektedir.

Bu çalışmanın amacı, sembol ve sembolik anlatımın nedenleri ve poster yaratıcılığındaki önemini ortaya koymaktır. Bu amaçla kültürel, ticari ve sosyal alanlarda yapılmış posterler incelenerek, bu posterlerdeki sembolik imgeler saptanmaktadır. Ayrıca posterlerdeki bu sembolik imgelerin anlatıma ve yaratıcı eserlere esin kaynaklığı incelenip ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Poster, Sembolik Anlatım, Grafik, İmaj, Yaratıcılık

One of the most important branches of graphic art undoubtedly are the posters. They are a communication tool used in cultural, social and commercial activities. Different visualization styles and techniques are being used when designing a poster. Besides, the design is accompanied by either direct expression or creative ideas. It is obvious that transferring the current phenomenon as it is will not have an impact on the target audience. Therefore, it is necessary to approach with a creative spirit and style of expression this complex consumer group consisted of different social layers. During this process, one of the methods of addressing the senses, emotions and intelligence, the socio-economic and cultural structure of the target audience is also the symbolic expression. However, it is not always necessary to use a symbolic language in the context of creativity. And sometimes it can be preferred as a method for overcoming the taboos formed in the society or to convey an abstract concept.

The aim in this study is being put forth the reasons of symbols and symbolic expression and its importance in the poster creativity. For this purpose, the symbolic images in these posters are determined by examining the posters made in cultural, commercial and social fields. In addition, the inspiration of these symbolic images in the posters to the narration and creative works is examined and revealed.

Keywords: Poster, Symbolic Expression, Graphic, Image, Creativity

İnsan Haklarında Eşitlik Temalı Afiş Tasarım Örneklerinin Göstergebilim Yöntemi ile Analizi

Analysis of Human Rights Equality-Themed Poster Design Examples With The Method of Semiotics

Öğr. Gör. Fatıma Tokgöz Gün

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Görsel bir iletişim sanatı olan grafik tasarım, uzun yıllar boyunca sunduğu tasarım işlerde insanlara hem ilham kaynağı olmakta hem de farklı bakış açıları ile tasarımlara bakmayı mümkün kılmaktadır. İletilerin görselleştirilme ve hedef kitleye amaca uygun aktarılma aşamasında grafik tasarım oldukça önemli bir role sahiptir. Tasarımlarda kullanılan fikir ya da imgelerin bir anlam ifade ettiği düşünülürse bu bağlamda göstergebilim tasarımı anlamın kodlanması, iletinin tasarım olabilmesi yolunda grafik tasarım işlere olumlu anlamda katkı sağlamaktadır. Yapılan araştırmanın temel amacı, seçilen insan haklarında eşitlik temalı beş afiş tasarımı üzerinde göstergebilimsel çözümleri ortaya koymaktır. Araştırma kapsamında incelenen afiş tasarımlarının göstergebilimsel simgeleri belirtme, yorumlama ve anlama süreçleri yer almaktadır. İnsan haklarında eşitlik konusunu tasarımcıların nasıl ele aldığı, tasarımlarda görsel dilin nasıl kullanıldığını anlamlandırmak için göstergebilimsel analiz yöntemine başvurulmaktadır. Göstergebilimsel incelemelerden yola çıkılarak grafik tasarım mesleği için göstergebilimsel analizin tasarımcının yaratıcı olmasına katkıda bulunduğu ve çalışmalarda dikkat çekici çözümler ortaya koyduğu gözlemlenmiştir. Son dönem grafik tasarım ürünleri üzerinde göstergebilimsel çözümler sunan çalışmalarda tasarımda melezliğe katkı sağladığı da gözlemlenmektedir. Bu yüzden nitelikli içerik ve göstergelerin tasarımda kullanılması ortaya çıkacak olan özgün eserlerde dikkat çekici sonuçlar ortaya koymuştur.

Anahtar Kelime: Göstergebilim, Grafik Tasarım, Afiş, Tasarım, Eşitlik, İnsan Hakları

Graphic design, which is a visual communication art, both inspires people in the design works and makes it possible to look at designs with different perspectives for many years. Graphic design has a very important role in the visualization of the messages and their presentation to the target audience. Considering that the ideas or images used in designs have a meaning, graphic design contributes positively to the work in terms of coding the meaning in semiotics design and making the message design. The main purpose of the research is to reveal the semiotic solutions on five poster designs with the theme of equality in human rights. The processes of specifying, interpreting and understanding the semiotic symbols of the poster designs examined within the scope of the research are included. Semiological analysis method is used to make sense of how designers deal with equality in human rights and how visual language is used in designs. Based on the semiotic studies, it has been observed that the semiotic analysis contributes to the creativity of the designer for the graphic design profession and offers remarkable analysis in the studies. It is also observed that studies that present semiotic analysis on graphic design products have contributed to hybridity in design. Therefore, the use of qualified content and indicators in design has produced remarkable results in original works.

Keywords: Semiotics, Graphic Design, Poster, Design, Equality, Human Rights

Kocaeli'de Avangard Sanatta Tipografi

Typography as Avant-garde Art in Kocaeli

Ruken Şin Akram, Yüksek Lisans Öğrencisi

İstanbul Arel Üniversitesi

Avangard sanat tipografisi yenilikçi önderliği ele alan bir sanatsal ifade biçimidir. Medya ve reklam ajansları gibi ana akım sanat formlarının öncülüğünü oluşturmaktadır. Tüketici toplumun yarattığı sanatta yenilikçi, liderlik konumuna sahip bir sosyal hareket olarak görülür. Grafitti, siyasi gruplar, afişler ve alt reklamlar üreten sanat grupları yaratan bireysel sanatçılar; şehir merkezinin sokaklarını protesto ve direniş yerlerine dönüştürmeye başlamıştır. Yeni üretim yöntemleriyle geleneksel tipografi kuralları sorgulanmıştır. Modern Sanatın gelişim sürecinde avangardın içerdiği sanatın sorgulama yolundaki gelişimi Birinci Dünya Savaşı'nın ardından Dada, Fütürizm ve Sürrealizm gibi tarihsel avangardlar ile yapılandırırken devam eden süreçte situasyonist enternasyonel, fluxus gibi İkinci Dünya savaşı sonrası avangard akımlarla yeniden sorgulandığı görülmektedir. Postmodern dönemde ise sanat yapının galerilerden dışarıya çıkmaktadır. Sokak sanatı içerisinde kültür karıştırması da bulunmaktadır. Bu çalışmada da Kocaeli bölgesinde ASH'nin tipografisiyle olan ilişkisi irdelenmiştir. Kocaeli'deki avangard sanatın tipografideki kültür karıştırması, tüketim toplumunun yaratmış olduğu kültüre karşıt sosyal bir hareket olmuştur. Kocaeli'deki avangard sanatta tipografide eylemleriyle tanınan sanatçılar; kamusal alanlarda reklam amacıyla bulunan görselleri, yenilikçi teknikleri, radikal, eleştirel üslublu eserleriyle ve farklı anlamların ortaya çıkmasını sağlayarak muhalif bir dil geliştirmişlerdir. Kocaeli'deki ilçelerde bulunan avangard tipografilerdeki görseller tek tek yorumlanmıştır. Kocaeli'deki avangard sanattaki tipografide, sokakta bulunan reklam görselleri hedeftedir. Bu görsellerin temsil ettikleri şirketler, kapitalist kültürün ve tüketim toplumunun eleştirisini yapmaktadır. Bu projelerde Türkiye'nin simgeleri olan nesnelere ve renkleri yaratıcılığı kullanarak trafoların kötü görüntüsünün önüne geçmek isteyen Darıca Belediyesi'nin girişimleriyle başlatılan proje kapsamında trafolarla çizilen resimlerle Dünya'ya mesaj verilmiştir. Gösterişsiz olan trafolar avangard sanatla ön plana çıkarılmıştır. Sonuç olarak, avangard sanat eylemleriyle tanınan sanatçılar, artık umudun raportörlüğünden daha ziyade ifadesel sanatı üstlenmektedir. Asıl konusu yeni bir şey ortaya çıkarmak, geçmişteki unutulmuş yaşanmışlıkları gelecek kuşaklara iletmektir. Ayrıca bu çalışmaların ASH kadar yaygınlaşmamasının nedenleri üzerinde de durulmuştur. Tipografinin sadece okumak için değil aynı zamanda görsele dönüşmesi avangardların kullandığı ve yaygınlaştırdığı sistem haline gelmiştir.

Anahtar kelimeler: Kocaeli, Avangard, Sanat, Tipografi, Yenilikçilik

Avant-garde art typography is a form of artistic expression that addresses innovative leadership. It is the pioneer of mainstream art forms such as media and advertising agencies. It is seen as an innovative social movement with a leadership position in the art created by the consumer society. Grafitti, individual artists creating art groups that produce political groups, posters and sub-ads; It started to turn the streets of the city center into places of protest and resistance. Traditional typography rules have been questioned with new production methods. While the development of art in the way of questioning that the avant-garde included in the development process of Modern Art was structured with historical

avant-gardes such as Dada, Futurism and Surrealism after the First World War, it is seen that it was re-questioned with post-WWII avant-garde movements such as situationist international and fluxus. In the postmodern period, the artwork emerges from the galleries. There is also a mix of culture in street art. In this study, the relationship of ASH with typography in the Kocaeli region was examined. The mixing of avant-garde art in the typography of Kocaeli has been a social movement against the culture created by the consumer society. This project in Turkey icons and colors that objects are given message to the world with pictures drawn by the transformer within the scope of the project initiated by the Municipality of Millet enterprises that wish to prevent the poor image of the transformer using creativity. Unpretentious transformers are highlighted with avant-garde art. As a result, artists known for their avant-garde art acts now take on expressive art rather than as the rapporteur of hope. Its main subject is to reveal something new, to convey the forgotten past experiences to future generations. In addition, the reasons why these studies are not as widespread as ASH are also discussed. The transformation of typography not only for reading but also into visuals has become the system used and popularized by avant-garde.

Keywords: Kocaeli, Avant-garde, Art, Typography, Innovation

İllüstrasyon Karakter Tasarımlarında Pareidolia Paradigması, Keith Larsen Çizimleri

Pareidolia Paradigm, Keith Larsen Drawings in Illustration Character Designs

Doç. Yaşar Uslu

Anadolu Üniversitesi

Bu çalışmanın amacı, nöropsikolojik bir rahatsızlık olan pareidolia'nın, nesnelere üzerindeki hallüsinasyon ve yanılsama gibi durumların görsel farkındalığına varılmasıdır. Özellikle bu rahatsızlığı olan sanatçı ve tasarımcıları, görsel tasarım uygulamalarında bilinçlendirme, yönlendirmeler yapmak ve değerlendirmektir. Bu durumu hastalık psikolojisinden çıkararak görsel tasarım alanına katkı sağlamaktır. Keith Larsen çizimleri, aslında bir nesnede var olmayan görüntünün bir uyarı ile beyin tarafından yorumlanmasıdır. Kısaca bir nesneyi olmadığı bir şeye benzetmedir. Sanatçı hedeflediği bu ruhsal durumu çizimleriyle yansıtır. Aslında nesnede var olmayan görsel yanılsamalar ve halüsinasyon algısıdır. Larsen'in bu nesneyi benzeşim sonrası çizimsel yoruma dönüştürmesi ve izleyiciyi bu farkındalığı fark et(tir)mesi çalışmanın ana konusudur. Buradaki amaç, pareidolia'yı sanatsal bir ifade aracı olarak kullanmaktır. Beynin ilk kez gördüğü nesnelere, aralarında hiçbir ilişki bulunmamasına rağmen önceden öğrenilenlere benzeterek yorumlama çabasıdır. Bu yorumlama, illüstrasyon (resimleme) tasarımlarına katkı sağlaması açısından önemlidir. Grafik tasarımın bir ürünü olan illüstrasyonlar, görsel alanın ulaştığı, kitaplarda, dergilerde, internette, ambalajlarda, çizgi filmlerde kısacası gözün ulaştığı her alanda yardımcı bir unsur gibi çok kullanılmaktadır. Sonuç olarak pareidolia, bir nesneyi görsel olarak farklı algılayarak, olmadığı bir şeye benzetme gerçeğidir. İllüstratörler bu gerçekten yola çıkarak çevresel nesnelere farkındalığını algısal hayal gücünü de ortaya koyarak izleyiciye illüstratif görseller aktarmışlardır. Bu illüstratif temsiller üzerinde paraidolik-benzeşik irdelemeler yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İllüstrasyon, Pareidolia, Sanat, Keith Larsen

The purpose of this study is to reach the visual awareness of pareidolia, a neuropsychological disorder, on hallucinations and illusions on objects. In particular, it is to raise awareness, guide and evaluate artists and designers who have this ailment in visual design applications. It is to contribute to the visual design field by removing this situation from the psychology of the disease. Keith Larsen's drawings are the interpretation of an object that does not actually exist by a stimulus or brain in an image. In short, it is an analogy to something that does not have an object. The artist reflects this mental state with his drawings. In fact, it is visual illusions and hallucination perception that do not exist in the object. The main subject of the study is Larsen's transformation of this object into a post-simulation interpretative interpretation and the viewer noticing (awareness) of this awareness. The aim is to use pareidolia as an artistic means of expression. It is an effort to interpret the objects that the brain sees for the first time by comparing it to what has been learned before, even though there is no relationship between them. This interpretation is important in terms of contributing to the illustration designs. Illustrations, which are a product of graphic design, are used as an auxiliary element in every field where the visual field is reached, in books, magazines, on the Internet, in packaging, in cartoons, in short, in every field that the eye reaches. In conclusion, pareidolia is the reality of perceiving an object visually differently and likening it to something it is not. Based on this fact, illustrators conveyed illustrative visuals

to the audience by revealing the awareness of environmental objects, as well as their perceptual imagination. Paraidolic-analogous analyzes have been made on these illustrative representations.

Keywords: Illustration, Pareidolia, Art, Keith Larsen

Grafik Tasarımda Etkileşimli Reklam Grafikleri Üzerine Betimsel Bir İnceleme

A Descriptive Study on Interactive Advertising Graphics on Graphic Design

Öğr. Gör. Fatıma Tokgöz Gün

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Değişen ve gelişen teknoloji zamanla yeni yüzünü grafik tasarım afiş örneklerinde de etkili bir şekilde göstermeye başlamıştır. Bu değişim ile birlikte hem tasarımcılar hem grafik tasarım ürünleri olumlu anlamda etkilenmiş ve insanların daha çok dikkatini çekmeyi başarmıştır. Oluşan yeniliklerin ortaya çıkarttığı çeşitlilik, disiplinlerarası çalışmalara olanak sağlamış ve tasarımcıların da çalışma alanlarını özgürleştirmiştir. Yapılan araştırmanın temel amacı, seçilen CocaCola Zero, Ikea, Vespa, Burger King ve Visa markalarının toplam beş adet etkileşimli olarak tasarlanmış reklam afişlerini betimsel olarak incelemektir. Araştırma kapsamında incelenen etkileşimli reklam grafiklerinin sunum aşamasında kullanılan teknik süreçleri ele alınmış ve ortaya çıkan tasarımda dikkat çekiciliği ve müşteri beğenisini artırmak için hangi yöntemlerin kullanıldığı betimsel olarak analiz edilmiştir. Araştırma kapsamında reklam grafiklerinin etkileşimli kullanım alanlarında seyirciler üzerindeki etkiyi artırmak için kullanıldığı gözlemlenmiştir. Reklam grafiklerinin yeni kullanım alanlarının bazen tüketimi olumlu anlamda etkilemek adına, bazen sosyal içerikli bir olayda farkındalık yaratmak adına, bazen de bir ürünün satın alınabilirliğini artırmak adına dijital ekranlarda, panolarda ya da mobil uygulamalarda yer alarak kullanıcılarla etkileşime girmiştir.

Anahtar Kelime: Grafik Tasarım, Reklam Grafiği, Etkileşimli Grafik

The changing and developing technology has started to show its new face effectively in graphic design poster examples. With this change, both designers and graphic design products are positively affected and managed to attract more attention of people. The diversity created by the innovations has enabled interdisciplinary studies and liberated the working areas of designers. The main purpose of the research is to examine five interactively designed advertising posters of selected CocaCola Zero, Ikea, Vespa, Burger King, and Visa brands descriptively. The technical processes used in the presentation phase of the interactive advertising graphics examined over the research were discussed and the methods used to increase the attractiveness and customer appreciation in the final design were analysed descriptively. Within the scope of the research, it has been observed that advertising graphics are used in interactive usage areas to increase the effect on the audience. The new usage areas of advertising graphics have interacted with users by taking place on digital screens, boards or mobile applications, sometimes in order to positively affect consumption, sometimes in order to raise awareness in an event with social content, and sometimes to increase the affordability of a product.

Keywords: Graphic Design, Advertising Graphic, Interactive Graphic

Hıristiyan Sanatında Şifa Veren İsa Tasvirleri

The Healing Christ in Christian Art

Öğr. Gör. Dr. Hatice Demir

Kastamonu Üniversitesi

İsa'nın, Kitab-ı Mukaddes kaynaklı mucizelerinin hiç kuşkusuz ki en önemli kısmını, şifa verenler oluşturur. Bu bağlamda, Yeni Ahit'te İsa'nın şifacı yanına yaklaşık 40'ın üzerinde atıf verilmiştir. İsa'nın şifa verdiği hastalıklar; fizyolojik rahatsızlar olabileceği gibi, psikolojik rahatsızlıkları da kapsamaktadır. Matta 4:24'te bu rahatsızlar; "...tüm acı çekenler..." ifadesi ile oldukça geniş bir yelpazede ele alınmıştır. İsa'nın şifa verdiği fizyolojik rahatsızlıkları olanlar arasında; topallar, kötürümler, körler, dilsizler, saralılar, felçliler vardır. Bu fizyolojik rahatsızlar, Yeni Ahit'te birçok yerde refere edilir. Matta 15:30, 21:14'te bu rahatsızlıkları görmek mümkündür. Fizyolojik rahatsızlıkları olanların yanı sıra, İsa'nın şifa verdiği hastalar arasında, psikolojik olarak acı çekenler de oldukça geniş bir yer kaplar. Matta 8:16 ve Luka 6:18'de bu psikolojik rahatsızlıkların tanımı verilir. Şifa verilen psikolojik hastalar genelde kötü ruhlar ve şeytanın etkisinde kalanlardır.

İsa'nın tedavi yöntemi; birkaç şekilde gerçekleşir. Ya bizzat rahatsız olan ya da acı çeken hastalara dokunma ya da hastaların O'na, kıyafetine dokunması şeklinde bir enerji alışverişi ile gerçekleşir.

Çalışma kapsamında, Hıristiyan tasvir sanatında İsa'nın şifa veren mucizevi sahneleri ele alınacaktır. İsa'nın şifa veren tasvirleri; İsa'nın Mucizeleri siklusu içerisinde ele alır. Tasvirlerden en çok yatağında felçli, kötürüm gibi fizyolojik rahatsızlıkları olanları tasvir ederken betimlenmiştir. İsa'nın bizzat dokunarak tedavi ettiği bu grubun dışında bir de İsa'nın önünde diz çökmüş ve O'nun kıyafetlerine dokunarak şifa bulanlar da tasvir edilmişlerdir.

Bu tasvirlerin yanı sıra özellikle Doğu/Bizans tasvir sanatında bizzat İsa'nın şifa veren yanı ile özdeşleşen Mandylion olarak da bilinen İsa tasviri, İsa'nın diğer mucizevi şifa veren sahnelerinden ayrılır. Edessa Kralı Abgar'ın rahatsızlığını iyileştiren İsa tasvirli bir rölik olması adına da Hıristiyan inancında önemli bir yere sahiptir.

Bu bağlamda çalışma iki ana başlık altında irdelenecektir. İlk kategoride, İsa'nın şifacı yanı alt kategorilere ayrılacak ve bu alt kategorilerin tasvirlerle örneklendirmesi yapılacaktır. İkinci grupta Mandylion tasvirleri ele alınacaktır.

Sonuç ve değerlendirme bölümünde, en erken örneklerinin 3. yüzyıla kadar uzandığı bilinen bu Şifa Veren İsa tasvirlerinin dönem ve bölgesel yorumlarının analizi yapıp, çağlar boyunca farklı bölgelerden insanların, İsa'nın şifacı yanını algılama biçimi irdelenecektir. Bu bağlamda, tasvirlerdeki bölgesel üslup ve teknik de değerlendirme kapsamına dahil edilecektir.

Anahtar Kelimeler: İsa, Şifacı, Resim, Hıristiyanlık

Undoubtedly, the most important parts of Christ's miracles are originated from his healing characteristics feature. In this context, over 40 references are given to Christ's healing feature in the New Testament. The diseases that Christ healed includes both physiological and psychological disorders. In Matthew 4:24; these disorders are mentioned in a very wide

range with a simple expression “... *all sufferers...*”. Among those with physiological disorders that Christ healed; there are the lame, the crippled, the blind, the dumb, the embarrassed, the paralyzed. These physiological disorders are referred for many times in the New Testament. It is possible to see these disorders in Matthew 15:30 and 21:14. In addition to these physiological disorders, those who suffer from psychological ones are many in numbers among the patients who were healed by Christ. The descriptions of disorders are given in Matthew 8: 16 and Luke 6: 18. The physiological patients who are healed are generally those who are under the influence of evil spirit and devil.

The treatment methods are done in several ways. The energy exchange is transferred either by touching of Christ personally to the sick and suffering patients or by the patients touching both him and his clothes.

Within the scope of the study, the miraculous scenes of Christ healing in Christian art of depiction will be discussed. Among the depictions, the patients who are paralyzed and crippled in bed are the mostly depicted samples. Apart from this group, the patients that Christ healed by touching or the patients are kneeling in front of him and touching his cloak are widely preferred ones in scenes.

In addition to aforementioned scenes above, another type of Christ depiction known as Mandylyon, which is identified with the healing side of Christ in Eastern/Byzantine art is different from the rest of the miraculous healing scenes. It is also accepted as a relic in Christian belief which is originated from the beg of the King Abgar of Edessa from Christ for his sufferings.

In this context, the study will be examined under two main parts. In the first part, the healer side of Christ will be divided into sub-titles and these sub-titles will be exemplified with the related scenes. In the second part, the Mandylyon scene will be discussed.

In the conclusion part, the scenes of Christ’s Healing scenes will be evaluated in accordance with their periods and regions.

Keywords: Christ, Healer, Painting, Christianity

20. Yüzyıl Modern Kent Yaşamı Yalnızlığının Resim Sanatına Yansıması: Amerika Birleşik Devletleri Örneği

Reflection Of 20th Century Modern Urban Life Loneliness in The Art of Painting: The Case Of The United States

Eda Uygan, Doktora Öğrencisi

Dokuz Eylül Üniversitesi

İnsana özgü bir kavram olan yalnızlığın tarihinin insanlık tarihi ile eş değer olduğu düşünülmektedir. Fakat yaşadığımız çağda yalnızlık, hem psikolojik hem de sosyolojik yönden giderek artan problemlerin başında gelmektedir.

Gelişen sanayi, teknoloji ve modernleşmeyle birlikte toplumsal yaşam biçimi, kültür, aile yapısı değişmiş, insan ömrü uzamış, tek başına yaşayan bireylerin sayısında artış yaşanmıştır. Hızlı kentleşme ile birden doğadan kopma, insanların küçük apartman dairelerinde yaşamaya başlaması gibi durumlar insanların derin bir yalnızlık duygusu yaşamasına sebep olmuştur. Yalnızlığın her ülkede farklı düzeylerde yaşandığı göz önüne alındığında araştırmada bir ülke örneklemini üzerinden gidilmesinin daha iyi olacağı düşünülmüştür.

Çalışmada modern dünyada teknolojinin kentlerdeki bireysel ve toplumsal etkilerine değinilmiş, yalnızlık kavramının tanımlarına, içerdiği duygu durumlarına, çeşitlerine yer verilmiştir. Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Alan yazın taraması ile ilgili arşiv ve yazılı kaynaklara ulaşılmıştır. Ardından sanatçıların konu ile ilişkili birer yapıtları belirlenerek eserlerin konu çerçevesinde analizi ve çözümlenmesi sağlanmıştır.

Araştırmada Amerikan sanatçıların eserlerinde, 20. yüzyıl içinde Amerika Birleşik Devletleri'nde yer alan kentler içinde yalnızlık duygusunu nasıl tasvir ettikleri incelenmiştir. Çalışmada sanatçıların çağımızın sorunlarından biri olan yalnızlık konusunu tasvir etme biçimlerindeki benzerliklerin ve farklılıkların karşılaştırılması amaçlanmaktadır.

Araştırma sonucunda Edward Hopper, Andy Warhol, Richard Estes, Hughie Lee-Smith, George Copeland Ault, Maynard Dixon, Reginal Marsh, Guy Pene Du, Paul Wonner gibi sanatçıların eserlerine ulaşılmıştır. Eserlerde derin yalnızlık ve sosyal durum yalnızlığı yalnızlık çeşitleri ile yalnızlığın getirdiği sosyal izolasyon ve melankoli durumlarının öne çıktığı görülmüştür. Sanatçılar eserlerinde yalnızlık duygusu betimlemelerini hem kadın hem de erkek cinsiyeti üzerinden yansıtmıştır. Bazı sanatçılar ise yalnızca mekândaki boşluk-doluluk hissi, renk ve fırça vuruşları ile yalnızlık duygusunu izleyiciye aktarmayı tercih etmiştir. Böylelikle sanatçıların hem kendi hem de kent toplumunun yalnızlıklarını dışavurumcu bir söylem ve farklı üslup özellikleriyle aktardıkları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Yalnızlık, 20. Yüzyıl, Amerika Birleşik Devletleri, Resim Sanatı

The history loneliness, which is a human concept, is thought to be equivalent with the history of man. However, in the age we live, loneliness is among increasing problems both in psychological and sociological terms.

With the developing industry, technology and modernization, social life style, culture and family structure have changed, human lifespan has prolonged, and the number of individuals living alone has increased. With rapid urbanization and sudden detachment from nature,

situations like starting to live in small apartments have caused people to experience a deep sense of loneliness. Considering the fact that loneliness is experienced at different levels in each country, it was thought that it would be better to use a country sample in the study.

In the study the individual and social effects of technology in modern age are mentioned and the definition of the concept of loneliness, emotional states it includes and its types are included. Qualitative research method is used in the research. Archives and written sources related to the literature review have been reached. Afterwards, by determining a work of artists related to the subject, the analysis of the works in the framework of the subject is provided.

In the study it is examined how American artists depicted the emotion of loneliness in the cities of U.S.A in the 20th century. In the study, it is aimed to compare and contrast the artists' depiction styles of loneliness, one of the problems of our age.

As a result of study, the works of artist such as Edward Hopper, Andy Warhol, Richard Estes, Hughie Lee-Smith, George Copeland Ault, Maynard Dixon, Reginal Marsh, Guy Pene Du, and Paul Wonner are found. It is seen in the works that situations like a deep loneliness and social loneliness, types of loneliness along with social isolation coming with loneliness and melancholia stand out. Artists reflected their descriptions of loneliness through both male and female genders in their works. On the other hand, some artists preferred to convey the feeling of loneliness to the audience only with the feeling of emptiness and fullness in the space, color and brush strokes. Thus, it has been observed that the artists conveyed both loneliness of their own and the urban societies with an expressive discourse and different stylistic features.

Keywords: Loneliness, 20th Century, United States of America, Painting art

Sanatsal Yaratıcılık Sürecinde Alkol Bağımlılığı Açısından Vincent van Gogh ve Fikret Mualla Saygı'nın Eserlerinin Karşılaştırmalı Çözülmesi

Comparative Analysis of Vincent van Gogh and Fikret Mualla Saygı's paintings in terms of alcohol addiction during the artistic creativity process

Can Çobanoğlu, Doktora Öğrencisi

Dokuz Eylül Üniversitesi

“Yapma” ve “oluş süreci” olarak tanımlanan yaratıcılık kavramının çıkış noktası sanatsal açıdan değerlendirildiğinde zihinsel bir süreç ve sanatçının estetik kaygısı olarak ifade edilmiştir. Sanatsal yaratıcılık sürecinde sanatçının içinde bulunduğu ruh hali, eserin oluşum sürecini ve dolayısıyla sanatçının üslubunu etkilemektedir. Ruhsal ve davranışsal bozukluklar ve alkol-madde bağımlılıkları ile yaratıcılık üzerine yapılan araştırmalar sonucunda sanatçılar gibi yaratıcı faaliyetlerde bulunan bireylerin diğer meslek gruplarına göre daha yüksek oranda duygu durum bozukluklarına sahip olduğu görülmüştür. Bununla birlikte istemsiz psikiyatrik tedavi oranı ise sanatçılarda diğer gruba daha yüksektir. Bu noktada sanatın iyileştirici gücü önemli rol oynamaktadır.

“Sanatının İyileştirici Gücü” teması altında ele alınan bu araştırmada alkol bağımlılığının sanat eserleri üzerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda art izlenimciliğin önemli ustalarından Hollandalı sanatçı Vincent van Gogh ve Türk dışavurumcu sanatçılardan Fikret Mualla Saygı'nın eserlerinin, sanatçıların yaşam tarzları göz önünde bulundurularak karşılaştırmalı, biçimsel ve imgesel olarak değerlendirilmektedir. Vincent van Gogh'un absent bağımlılığından kaynaklı gördüğü halüsinasyonlar, sanatçının eserlerine yansımıştır. Aynı zamanda eserlerinde sıklıkla ve yoğun olarak kullandığı sarı ve tonlarının alkol bağımlılığı ile ilişkisi incelenmiştir. Fikret Mualla Saygı'nın ise eserlerinde kullandığı renk paleti, sanatçının duygu durumuna göre değişiklik göstermektedir. Fikret Mualla, karamsar ve üzgün olduğu günler daha soğuk renkler kullanırken mutlu olduğu zamanlarda daha canlı ve sıcak renkler kullanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sanatsal Yaratıcılık, Bağımlılık, Vincent van Gogh, Fikret Mualla Saygı

The starting point of the concept of creativity, which is defined as "making" and "the process of being", is expressed as a mental process and an artist's aesthetic concern when evaluated from an artistic point of view. The mood of the artist in the artistic creative process affects the formation process of the work, and thus the style of the artist. As a result of studies on mental and behavioral disorders and alcohol-drug addiction, and creativity, it has been observed that individuals who engage in creative activities such as artists have higher rates of emotional disorders than other occupational groups. However, the rate of involuntary psychiatric treatment is higher in artists than in the other group. At this point, the healing power of art plays an important role.

In this study, which is under the theme of "The Healing Power of Art", it is aimed to examine the effect of alcohol addiction on artworks. Within this scope, the paintings of the Dutch artist Vincent van Gogh, one of the important masters of post-impressionism, and Fikret Mualla Saygı, one of the Turkish expressionist artists, are evaluated comparatively, formally and imaginatively, considering the lifestyles of the artists. The hallucinations of Vincent van

Gogh as a result of his addiction to absinthe were reflected in the artist's works. Moreover, the relationship of yellow and its tones, which he frequently and intensely used in his works, with alcohol addiction is investigated. The color palette of Fikret Mualla Saygı used in his works varies according to the emotional state of the artist. Fikret Mualla used cold colors on the days when he was pessimistic and upset, while he used more vivid and bright colors in his works when he was happy.

Keywords: Artistic Creativity, Addiction, Vincent van Gogh, Fikret Mualla Saygı

Ege ve Antik Yunan Uygarlığı Resim ve Heykel Sanatlarının, İnsanlık Tarihini İyileştirici Gücü

The Healing Power Of The Aegan And Ancient Greek Civilization Of Painting and Sculpture
Arts in Human History

Kıymet Dirican, Yüksek Lisans Öğrencisi

Dokuz Eylül Üniversitesi

Yunan sanatı kültürü, modern dünyanın tamamı açısından büyük önem taşır ve yüzyıllar boyunca mutlak anlamda sanatsal güzellikle özdeşleştirilmiştir. İnsanlık tarihinin en yüksek ve evrensel anlama sahip sanat kültürlerinden biridir. Yunan sanat uygarlığını, kültürlerden ayırt eden nitelik, güçlü gerçekliktir. Tema veya olay ve tanrısal figürler açısından kısıtlamayla karşılaşmayan doğal biçimleri sanatsal biçimlere dönüştürürler. Konuların göze görüldüğü şekilde değil, tema ve olay açısından önemli sayılan biçimlerde ve unsurlarla tasvir edilir. Bu nedenle 'kavramsal' gerçeklikte mevcuttur. Doğanın akılcı açıdan incelenmesini sağlayan mantıklı sağduyu sayesinde, insan evrenin ölçüğü olarak görülür. İlk defa hayatın, kültürün, bilimin ve sanatın 'Hümanist' algısından söz etmek mümkündür. Minos sanatında mekanların işlevi ve hiyerarşileri, muhteşem duvar süslemeleriyle de vurgulanır. Fresk ve boyalı alçı teknikleriyle yapılmış en ünlü eserlerinden biri olan Zambaklar Prensi'dir. Thera kenti resimlerinde, insanların, hayvanların ve bitkilerin aynı titizlikle tasvir edildiği hayat dolu bu resimlerin minyatürleri andıran canlılığı ve biçimsel nitelikleri takdir edilir. Anladığımız dünya görüşünde toplumsal düzen ve doğal düzen birbirini yansıtır. M.Ö. XV. yüzyılın sonuyla XIV. yüzyılın başı arasında, Mykenai ve Akhaların resimlerinde özgün bir sanat kültürünün kendini kabul ettirdiği görülür; bu dönem merkezi idari sistemle kentlerde yer alan törensel işlevlerle ve soylu ailelerin üyelerinin, bir kahramanlık ideolojisinin varlığına işaret eden yüceltilmesiyle bağlantılıdır. Antik Yunan sanatına göre güzel olan, düzen, orantı, simetri ve ahenge sahip olan her şeydir; güzellik konusunda gerçek anlamda bir teoriyi formüle eden ilk heykeltıraş Polykleitos'tur ve mükemmel insan 'inşa etmek' için uygulanması gereken ilkeleri sunmuştur. Praksiteles, klasik idealin MÖ IV. yüzyılda derin insanileşmenin temsilcidir ve tanrısal imgelerinin tenselliği ve zarafeti, pozların esnekliğinde, fiziksel tasvirin yumuşaklığında, güler yüzlü ve hassas çehrelerinde kendini gösterir. Lysippos, ilk büyük modern sanatçıdır. Değer ve ideallerin ifadesi olan Klasik sanatla Helenistik sanat dilleri arasında geçişi temsil eder. Ege ve Antik Yunan uygarlıkları, sanatsal yapılarıyla, insanlık tarihinde, güzelleştirip iyileştiren bir etkiye sahip olmuştur ve estetik mükemmellik ideallerini özetlemişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Antik Ege Uygarlıkları Sanatı, Antik Yunan Sanatı, Sanatın İyileştirici Gücü

The Ancient Greek art culture has great importance in the entire modern world. It is one of the highest and most universal art cultures in human history. Applles in the art of painting, Phidias and Polykleitos in the art of sculpture were praised for their works by ancient writers. The characteristic that distinguishes Greek art from the other cultures is strong realism. They want to transform natural forms into artistic forms without any restrictions. In Minoan art, one of the Aegean civilization cities, the function and hierarchies of the spaces are also emphasized with magnificent wall decorations. Mykenai and Achaeans are accepted by an original art culture. This period is linked to the central administrative system, ceremonial functions in cities and the glorification of members of noble families through a repertoire of themes that point to the existence of an ideology of heroism. According to

ancient Greek art, everything that has order, symmetry and harmony is beautiful. Sculptor Polykleitos was the first person to formulate a true theory of beauty. He presented the principles that should be applied to realize the perfect human figure and built the beautiful one through sculpture. Praxiteles is representative of the deep humanization of the classical ideal. The sensuality and elegance of ptanrinal images are manifested itself in the flexibility of poses, the softness of physical depiction, the friendly and sensitive faces. Lysippos is the first great modern artist. He represents the transition between classical art is an expression of values and ideals and Hellenistic art. It develops a new proportional canon that makes the sculptures appear higher. Aegan and Greek civizations, with their artistic structures, have had an effect human history that beautifies and improves.

Keywords: Ancient Aegean Civilisations Art, Ancient Greek Art, Healing Power of Art

Evelyn (Pickering) De Morgan'ın Resimlerine Estetik Açından Genel Bir Bakış

An Aesthetic Overview of Evelyn (Pickering) De Morgan's Paintings

Öğr. Gör. Dr. Seda Ağırbaş

Ege Üniversitesi

Evelyn (Pickering) De Morgan'ın Resimlerine Estetik Açından Genel Bir Bakış adlı bu çalışmanın amacı, 19. Yüzyıl İngiltere'sinde yaşamış bir kadın ressamın eserlerinin estetik açıdan genel bir değerlendirmesinin yapılmasıdır.

Genel olarak kadın sanatçılar hakkında olduğu gibi Evelyn De Morgan hakkında da Türkçe bir yayının olmaması böyle bir araştırmayı önemli kılmıştır. Bu çalışmanın sanata ilgi duyan, alanda araştırma yapan, sanat tarihçiler, araştırmacılar ve uzmanlar için yararlı olabileceği kanısındayım. İnternet siteleri ve kütüphane kaynaklarına bakıldığında yurtdışında özellikle Londra'da sanatçıyla ilgili detaylı bir araştırma alanının bulunduğu bilinmektedir. Kız kardeşi tarafından oluşturulan koleksiyonu, bugün dünyadaki en büyük ve en kapsamlı De Morgan Vakfı koleksiyonunun temel taşıdır. Bu vakıf sayesinde onun hayatı ve eserleri hakkında fikir sahibi olmaktayız.

Sosyal, ekonomik ve kültürel değişimlerin yaşandığı 19. yüzyıl İngiltere'sinde kızların eğitim ve öğretimlerine daha az önem veriliyordu. Ancak bazı hakların kazanılması sonucunda orta sınıf ailelerin kızları da okulda öğrenim görme fırsatı yakaladılar. Erkekler kadar şanslı olamasalar da 19. yüzyılın ortalarına doğru yüksek düzeyde sanat eğitimi alma imkanı buldular, *Female School of Art, Slade School of Art ve Birmingham School of Art* gibi sanat okullarında resim öğrenimi görmeye başladılar. Bu okullarına girebilen kadınlar yerli ve ünlü ressamardan ders alıp Londra'nın belli başlı sanat galerinde sergiler açtılar. Bunlardan biri de Evelyn (Pickering) De Morgan (1855-1919)dır.

Londra'daki galerilerde düzenli olarak kişisel sergiler açması, yapıtlarının sanat piyasasında alıcı bulması, 19. Yüzyıl İngiltere'sinde bir kadın sanatçı olarak alışılmadık bir durum, eşi görülmemiş bir başarıdır. Bir sanatçı olan William De Morgan'la evliliğine rağmen zamanın cinsiyet klişelerine isyan etmesi onun farklı bir bakış açısına sahip olduğunu gösterir. Ayrıca Slade Sanat Okulu'na kabul edildiğinde kendi başına boyalarını ve tuvalerini taşıması, Fransa'nın her yerine ve İtalya'ya refakatsiz seyahat etmesi dönemin şartları düşünüldüğünde bir kadın olarak De Morgan'ın azmini ve tutkusunu yansıtır.

Görsellerle desteklenen bu araştırmanın ilk bölümünde sanatçının yaşamı, ikinci bölümde kronolojik olarak eserlerinin estetik açıdan genel incelemesi yapılacak. Sonuç olarak De Morgan'ın resimleri dönemin erkek ressamlarının eserleriyle karşılaştırılarak, estetik tarzı değerlendirilecektir.

Anahtar kelimeler: Evelyn De Morgan, Resim, Estetik

The aim of this study, *An Aesthetic Overview of Evelyn (Pickering) De Morgan's Paintings*, is to make an aesthetic overview of the works of a female artist who lived in 19th century England.

The absence of a Turkish publication on Evelyn De Morgan, as well as on female artists in general, made such a study important. I believe that this study can be useful for art

historians, researchers and experts who are interested in art, do research in the field. Looking at the websites and library resources, it is known that there is a detailed research area about the artist, especially in London. Created by her sister, her collection is the cornerstone of the De Morgan Foundation's largest and most comprehensive collection in the world today. Thanks to this foundation, we get an idea about her life and works.

Less importance was given to the education and training of girls in 19th century England, where social, economic and cultural changes were experienced. However, as a result of the acquisition of some rights, girls from middle-class families also had the opportunity to study at school. Although they were not as lucky as men, they found the opportunity to receive a high level of art education towards the middle of the 19th century, and began studying painting at art schools such as the *Female School of Art*, *the Slade School of Art* and *the Birmingham School of Art*. Women who were able to enter these schools took lessons from local and famous painters and held exhibitions in London's major art galleries. One of them is Evelyn (Pickering) De Morgan (1855-1919).

She regularly holds solo exhibitions in galleries in London, and her works are popular in the art market, an unusual situation as a female artist in 19th century England, an unprecedented success. Despite her marriage to an artist, William De Morgan, her rebellion against gender stereotypes of the time shows that she has a different point of view. In addition, when she was admitted to the Slade Art School, she carried her paints and canvases on her own, and her unaccompanied travel to all parts of France and Italy reflects De Morgan's determination and passion as a woman considering the conditions of the period.

In the first part of this research supported by visuals, the life of the artist will be examined, and in the second part, a general examination of her works will be done chronologically. As a result, De Morgan's paintings will be compared with the works of male painters of the period and her aesthetic style will be evaluated.

Keywords: Evelyn De Morgan, Painting, Aesthetic

Sandro Botticelli'nin "İlkbahar (La Primavera) Eserinin Yorumu ve Ezoterik Yorumu

Interpretation And Esoteric Interpretation Of Sandro Botticelli's "Spring (La Primavera)"

Öğr. Gör. Oya Cansu Demirkale Kukuoğlu

Samsun Üniversitesi

Sanat yapıtları, bulunduğu döneme ışık tutarak o dönemin sosyolojik, psikolojik, politik ve ekonomik yapısı hakkında bilgi verebilir. Bu anlamda bir sanat eseri, içinde barındırdığı özelliklere oranla değer kazandırabilir ve bulunduğu döneme katkısı sonucunda itibar görebilir. Bundan dolayı sanat eserleri bulunduğu dönemin gerçekliğini yansıtarak o dönemin görsel kaynaklarını oluşturabilirler. Sanat eserlerinin bulunduğu döneme özgü görsel kaynak oluşturması, toplumların vazgeçilmez değerlerini oluşturmaktadır. Bunun yanı sıra sanatçının üretmiş olduğu eserde anlattığı kavramların algılanması sağlamak için eser hakkında farklı çözümlerlerin ve farklı yaklaşımların ortaya çıkmasını sağlamıştır.

Botticelli Mitolojik konulu resimlerinden bir seri oluşturmuş ve alegorip yapıtlarıyla tanınmıştır. Botticelli'nin en ünlü eserlerinden biri olan İlkbahar Alegorisi isimli tablosu ilkbaharı betimlemek için ezoterik anlamda mitolojik kahramanların ikonlarından yararlanmıştır.

Bu çalışmanın amacı, Botticelli'nin "İlkbahar Alegorisi" isimli tablosunu ezoterik bağlamda incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu bakımdan incelendiğinde, gösterge bilimsel çözümlerden yararlanılarak Botticelli'nin İlkbahar tablosunda kullandığı mitolojik kahramanların ve bu kahramanları ezoterik semboller üzerinden değerlendirerek alanyazına dayalı bir çerçeve oluşturmaktır. Bu kapsamda, alan yazın taraması ile elde edilen veriler, nitel araştırma yöntemi ile gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İlkbahar Alegorisi, Botticelli, Göstergebilim, Ezoterik Yorum

Art structures can give information about the social, psychological, political and economic structure of that period, which shed light on the period in which it was located. In this sense, a work of art can gain value compared to the features it contains, and its presence can be trusted as a result of the transformation contribution. Because of this, they can create visual sources of that period that reflect the reality of the period in which the works of art are located. The original visual resource formation of the period in which the works of art are located constitutes the indispensable values of the communities. In addition, in order to perceive the frames described by the artist in the work he has produced, he has provided different analyses and different approaches to the work.

Botticelli created a series of mythological subject paintings and was introduced to the allegorical work. One of Botticelli's most famous works, the painting Allegory Of Spring, used icons of esoteric mythological heroes to depict spring.

The aim of this work is to examine Botticelli's illustrated painting "Allegory of spring" in esoteric binding. In this regard, the indicator is used in the spring table of Botticelli's mythological heroes and these heroes are used in the esoteric symbols by using scientific solutions to evaluate a framework based on the field. In this context, the data given manually by scanning alan yazın was carried out with qualitative research management.

Keywords: Allegory Of Spring, Botticelli, Demonstration, Esoteric Interpretation

Son Dönem Osmanlı İşleme Sanatından Motif Örnekleri

Motif Samples from Late-Ottoman Period Art of Embroidery

Dr. Ayça Özer Demirli, Müze Araştırmacısı, Küratör

TBMM

Sanatların en eskilerinden biri olan işleme sanatı mitolojilerde, efsanelerde yer almış, Anadolu topraklarında da varlığını yüzyıllardır sürdürmüştür. Orta Asya'dan başlayarak Türk devletlerinde de işlemelerin yaygın olarak kullanıldığı bilinmektedir. 19.yüzyılda görülen siyasi gelişmeler Osmanlı yaşamını birçok yönden etkilemiş, geleneksel beğeniler doğrultusunda vazgeçilmeyen eşyalar ile Osmanlı hayatında yeni yer alan mobilyalar ile kullanılan birçok işlemeli örtü işleme sanatına yeni katkılar sağlamıştır. Sarayın ve halkın yaşamının bir parçası olan işleme evlilik, sünnet, doğum ve ölüm ile ilgili her özel durumda ve gündelik hayatın içerisinde yerini almıştır. Çarşı ustalarının yaptığı işlemelerin yanı sıra evde gündelik yaşamında işleme yapan genç bir kızda bu sanatın gelişmesine katkı sağlamış ve duygu dünyasını işleme ile anlatmıştır. Son dönem Osmanlı işlemeli eserlerde motifler bazen stilize edilerek bazen son derece natüralist biçimde tasvir edilmişlerdir. Vazo ve sepette çiçek motifleri, gül ve boru çiçeklerinden oluşan buketler, fiyonklar, asma yaprakları ile salkım motiflerinden oluşan kompozisyonlar ağırlıklı olarak görülmektedir. Bunun yanı sıra resim havası verilmiş gerçekçi betimlemeler ile mimari tasvirler ve yazı kuşakları da işlemelerde yer almaktadır. İşlemeli eserlerin motifleri bizlere bir bakıma dönemin sanat ve estetik dünyasını tanıtmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İşleme Sanatı, Motif, Motif Örnekleri, Motif Kompozisyonları, Son Dönem Osmanlı İşleme Sanatı, Estetik

Art of embroidery, which is one of the most ancient forms of art, has appeared in mythologies and legends, and sustained its existence in the lands of Anatolia for centuries. It is known that embroidery has extensively been used in Turkic states beginning from Central-Asia. Political developments in 19th century influenced Ottoman life-style in various aspects; thus, many types of embroidered clothes that are used with both irreplaceable objects in regards with traditional tastes, and with furniture which lately appeared in Ottoman living, made new contributions to the art of embroidery. Embroidery, which is a part of both palace and public livings, has appeared in all kinds of special events such as marriage, circumcision, birth and death; as well as taking part in daily lives. Not only the market craftsmen who produced embroidery, but also young girls who embroider as parts of their daily lives and expressed their emotional worlds through embroidery, made contributions to this form of art. In late- Ottoman period crafts with embroidery, motifs sometimes have been stylised and depicted in a naturalistic manner. Compositions made up of flower motifs in vases or baskets, bouquets composed of roses and trumpet flowers, bowties, vine leaves and grape bunches are predominantly observed. It also exists in architectural figurations with realistic painting-like imageries and on their signature bands. Motifs of embroidery crafts present us in a sense, the artistic and aesthetic world of the period.

Keywords: Art of Embroidery, Motif, Motif Samples, Motif Compositions, Late Ottoman Period Art of Embroidery, Aesthetic

Tamara De Lempicka Resimlerinde Modern Kadının Temsili

The Representation Of Modern Women's Image in Tamara De Lempicka Paintings

Dr. Öğr. Üyesi Azize Reva Boynukalın

Sinop Üniversitesi

Rus ressam Tamara de Lempicka, resmettiği kadın portreleri ile Avrupa'da modernizm sürecinde değişen yeni kadın kimliğine katkı sağlamıştır. 1917 Bolşevik Devrimi'nden sonra kültürel üretimin başkenti olan Paris'e taşınan sanatçı resimlerinde genç, özgür ve ekonomik olarak bağımsız kadın imgelerini öne çıkarmıştır. De Lempicka resimlerinde üslupsal açıdan Fütürizmin estetiğini ve ideallerini yansıtırken, klasik İtalyan heykellerinin anıtsallığına ve gücüne sahip olmayı amaçlamıştır. De Lempicka makine çağının hızından esinlenerek resmettiği anıtsal kadın imgeleri, pürüzsüz, silindirik, güçlü ve mekanikleşmiştir. Sanatçı resmettiği kadın imgelerinde dönemin moda anlayışını sergilerken, bu figürlerin arka planında Fernand Leger'den esinlendiği doğrusal geometrik gökdelen biçimleri kullanmıştır. Fütüristlerin hız, teknoloji ve modern şehir hayatına olan sevgisinden ilham alan sanatçı, sentetik kübizmin öncüsü Andre Lhote ile çalışarak sanatını farklı bir boyuta taşımıştır. De Lempicka I. Dünya savaşından sonra Paris'te modern kadın imajının kamusal alanda da yayılmasına öncülük etmiştir. Sanatçının resimlerinde bilindik şekillerin abartılarak yansıtılması, modern yaşamın çizgileri, döneminin gözlemleri ve figürlerindeki keskin hatlar açıkça görülmektedir. De Lempicka'nın kadın portrelerinde kullandığı metalik renkler ve köşeli formlar gibi karakteristik özellikler içinde buldukları çevrede rahat hareket edebilen, ince ve zarif hatlara sahip genç kadınları yansıtmıştır. Bu çalışmanın amacı sanatçının resimlerinde ikon haline gelen modern kadın tiplemesini sosyolojik ve biçimsel yönleriyle ele almaktır. Bu araştırmanın konusu De Lempicka'nın 1920'lerden 70'lere kadar olan süreçteki resimleriyle sanat tarihsel sürece nasıl özgün katkı sağladığıdır. Araştırmada Tamara De Lempicka'nın modern kadın imajını içeren resimleri nitel araştırma yöntemi ile incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Resim, Sanatı, Modern, Kadın İmgesi

Russian painter Tamara de Lempicka with her woman portraits contributed to changing identity in modernism period in Europe. The painter who moved to Paris where is the capital of cultural production after 1917 Bolshevik Revolution put forward young, free and economically independent woman images in her paintings. While de Lempicka reflecting futurism aesthetics and ideals in terms of tongue, aimed to have monumentalism of classical Italian sculptures and power. Her momentarist woman images which were inspired by machine age speed, were smooth cylindrical powerful and mechanical. As the painter was exhibiting the understanding of fashion of that period in her woman images, used linear geometrical skyscraper forms which were inspired by Fernand Leger. The painter who was inspired by the love of speed technology and modern city life of Futurist, carried her art into a different dimension by working with Andre Lhote who is the Pioneer synthetic cubism. Exaggerated reflection of ordinary forms, modern lifelines, observations of that period, sharp lines in her figures are clearly seen in her paintings. De Lempicka has reflected young women who have thin and graceful lines, move comfortable like metallic colours cornered forms which were used in de Lempicka's woman portraits. The aim of this study is to deal

with the modern female character, which has become an icon in the artist's paintings, with its sociological and formal aspects. The subject of this research is how De lempicka genuine contribution to art historical period with her paintings from 1920 to 1970 De Lempicka has proposed woman body as a way to discover woman social and sexual identity. By wriggling from the patriarchal codes of Western art history. In the research the paintings of de Lempicka which contains modern woman image are examined quantitative research method.

Keywords: Painting, Art, Modern, Women Image

Dijital Dokunsallık

Digital Tactuality

Dr. Öğretim Üyesi Başak Şiray

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

Yaşadığımız çağda, şeyler ve ilişkiler gitgide daha fazla dijitalleşirken analoge ve dokunsal olana ihtiyacımız da büyük ölçüde artmaktadır. Günümüz sanatı video ve yeni medya gibi gayri maddi sanat işleri ile genişlerken bu dijital çoklukta izleyicilere güvenli bir mesafe ile hesaplanmış deneyimler sunulmaktadır. Bazı eleştirmenler, dokunsallık sorunundan kaçınarak, sanat eserlerinin bu hesaplanmış deneyiminin nesnellliğini koruduğunu, bunu da aktif izleyicinin tasarlanmış deneyiminde bulunduğunu, iddia etmektedir.

Post-hümanizm ve yeni materyalizm tartışmalarının gölgesinde çağdaş sanat, nesnelere olan ilişkimizi ve çağın yiten dokunsallığını yeniden düşünmeye başlamıştır. Bu bildiride şeylerle açılan aramızı onarmaya çalışan, zanaatı yeniden düşünen, teknolojiyle olan ilişkimizi sorgulayan ve materyalle deneyimi şekillendirmeye çalışan sanatçılara ve onların dijital olarak üretilmiş işlerindeki olası dokunsal ilişkilere bakılacaktır. Soğuk beyaz ekranlardan ya da düz yansımalarından öte dijital medyayla üretilen işlerde uzaklık nasıl kırılır, dokunsallık nasıl örülür, ilişki estetik bağlamıyla dijital nesnellik nasıl kurulur soruları tartışmaya açılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijital, Dokunsal Materyalite, Çağdaş Sanat, Deneyim, Etkileşim

In our age, as things and relationships are becoming more and more digital, our need for analogue and tactile is greatly increasing. As contemporary art today expands with non-material artworks such as new media and video, viewers are expected to experience these artworks through a calculated, safe distance however close they may be in this digital immense multitude. Some critics argue that this calculated experience of the artworks maintains its objecthood, avoiding the question of tactuality which they find in the designed experience of the active viewer.

In the shadow of the discussions of posthumanism and new materialism, contemporary art has begun to reconsider our relationship with objects and the fading tactility of the age. This paper will look at some contemporary artists who try to mend our break with things, rethink craft, question our relationship with technology and shape our experience within material, thus this paper will focus on the tactile relationship in their artworks. This paper aims to open up discussions by directing questions like how the distance woven by digital media can be overcome, how can we maintain tactility again and last but not least how digital objecthood is constructed through a relational aesthetics beyond cold blue screens and flat white projections.

Keywords: Digital, Tactile Materiality, Contemporary Art, Experience, Interaction

Anadolu'nun Şifacı Sanatı: Sirk

The Healer Art of Anatolia: Circus

Dr. Öğretim Üyesi Pınar Arık

Anadolu Üniversitesi

Başlangıcından günümüze sanat tarihine baktığımız zaman, hiç kuşkusuz sanatın duygusal, zihinsel ve bedensel olan insani ihtiyaçlardan doğduğu ve her dönemde farklı biçimlere dönüşerek toplumu iyileştirme hizmetinde olduğu görülmektedir. Sahne sanatları özelinde ise bu durumun işlevselliği ayrı bir yer tutmaktadır. Bunun en önemli nedeni; oynayan ile izleyen arasındaki canlı, anlık ve karşılıklı etkileşimi içeren yapıdan kaynaklanmaktadır. 21. Yüzyılda sirk sanatının da artık sahne sanatlarının unsurlarından (oyunculuk, dramaturji, dans, opera vs.) yararlanarak, Wagner'in "bütüncül sanat" anlayışının en belirgin temsilcisi olduğunu söylemek mümkündür. Hele ki günümüzün postmodern çağından yüzyıllar öncesine doğru bir yolculuğa çıkıp, Anadolu topraklarında düzenlenen "Osmanlı Şenlikleri" ile karşılaştığımızda, sirk sanatı becerilerine dayalı performatif sanatın iyileştirici gücünün nasıl işlevsellik kazandığına tanıklık etmekteyiz.

16. ve 18. Yüzyıllar arasında gerçekleştirilen Osmanlı Şenlikleri, genellikle saray ile ilgili bir olayın kutlanması vesilesiyle düzenlenen sanatsal beceriler şölenidir. En önemli yanı da saray erkânı ile halkın bir arada eğlenmesini sağlayarak, toplumsal bir rahatlama etkisi yaratarak, halkın birlik ve beraberlik duygusunu güçlendirmesidir. Şenliklerin düzenleniş biçiminden, amacından ve hüner gösterilerinin çeşitliliğinden de anlaşılacağı üzere, kolektif bir ruhla gerçekleştirilen bu şenliklerin "ritüelistik yapısı" ve "şifacı işlevi" dikkat çekicidir.

Şenliklerdeki bu hüner gösterilerinin anlatım dili ve kullanılan sanatsal materyaller incelendiğinde ise iyileştirme işlevine hizmet eden şu öğeler belirleyici niteliktedir:

- İllüzyon
- Müzik ve dans
- Dramatizasyon
- Bedensel hüner
- Yerçekimine karşı meydan okuma
- Masalsı, büyüsel ve fantastik bir atmosfer
- Çocuksu oyun mantığı
- Disiplinlerarası bir bütünsellik
- İzleyen ile sanatçının iç içe olduğu geniş ve dairesel mekânlar

Bu öğelerin toplumsal iyileşmedeki rollerini değerlendirdiğimizde ise insanların heyecan, cesaret, hayranlık, büyülenme, eğlenme, haz alma gibi duyguları hep beraber ve aynı anda yaşayıp paylaştıkları anlaşılmaktadır. İnsanlar bu gösterilerdeki illüzyon, müzik, dans, akrobasi ve dramatizasyon gibi anlatım biçimleriyle yaratılan oyunsu, masalsı ve fantastik dünyaya sığınmaktadırlar.

Kısacası dram sanatının doğuşunda ve kaynağında bulunan, "toplumsal arınmaya dayalı ritüelistik yapının" tüm performans sanatlarında (sirk sanatı da dâhil) ve her türden disiplini

içinde barındırmaya müsait “bütünselliğin” sirk sanatında yaşadığını, insani bir ihtiyaçtan dolayı yaşayamaya da devam edeceğini söylemek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Sirk, Osmanlı Şenlikleri, Ritüelistik Yapı, Şifacı İşlev

When we look at the history of art from its inception to the present, it is undoubtedly apparent that art originated from emotional, mental, and physical human needs. By transforming into different forms in different periods, art has essentially served the purpose of making society better. The functionality of this idea has a special place when talking specifically of the performing arts. The most important reason for this is the structure that includes live, instant and mutual interaction between the actor and the audience. By the time the 21st century arrived, by using the elements of the performing arts (acting, dramaturgy, dance, opera, etc.), it is possible to say that circus art is the most prominent representative of Wagner's "Total Art Work" approach. When we embark upon a journey from today's postmodern era to several centuries ago and discover “Ottoman Festivals” held in Anatolia, we witness how the healing power of performing art based on circus performance skills is functional within the respective society.

Ottoman Festivals, which took place between the 16th and 18th centuries, are usually a feast of artistic skills organized to celebrate an event related to the palace. The most important aspect of it is that it strengthens the sense of unity and solidarity of the people by effecting widespread social relaxation, ensuring that the people of the palace and wider society have fun together rather than separately. The "ritualistic structure" and "healer function" of these festivities, which are held with a collective spirit, are quite striking as they can be understood from examining how the festivities are organized, their purpose, and the intentional diversity of the skills presented.

When we analyze the narrative language of these festival talent shows and the artistic materials used, the following elements that serve the healing function are decisive:

- Illusion
- Music and dance
- Dramatization
- Bodily Capability
- Challenge against gravity
- Fabulous, magical, and fantastic atmosphere
- Childlike game logic
- Interdisciplinary integrity
- Large or circular spaces where the audience and the artist are entwined

Considering the roles of these elements in social healing, it is understood that people experience and share emotions such as excitement, courage, admiration, fascination, fun, and pleasure all together and at the same time during such performances. People take refuge in the playful, fantastic world created through narrative styles like illusion, music, dance, acrobatics and dramatization in these shows.

In short, it is possible to say that the "ritualistic structure based on social purification", which is found in the birth and source of drama art, is living in all performance arts, including the art of circus performance. This branch of performance is suitable for all kinds of disciplines, and will continue to live due to an inherent human need.

Keywords: Circus, Ottoman Festivals, Ritualistic Structure, Healer Function

From prehistoric art to contemporary art: a continuous spiritual expression

Peirui Yang, Doktora Öğrencisi

University of Alcalá

This research puts forward the spirit and inner expression of prehistoric art through the comparative analysis of prehistoric art and contemporary art, under the framework of postmodern wave and art philosophy. In the process of prehistoric art research, from the initial unique artistic understanding to the climax of the post-modern wave, we can see the participation of different disciplines in this field. In this research, I hope to explore the continuity of spiritual expression, which is always the subject of humanity, because the spirit is our most primitive and innermost. Exploring the subject involves all aspects of human beings, but the most important thing is internalization, because spiritual expression and internalization are two inseparable artistic concepts.

Keywords: Prehistoric Art, Schematic Art, Contemporary Art, Art Continuity, Art Internality

Fotoğrafta Çerçeve, Kompozisyon ve Derinlik Yanılsaması Üzerine Bir Deneme

Essay on the Illusion of Frame, Composition and Depth in Photography

Öğr. Gör. Dr. R. Oğuz Sağdıç

TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi

2D yüzeysel bir tasarımda *derinlik yanılsaması* farklı teknikleriyle elde edilebilir. Bu çalışmada 2D fotoğraf üzerinde boyut artırımıyla 3D derinlik yanılsaması yaratma yöntemleri irdelenmiştir. Fotoğraf ve gerçekçi görüntü iddiasıyla yapılmış resimler 2D ifadeler olmasına karşın, dört boyutlu uzaydan yapılan seçkiler, boyutlar arası pencerelerdir. Fotoğrafta derinlik algısını veren perspektif, alan derinliği, ön ve arka plan ayrımı ile bunları algılamamızı sağlayan ışıkla gölgedir.

3D fotoğrafla 2D fotoğraf arasındaki estetik farkları irdelemek için *3D kamerayla* sabit objelerde etkileyici 3D görüntüler elde edildi. (3D Kompakt kameraların yavaşlığı, ışık ve yaklaşma sınırlılıklarının yanında 3D odaklama yavaşlığı eklenince ‘an’ yakalamak neredeyse imkânsızdır). Yanısıra 2D kamerayla boyut/derinlik algısının sorgulanabileceği bir çalışma örneği olarak tasarlanan bir set aksiyon fotoğrafı, 2019 Sivrihisar Havacılık Gösterileri’nde çekilmiştir. Kompozisyonda iç çerçevesi olmayan bir arka plan düzenlemesinin çerçeveye benzer bir etki yarattığı, dolayısıyla bir derinlik algısı oluşturduğu öngörüsüyle, bu tanıma uyan fotoğraflar çekilebilmiştir. Bu etki lentiküler teknikle yapay derinlik vermek için en uygun olanıdır. Optik fiziğin bir fenomeni olan alan derinliği etkisi, izleyicinin nereye odaklanmasının istendiğini belirtmek için kullanılan bir tekniktir. Bu teknikle aynı açıdan elde edilmiş farklı iki odak mesafeli fotoğrafa birlikte baktığımızda bakışımızı iki ayar odak arasında, dolayısıyla derinlik etkisi içinde gezdirebiliriz.

Vignette etkisi merceklerin kırınım kusurundan kaynaklanan, çerçevenin köşelerine yaklaştıkça kararmasına sebep olan bir optik fenomendir. Estetik etkiyi arttırmak amacıyla, kullanılan vignette etkisiyle göz, daha aydınlık alana çekilerek hem fiziksel hem de kavramsal bir odaklanma sağlanmaktadır. Somut çerçevesi olmayan, stereo görüntüdeki gibi zayıf kompozisyonlarda, derinlik yaratmak veya derinlik etkisini arttırmak için kullanılabileceğini deneyimlenmiştir. Lentiküler baskı tekniğinde, gerçek 3D fotoğraflar yerine yapay olarak boyutlandırılmış konvansiyonel fotoğraflar kullanılmaktadır. Bu durumda yakalanmış anlar üzerine konvansiyonel fotoğrafın boyutlandırılmasıyla derinlik algısı yaratılması da bir alternatif çözümdür. Kendi arka planı çerçeve etkisi yaratabilecek fotoğrafların üzerine vignette etkisi kullanılmasının, derinlik algısı oluşturduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Boyut Artırımı, Derinlik Yanılsaması, Vignette Etkisi, Çerçeve Etkisi

In a 2D shallow design, the illusion of depth can be achieved with different techniques. In this study, the methods of creating the illusion of 3D depth on 2D photographs are examined. Although photographs claim to be realistic images, they are limited to 2D expressions, selections made from four-dimensional space are windows between dimensions. The perspective that gives the perception of depth in the photograph is the depth of field, the distinction between foreground and background, and light and shadow that enable us to perceive them.

Impressive 3D images were obtained on fixed objects with the 3D camera to examine the aesthetic differences between 3D photography and 2D photography. (The 'moment' is almost impossible with the slowness of 3D Compact cameras, light and zoom limitations, as well as 3D focusing slowness). In addition, a set of action photographs, an example of a study where dimension / depth perception can be questioned with a 2D camera, was taken at the 2019 Sivrihisar Aviation Show. With the prediction that a background arrangement without an inner frame in the composition creates a frame-like effect, thus creating a perception of depth, photographs that fit this definition could be taken. This effect is best suited to give artificial depth with the lenticular technique. The depth-of-field effect, a phenomenon of optical physics, is a technique used to indicate where the viewer is asked to focus. When we look at the photographs with different focal lengths obtained from the same angle with this technique, we can move our gaze between the two-adjustment focus, therefore within the depth effect.

The vignette effect is an optical phenomenon caused by the diffraction error of the lenses that causes the lenses to darken as they approach the corners of the frame. In order to increase the aesthetic effect, the eye is drawn to a brighter area with the effect of the vignette used, providing both a physical and conceptual focus. It has been experienced that it can be used to create depth or increase the depth effect in poor compositions such as stereo images, without a concrete frame. In the lenticular printing technique, artificially sized conventional photographs are used instead of real 3D photographs. In this case, creating a depth perception by resizing the conventional photograph on the captured moments is an alternative solution. It has been observed that using the vignette effect on the photographs that can create a frame effect on its own background creates a depth perception.

Keywords: Illusion of Depth, Increase in Dimension, Vignette Effect, Frame Effect

Ekolojik Farkındalık Bağlamında Sebastiao Salgado'nun "Genesis" Projesinin Etkisi

Impact of Sebastiao Salgado's "Genesis" Project in the Context of Ecological Awareness

Dr. Öğretim Üyesi Nezaket Tekin

Dokuz Eylül Üniversitesi

Sebastiao Salgado (1944) yıllarca işçiler, açlık, mülteci kampları ve iç savaş gibi konularda fotoğraflar üretmiş, çalışmaları sayısız dergilerde yayınlanmış, sergilenmiş ve ödüller almıştır. Ancak özellikle Yugoslavya, Ruanda ve Kongo savaşlarını belgeledikten sonra ruhsal ve fiziksel olarak hastalanır. Brezilya'ya, çocukluğunun geçtiği çiftliğe döndüğünde ise Atlantik yağmur ormanının yok olduğunu, toprağın kuraklaştığını görür. Karısı Leila ile birlikte 600 hektarlık araziye yeniden ağaçlandırmak gibi çılgınca gelebilecek bir eyleme girişirler. Terra Enstitüsünü kurarak, 400 türün olduğu 2 milyondan fazla ağaca sahip bir ekosistem oluşturmayı başarırlar. Büyüyen ağaçlarla birlikte nehirler tekrar oluşur, çok sayıda canlı ormanda hayat bulur. Ekolojik sistemin canlanması Salgado'nun umutsuzluğuna çare olur ve yeniden fotoğraf çekmeye karar verir. Ancak bu sefer insanlığın sebep olduğu yıkımı göstermek yerine, gezegenin neredeyse ilk yaratıldığı haliyle kalmış doğasına ve canlılarına bir hürmet sunumu niteliğindeki "Genesis" (2004-2013) projesini gerçekleştirir.

Birçok fotoğrafçı belgesel veya sanatsal bağlamda, dünyanın gidişatından duydukları endişeyi çalışmalarında ifade etmiştir. İnsan odaklı anlayış, küresel bağlamda ciddi problemlere ve gezegen üzerinde büyük tahribatlara neden olmuştur. Bir yanılla bu durumla yüzleşmek, çok geç olmadan değişmek ve değiştirmek gerektiğinin de altını çizer. Bu yüzden son yıllarda sanatçılar, bilim insanları ve sivil toplum kuruluşlarının birlikte çalıştıkları projelerde artışlar olmuştur. Problemi tespit etmek, herkesin anlayabileceği bir formatta aktarmak, daha çok kişinin dikkatini çekmek, farkındalık yaratmak ve değiştirmek bu oluşumların ortak hedefleridir.

Sebastiao Salgado'nun kariyerini, fotoğrafın etkisine olan inancının yitimini ve ekolojik canlanmayla yeniden fotoğraf çekme arzusu uyandıran Genesis projesini "Toprağın Tuzu" belgeseli üzerinden inceleyerek, günümüzü tanımlamada fotoğrafın iyileştirici etkisini tartışacağım.

Anahtar Kelimeler: Sebastiao Salgado, Genesis, Fotoğraf, Ekoloji

Sebastiao Salgado (1944) has produced photographs on topics such as workers, hunger, refugee camps and civil war for years, and his works have been published in numerous magazines, exhibited and received awards. But especially after documenting the wars in Yugoslavia, Rwanda and Congo, he became mentally and physically ill. When he returns to Brazil, to the farm where his childhood passed, he sees that the Atlantic rainforest has disappeared, and the soil has become arid. Together with his wife, Leila, they embark on what might seem like crazy action, like reforesting 600 hectares of land. By establishing the Terra Institute, they manage to create an ecosystem of more than 2 million trees with 400 species. With the growing trees, rivers reappear, many living forests come to life. The revival of the ecological system cures Salgado's despair and decides to take pictures again. However, this time, instead of showing the destruction caused by humanity, he realizes the

"Genesis" (2004-2013) project, which is a tribute to the nature and creatures of the planet that remained almost as it was first created.

Many photographers have expressed their concern about the course of the world in their work, in documentary or artistic contexts. Human-oriented understanding has caused serious problems in the global context and great damage to the planet. On the one hand, it underlines the need to face this situation, to change and change before it is too late. Therefore, in recent years, there has been an increase in the projects in which artists, scientists and non-governmental organizations work together. The common goals of these organizations are to identify the problem, to convey it in a format that everyone can understand, to attract more people's attention, to create awareness and to change it.

By examining Sebastiao Salgado's career, his loss of belief in the effect of photography and the desire to take photographs again with ecological revival, I will examine the Genesis project through the documentary "Salt of the Earth" and discuss the healing effect of photography in defining our day.

Keywords: Sebastiao Salgado, Genesis, Photography, Ecology

Sanatta Teatral Anlatının Olanakları Bağlamında Mathew Barney'in Multimedya Çalışmalarının Yorumlanması

Interpretation of Matthew Barney's Multimedia Works in the Context of Theatrical Expression Possibilities in Art

Arş. Gör. Dr. Aysel Alver

Mardin Artuklu Üniversitesi

Bu bildirinin amacı, sıra dışı multimedya çalışmalarıyla sanatın özgürleştirici gücüne vurgu yapan Amerikalı sanatçı ve film yönetmeni Mathew Barney'in çalışmalarının bu bağlamda yeniden yorumlanmasıdır. Bu kapsamda özellikle *The Creamaster Cycle* (1994-2002) isimli 5 filminden oluşan uzun metraj filmiyle tanınan Barney' in koreografik ve teatral özellikteki sanat çalışmaları içerik ve biçim ilişkisi bağlamında incelenmiştir. Ayrıca Barney'in çalışmalarında sıklıkla yer verdiği sanat tarihsel referanslar ve arketipik imgelerin sembolik değerleri çözümlenmiştir.

Sanatçı çalışmalarında özellikle Hipertrofi kavramıyla ilişkilendirdiği sanat deneyimini kas yapısına benzeterek, oyunsal ve teatral bir anlatı dili ile ortaya konabilecek düş gücünün fiziksel ve düşünsel engelleri nasıl ortadan kaldırılabileceğine odaklanmıştır. Sanatçıların sahip olduğu üretim araçlarını tıpkı sporcuların sahip olduğu spor aletlerine benzeten sanatçı kavramsal anlamda *bedenin* ya da diğer bir ifade ile varlığın ve bilişsel olanın bu araçlarla geliştirilerek, şekillendirilebileceğinin mümkün olduğu fikrini ortaya koyar. Yani sanatın sıradan bir varlığı aşkın bir varlığa dönüştürecek güçte bir araç olabileceğini ifade eden sanatçı çalışmalarında da sanat aracılığıyla engelleri aşmasının mümkün olduğu fikri üzerinde durmuştur.

Bu bildiride sanat alanında literatür tarama yöntemi kullanılmıştır. Basılı ve elektronik kaynaklardan faydalanılmış, konuyla ilgili çeşitli metinler okunmuş, çeşitli fikir ve düşüncelere yer verilmiştir. Sanatçının çalışması sanat eseri inceleme yöntemi ile incelenmiş; Mathew Barney'in seçilmiş bazı çalışmaları sanat pratiğinde ortaya konan düş gücü ve teatral anlatı yöntemiyle rasyonel dünyanın dışında, düşsel mekân ve nesne kavramları koreografik ve oyunsal sanat pratiği bağlamında çözümlenmiştir.

Düşsel olanın fantasmagorik alanıyla sanatın sınırsız olanaklarının nesnel gündeliğin içerisinde sıkışmış bireye kazandırdığı özgür ifade ve deneyiminin iyileştirici etkisi üzerinde durulan bu çalışmada, bir teorinin, görsel sanatlarla ilişkisi üzerinden, sanat pratiğinin bu özelliğiyle şamanik bir ritüele ya da oyunsal bir pratiğe bağlandığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Düşsellik, Koreografi, Teatrallik

The study aims to reinterpret the works of American artist and movie director Matthew Barney, who emphasize the liberating force of art with his extraordinary multimedia artworks. Within this scope, the choreographic and theatrical artworks of Barney who is particularly known for his 5 feature films called *The Creamaster Cycle* (1994-2002) are examined in the context of the relation between content and form. Also, the art history references, archetypal characters, and hypnogogic images which are frequently included in Barney's works are explained by analyzing their symbolic values.

The artist likens the art experience which is particularly related to the concept of hypertrophy to the muscle structure and focuses on how the imagination that is presented with a theatrical narrative can annihilate imaginary barriers. The artist who likens the production tools of the artists to the sports equipments used by athletes puts forward the idea that the body or the entity, the cognitive one can be improved and shaped with these tools. In other words, expressing that art can transform an ordinary entity into a transcendent one, the artist elaborates the possibility of overcoming obstacles with art in his works.

In this paper, the literature scanning method is used in the field of art. Printed and electronic resources are used, various texts on the subject were read, and various ideas and thoughts are included. The artist's work is examined by the method of artwork analysis; several chosen works of Matthew Barney are analyzed outside of the rational world that is presented with imagination and theatrical narration, and imaginary location and object concepts are analyzed through choreographic and playful art practices.

In the study that elaborates on the healing effect of the liberating expression and the experience which is brought to the individual that is stuck between the phantasmagoric, the imaginary, endless possibilities of art, and the objective reality, it is concluded that the art practice is tied to a shamanic ritual or a playful practice through the relation of a theory with visual arts.

Keywords: Art, Imaginariness, Choreography, Theatricalness

Dijital Çağda Malzemeye Dokunmak: 3 Boyutlu Deneysel İllüstrasyon ile Hikâye Anlatımı

Touching the Material in the Digital Age: Storytelling with 3D Experimental Illustration

Dr. Öğretim Üyesi Özge Sayılğan

İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Sanat ve tasarımın dijital çağında üretimi dijital ortamdaki ayrı düşünmek ne kadar zor olsa da analog malzemeye olan bağlılık ve malzemeye elle dokunmanın, biçim vermenin getirdiği özgünlük, biriciklik ve tekrar edilemezlik en azından işi üreten açısından “iyileştirici” gücünü ve etkisini korumaktadır. Eleştirel kültür kuramcıları, sanat yapıtının kaybolan “aura”sından söz etmişler, modernite ile birlikte aynı zamanda gerileyen deneyim ve buna bağlı olarak kaybolan hikâye anlatıcılığından söz etmişlerdir. Yapıtın tekniğin olanakları ile yeniden ve yeniden kopyalanabildiği bir çağda kaybolan sadece “aura” değil, artık sanat yapıtının fiziksel varlığıdır. Bunun yerine geçen dijital varlık olarak sanat ve tasarım yapıtları ise, dijital çağda biricikliklerini ancak dijital para piyasası içinde NFT (*non-fungible token*) kimliği ile kazanmaya çalışmaktadır. Buna karşın dijital ortam, 19. yüzyılın sonlarında *arts and crafts* hareketinin endüstri devriminin yarattığı kaosa verdiği el sanatlarına geri dönüş çağrısına benzer bir tepkiyi de içinde taşımaktadır. Dijital malzemenin fiziksel yokluğuna, soğukluğuna ve önlenemez yaygınlaşması karşısında, dijital ortamda, özellikle illüstrasyon ve bağımsız animasyonda deneysellik, rastlantı, bulunmuş nesne, oyun, analog materyale eşsiz biçim vermeye dayalı teknikler de yaygınlaşma alanı bulmuştur. Bu araştırmada, 3 boyutlu illüstrasyonun analog biçimleri araştırılmış ve dijital mesafeyi aşan, nihayetinde dijital ortam ile buluşa da işin biricikliğini kurmaya yönelik teknik ve yaklaşımlar incelenmiştir. Materyalin fizikselliği ve dokunsallığı sadece bir hikâye anlatıcısı olarak işi üreten için değil, fakat onun izleyicisi için de “iyileştirici” bir deneyim olarak okunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Analog, Dijital, İllüstrasyon, 3 Boyutlu, Hikâye Anlatımı, Kâğıt

In the digital age of art and design, although it is difficult to think production separately from the digital environment, the devotion to analog material and the originality, uniqueness and unrepeatability brought about by touching and shaping the material maintain its "healing" power and effect, at least in terms of producing the work. Critical cultural theorists talked about the disappearing "aura" of the work of art, and the declining experience at the same time with modernity with the art of storytelling that disappeared accordingly. In an age where the work of art can be copied again and again with the possibilities of digital reproduction, it is not only the "aura" that is lost, but the physical existence of the work of art. Art and design works as substitute digital assets, on the other hand, try to gain their uniqueness in the digital age only with the NFT (non-fungible token) identity produced in the digital money market. In contrast, the digital environment also carries a response similar to the arts and crafts movement's call for a return to handicrafts to the chaos created by the industrial revolution at the end of the 19th century. In the face of the physical absence, coldness and unavoidable widespread of digital material; experimentalism, coincidence, found object, play, unique forming techniques in the digital environment, especially in illustration and independent animation, have also become widespread. In this research, analog forms of 3D illustration have been analysed; and techniques and approaches to establish the uniqueness of the work which transcends the digital distance, has been

investigated, even though they eventually meets with digital media, The physicality and tactility of the material is read as a "healing" experience not only for the producers of the work of art as storytellers but also for its audience.

Keywords: Analogue, Digital, Illustration, 3 Dimensional, Storytelling, Paper

Alejandro Jodorowsky'nin La Montana Sagrada Filminde Görülen Sanat Eserlerinin Göstergebilimsel Analizi

Semiotic Analysis of The Artwork Seen in Alejandro Jodorowsky's La Montana Sagrada

Arş. Gör. Dr. Ceren Tekin Karagöz

Gazi Üniversitesi

Bu çalışma Latin Amerikalı sanatçı Alejandro Jodorowsky'nin La Montana Sagrada-Kutsal Dağ isimli sinema filminde yer alan sanat eserlerini derinlemesine incelemeyi ve filmde kullanılan eserlerin ortaya koyduğu anlamları aktarmayı amaçlamaktadır. Çalışmada örneklem olarak seçilen La Montana Sagrada (1973) filmi göstergebilimsel analizi yöntemiyle incelenmiştir. Filmde yer alan eserler "Geçmişin ayak izleri" ve "Modern dünya" olmak üzere iki bölümde incelenmiştir. Bu bağlamda filmde yer alan Goya'nın 3 Mayıs, Michelangelo'nun Pieta, anonim bir eser olan Gabrielle d'Estrees ve Kız Kardeşinin Portresi gibi eserlerin yeniden yorumlarına ve Alan Grass, Manuel Falguerez gibi sanatçıların doğrudan kullanılan eserlerin analizi gerçekleştirilmiştir. Bu filmde Jodorowsky, "Geçmişin ayak izleri" bölümünde sanat tarihinin en çarpıcı örneklerinden bir kısmını din, siyaset, sömürü gibi zorlu kavramların aktarımında göstergebilimsel olarak yeniden canlandırmıştır. Filmin "Modern dünya" bölümünde ise postmodern eserler, modernizm sonrası farklı bir yöne evrilen din, savaş, sömürü gibi kavramların yeniden sorgulanmasında birer aktarım aracı olarak kullanılmıştır. Bu film ile Jodorowsky eserler üzerinden bir anlatım gerçekleştirirken aynı zamanda performans sanatının en ilginç örneklerinden birini de ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Alejandro Jodorowsky, La Montana Sagrada, Sinema, Postmodern sanat, Yeniden Üretim, Göstergebilim

This study aims to examine the works of art in Latin American artist Alejandro Jodorowsky's movie La Montana Sagrada in depth and it aims to convey the meanings of the art works used in the film. In the study, the movie La Montana Sagrada (1973) was analyzed using the method of semiotic analysis. The works in the film have been analyzed in two sections as "Footprints of the Past" and "The Modern World". In this context, the reinterpretations of works such as Goya's 3 May, Michelangelo's Pieta, an anonymous work Gabrielle d'Estrees and Sister's Portrait and the works directly used by artists such as Alan Grass and Manuel Falguerez were analyzed. In the section "Footsteps of the past", some of the most striking examples of art history are semiotically revived in the transfer of difficult concepts such as religion, politics and exploitation. In the "Modern world" part of the film, postmodern works were used as a means of transmission in re-questioning concepts such as religion, war and exploitation that evolved in a different direction after modernism. With this film, Jodorowsky made a narrative through the works and at the same time revealed one of the most interesting examples of performance art.

Keywords: Alejandro Jodorowsky, Cinema, Reproduction, Postmodern Art, La Montana Sagrada, Semiotics

Yabancılaşma ve Yalnızlaşma Bağlamında 2000 Sonrası Türk Tiyatrosu

Turkish Theatre After 2000's in The Context of Alienation And Isolation

Arş. Gör. Yunus Emre Gümüş

Dokuz Eylül Üniversitesi

2000'li yıllarla birlikte değişen siyasal, sosyal ve kültürel koşullar sahnenin üretim alışkanlıklarını da kökünden değiştirmiştir. Bu değişim yeni bir tiyatro estetiğinin, yeni bir anlatı dilinin oluşmasına neden olmuştur. Kendini biçimsel olarak hiçbir katı kuralla sınırlamayan bu yeni estetik bireysel hikâyelere odaklanarak özel alanı aydınlatma çabasıdır. Özelden genele açılan daireler şeklinde gelişen hikâyeler sayesinde artık sahnedeki büyük anlatıların yerini kişisel varoluş mücadeleleri almıştır. Bu anlatıların büyük çoğunluğu sahneden seyirciyle kurulan doğrudan iletişim aracılığıyla gerçekleşir. Performansla anlatının birlikteliğiyle oluşan bu yeni dil çağdaş bir biçim olarak kabul edilir. Bu çalışmada yöntem olarak dramatik metin analizi kullanılacaktır. Bu çalışma 2000 sonrası Türkiye Tiyatrosundan iki genç oyun yazarının oyunlarını model alarak değişen biçim ve içeriğin incelenmesini amaçlar. Çalışma sadece Murat Mahmutyazıcıoğlu ve Bihter Dinçel'in kaleme aldığı oyunlarla sınırlıdır. 2000 sonrası Türkiye Tiyatrosunun genç kalemleri hayat ve sanat arasında yeni bir bağ kurmayı amaçlar, bu yöneliş performansla anlatının birleştiği yeni bir tiyatro estetiğini sahneye çağırır. Bu yeni estetik genel olarak sanatın iyileştirici gücü bağlamında değerlendirilirken, özelde tiyatro sanatının bireysel psikolojik ikilemlere yöneldiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Çağdaş Tiyatro, Performans, Hikâye Anlatımı, Alternatif Tiyatro, Genç Kuşak Yazarlar

The political, social and cultural conditions that changed during the 2000s have fundamentally changed the production habits of the theatre art. Thus a new theater aesthetic has emerged. This new theatre aesthetic, which does not limit itself to any formal form. And it try to discuss the alienated and isolated private space by focusing on individual stories. So grand narratives were replaced by personal existence struggles. The majority of these storytelling take place through direct communication from the stage to the audience. This new language, which is formed by the unity of performance and storytelling, is considered a contemporary aesthetic form. In this study, dramatic text analysis will be used as a method. This study aims to examine the changing form and content in Turkish theatre after 2000's. The study is limited to the plays written by Murat Mahmutyazıcıoğlu and Bihter Dincel. After 2000, young pen aims to establish a new connection between life and art in turkish theatre. This orientation create a new theatrical aesthetics which combined the storytelling and the performance. While this new aesthetic is generally evaluated in the context of healing power of art, it shows that theatre art in particular tend to individual psychological dilemmas.

Keywords: Contemporary Theater, Performance, Storytelling, Alternative Theater, New Generation Playwrights

Savaş Çocukları Üzerinde Sanatın Olumlu Etkisi

The Positive Effect of the Art on the War-Affected Children

Saime Uyar, Doktora Öğrencisi

Hacettepe Üniversitesi

İnsanlık tarihinde birçok farklı disiplinde varlığını sürdüren sanat, yaşadığı çağın sorunlarına tanıklık etmenin yansısı insanlığın geliştirilmesinde, şekillenmesinde ve sorunlarına iyileştirici çözümlerle daima katkı sunmuştur.

Özellikle dezavantajlı kitleler üzerindeki ruhsal terapi gücünün birçok klinik çalışmayla onaylandığı bilinmektedir.

Bu bağlamda Nisan 2019 tarihinde Malatya Mülteci Kampı'nda yaşayan savaş mağduru Suriyeli mülteci bireylerin hayatlarını onarmaya yönelik birtakım sanatsal faaliyetler gerçekleştirilmiştir. Savaşın bu insanlar üzerinde bıraktığı ruhsal travmaları azaltıcı ve onların hayata umutla sarılabilmelerine katkıda bulunmaya yönelik gerçekleştirilen bu sanatsal aktiviteler, Görsel Sanatlar Öğretmeni Saime Uyar önderliğinde kamptaki Suriyeli mülteciler ile birlikte gerçekleştirilmiştir.

Özellikle çocuklar üzerinde oldukça olumlu etki bırakmıştır. Sözle ifade edemedikleri duygu ve düşüncelerini özgür bir şekilde sunabildikleri kamp ortamı onlar için anlamlı ve rengârenk bir ortama dönüştürülmüştür. Trajedi ve umudun harmanlandığı çeşitli görsel yaratılarla duygularını rehabilite etme imkânı bulmuşlardır.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Sanat Terapisi, Savaş, Mülteci Çocuklar

Art, which has existed in many different disciplines in the history of humanity, has always witnessed the problems of the age it lives in and contributed to the development and shaping of humanity and finding remedial solutions to problems related to humanity.

It is known that the psychological therapeutic power of art especially on disadvantaged audiences is confirmed by many clinical studies.

In this context, several artistic activities were carried out in April 2019 to improve the lives of Syrian refugees living in Malatya Refugee Camp who were victims of war. These artistic activities aimed at reducing the psychological traumas caused by the war on these people and contributing to their embrace of life with hope were carried out with Syrian refugees in the camp under the leadership of Visual Arts Teacher Saime Uyar.

These activities have had a very positive effect, especially on children. The camp environment, in which they could freely express their feelings and thoughts they could not express with words, was transformed into a meaningful and colorful environment for them. They had the opportunity to rehabilitate their emotions with various visual creations blended with tragedy and hope.

Keywords: Art, Art Therapy, War, Refugee Children

Kendilik Temsili Bağlamında Canan'ın Çağdaş Minyatürlerinde Yaratma Edimi

Canan's Representation in The Context of Self Creation Action in Contemporary Miniatures

Nermin Balıkçı, Yüksek Lisans Öğrencisi

Dokuz Eylül Üniversitesi

Bu çalışmanın amacı; kendilik temsili bağlamında, Canan'ın çağdaş minyatürlerinde yaratma edimini ve güncel sanat pratiğindeki oluşumunu incelemektedir. Yaratma edimi, sanatçı ve sanatının öznel olarak ifade biçimi yansıtmaktadır. Kadın olarak sanatçının kendilik temsili bağlamında, sanatının özü ve sanatçının bedenidir. Sanatın kendisi, sanatçının bedenlenmiş deneyimini temsil etmektedir. Canan'ın minyatürleri bünyesinde, orijinallerinden uyarlanan ve kolâj tekniğiyle kendi kültürü çerçevesinde, sanatçının yapıtlarını üretmektedir. Sanatı için “kişisel olan politiktir” söylemini kendilik temsili bağlamında gerçekleştiren Canan, kimlik ve toplumsal cinsiyet konularına odaklanmaktadır. Güncel sanat pratiğinde önemli yere sahip olan sanatçı, kimlik ve toplumsal cinsiyet meselelerini yapıtlarında ortaya koymaktadır. Bu çalışma, Canan'ın muhalif sanatçı kimliğini ortaya çıkarmak amaçlanmıştır. Literatür taramasıyla yapılan çalışma kendilik çözümlemesini; Canan'ın sanat üretimleri bağlamında incelemektedir.

Bu çalışma iki açıdan ele alınmıştır: İlk olarak “Kendilik temsili” çerçevesinde, yaratıcılık ve kökenlerinin psikanalitik teorilerin, sanat sürecindeki rolünü ve sanatçıya olan bakışı ele alınmakta; İkinci olarak da kendilik temsili bağlamında Canan'ın çağdaş minyatürlerinde sanatçının yapıtlarında ve toplumsal cinsiyet ve kadın kimliğinin ve sanatın iyileştirici yanı açısından sorgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kendilik Temsili, Canan, Çağdaş Minyatür Sanatı, Kadın

The aim of this study is; In the context of self representation, it examines the act of creating in Canan's contemporary miniatures and its formation in contemporary art practice. The act of creation reflects the subjectively expression of the artist and his art. In the context of the artist's self representation as a woman, she is the essence of her art and the artist's body. Art itself represents the artist's embodied experience. Within Canan's miniatures, he produces the works of the artist, adapted from the originals and within the framework of his own culture with collage technique. Realizing the “personal is political” discourse for her art in the context of self representation, Canan focuses on identity and gender issues. Having an important place in contemporary art practice, the artist reveals identity and gender issues in his works. This study aims to reveal Canan's dissident artist identity. The study done with the literature review is the self-analysis; It examines it in the context of Canan's art productions.

This study is handled from two angles: First, the role of psychoanalytic theories of creativity and its origins in the art process and the perspective of the artist in the framework of “Self representation” is discussed; Secondly, in the context of self-representation, it is questioned in Canan's contemporary miniatures in the works of the artist and in terms of the healing aspect of gender and female identity and art.

Keywords: Representation of Self, Canan, Contemporary Miniature Art, Women

Yaşanılanları Estetize Etme Kaygısı: İnsan ve Sanat Yaratım Döngüsünde Lautrec

Anxiety of Aesthetizing Experiences: Lautrec in the Cycle of Human and Art Creation

Şenay Tüfekçi, Yüksek Lisans Öğrencisi

Dokuz Eylül Üniversitesi

Estetik değer yargıları, içsel ve dışsal değişkenlere bağlı olarak zaman içinde farklılaşan düşünceler bütünüdür. Hayatı boyunca farkında olarak ya da olmadan kendini tanıma ve uğraşlarına bir anlam yükleme çabası içinde olan insan, aynı zamanda tüm bu olguları kendi değer yargıları dahilinde estetize etme arzusu gütmektedir. Kitlesele ya da iç ve dış eksenli olarak bireysel bazda karşılaşılan problemler, insanın iç dünyası üzerinde yıkımlara sebep olabilmektedir. İnsan, varoluş sürecinde dengede kalmak için yaşadığı olayları; tanımlama, sınıflandırma ve bir mantık zeminine oturtma ihtiyacındadır. Bu zorunlu normalleştirme sürecinde, kişinin yaratılışında geliştirilebilir halde var olan estetize etme isteği devreye girer ve yaşanılanları estetik bir çerçevede değerlendirme çabası başlar. Estetize edilen her olgu içsel bir kabullenışı de sağlamaktadır. Telifisi mümkün olmayan, kişisel ya da toplumun bir parçası olarak yaşadığı kayıplar sonrası biriken olumsuz deneyimleri bir alana yönlendirme ihtiyacı içinde olan insan, duygusal olarak da bir arınma ihtiyacı hissetmekte ve bu konuda sanatın iyileştiren, özgürleştiren ve insana insan olduğunu kısa yoldan tüm açıklığıyla estetize ederek hatırlatan ve karşıya da bu mesajı ileten gücünden faydalanmaktadır. Bu durumda arınma isteği sanatın estetize edebilme gücü ile karşılık bulurken içsel onarıma da sağlamış olmaktadır. Yaşanılanların sanata dökülebilir olması teselliye mümkün kılarken, bu süreçte sanatçı ve izleyen arasındaki bağ ile sağlanan özdeşim her iki tarafa da güç katabilmekte, düşüncelerin ve duyguların sınıflanması, detayların da irdelenmesi ile yaşanılanları kabullenme sürecine girilebilmektedir. Ayrıca bilinçdışı atılan ya da sözel olarak ifade edilemeyen duygu ve düşüncelerin ortaya konabilmesi ve baskılanan davranışlar konusunda içgörü kazanımı ile olumlu etkiler ortaya çıkabilmektedir. Bu çalışmada; toplumsal kurallara ve toplumun ikiyüzlülüğüne, sanatı yanına alarak karşı koyan ve sanatını yaratırken sanatla yeniden var olan Henri de Toulouse-Lautrec'in eserleri betimsel analiz yöntemi kullanılarak ele alınacaktır. Bu çalışmanın amacı; sanatçının yaşamındaki zorlukların, sanat yaratımındaki sürece estetize edilerek yansıtılmasını ve sanatın iyileştirici gücünü bireysel ölçekli olarak incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Estetik, Arınma, Henri de Toulouse-Lautrec, Poster

Aesthetic value judgments are a set of ideas that differ over time depending on internal and external variables. Throughout his life, he tries to know himself and attribute a meaning to his efforts, with or without awareness, and at the same time desires to aestheticize all these facts within his own value judgments. Mass or internal and external problems encountered on an individual basis can cause destruction on the inner world of the person. Human experiences events in order to stay in balance in the process of existence; it needs definition, classification and rationale. In this compulsory normalization process, the desire to aestheticize, which can be developed in one's creation, comes into play, and the effort to evaluate the experiences in an aesthetic framework begins. Every case that is aestheticized also provides an internal acceptance. A person who is in need of directing the negative experiences that are irreparable and accumulated after the losses he / she has experienced

as a part of the society or personally, feels the need for an emotional purification and reminds people that art heals, liberates and human beings in a short way by aesthetizing them in a short way. and it takes advantage of the power that transmits this message to the face. In this case, while the desire for purification is met with the power of art to aestheticize, internal repair is also provided. While the fact that the experiences can be transformed into art enables consolation, the identification provided by the connection between the artist and the audience in this process can add strength to both sides, and the process of accepting the experiences can be entered by classifying the thoughts and feelings and examining the details. In addition, positive effects can arise with the ability to reveal feelings and thoughts that are thrown into the unconscious or that cannot be expressed verbally, and by gaining insight about suppressed behaviors. In this study; The works of Henri de Toulouse-Lautrec, who resisted social rules and the hypocrisy of society by taking art as his side, and who re-existed with art while creating his art, will be studied using descriptive analysis method. The aim of this study is; reflecting the difficulties in the artist's life to the process of art creation by being aesthetized and examining the healing power of art on an individual scale.

Keywords: Art, Aesthetics, Purification, Henri de Toulouse-Lautrec, Poster

Tiyatro Sanatının Yaratım Kaynağı Olarak Ritüel Öncesi Davranış Modelleri

Pre-Ritual Behavior Models as the Creation Source of the Art of Theater

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Kandemir Şahin

Selçuk Üniversitesi

Tarihsel süreç içinde sanatın tanımı, amacı ve işlevi insanın sosyal ve kültürel ihtiyaçlarına göre şekillenmiştir. Teknolojik gelişmelerin ivme kazandığı, iletişimin ve etkileşimin dijitalleşmeye başladığı 20. ve 21. Yüzyıl süreci, sosyal bir canlı olan insanın kendi özüne dönme ve diğer insanlarla birlikte olma ihtiyacını doğurmuştur. İnsanın bu doğal ihtiyacı, sanatın amacını da bir *öze dönüş yolculuğu* olarak belirlemiştir. Bu sanat anlayışı, sanatın yeniden tanımlanması yerine *sanatsal yaratma sürecinin ne olduğu* üzerine odaklanmıştır. Bu çerçevede sanatsal yaratma, gerçekliğin yeniden üretilmesi eylemi olarak tanımlanmış ve sanatçının, aslında sanatsal nitelikte olmayan gerçeklikleri seçerek, onları gerçekte yer aldıkları sistemden başka bir sistem içinde yeniden oluşturması amaçlanmıştır. Bu noktada sanatçılar yönlerini köken kuramlarına çevirmiş, bu da sanatın işlevinin sanatın iyileştirici gücüne odaklanmasına neden olmuştur.

Sanatın özüne dönme çabası diğer sanatlarda olduğu gibi tiyatro sanatında da ritüel köken kuramına geri dönme şeklinde karşılık bulmuştur. Antonin Artaud, Jerzy Grotowski, Peter Brook ve Eugene Barba gibi önde gelen tiyatro uygulamacıları yönlerini Doğu'nun ritüel kaynaklarına, tapınsal-törenselle tiyatro deneyimine ve kültürlerarası ritüel çalışmalarına çevirmişlerdir. Bu çalışmalarda sanatsal yaratım merkezinde ise tiyatronun olmazsa olmaz iki ögesi olan oyuncu ve seyirci yer almıştır. Törenselle yapılar içinde bir araya gelen seyirci ve oyuncunun birlikte etkileşerek iletişime geçmesi, bu iletişimin arındırıcı etkisiyle mistik gücün devreye girmesi ve dolayısıyla insanın özüne dönmesi tiyatronun en önemli işlevi haline gelmiştir. Bu noktada ritüellerin simgesel insan davranışlarının oyunlaşmış bir üst form olduğu yaklaşımı dikkat çekicidir. Çünkü bu anlayış, sanatın özüne geri dönme çabasını ve iyileştirici gücü misyonunu, ritüel öncesi süreçteki insan davranışlarına bağlamaktadır.

Bu çalışmada amaç, tiyatronun öze dönme arayışlarını, ritüel öncesi *gündelik-dışı* davranışlarda analiz etmektir. Bu çerçevede insanın ihtiyaçlarıyla biçimlenen refleks, benzetmecî, taklitçi ve simgesel davranış modelleri antropolojik bir yaklaşım ile ele alınacaktır. Ritüel öncesi anlatım olarak ortaya çıkan oyun oynama davranışı ve oyun formu tiyatroya kaynak ve iyileştirici güç olma işlevi açısından değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Simgesel davranış, Oyun, Ritüelistik Davranış, Ritüel

Throughout history, the social and cultural needs of humanity have shaped the definition, purpose and function of art. The process of the 20th and 21st centuries - when technological developments gained momentum and communication and interaction went digital - created the need for us as social creatures to return to art's essence by being with other people. This natural human need has made the purpose of art a journey back to the essence. From this understanding of art, we can infer a focus on what the artistic creation process is rather than the redefining of art. In this framework, artistic creation has been defined as an act of reproducing reality, where the artist aims to select realities that, while not necessarily artistic, allows the artist to recreate those realities in a system other than the one in which

they actually exist. At this point, artists began examining theories on their origins, which led the function of art to focus on the healing power of art.

The effort to return to the essence of art has been in the form of returning to the ritual origin theory in theater art, as in other arts. Leading theater practitioners such as Antonin Artaud, Jerzy Grotowski, Peter Brook, and Eugene Barba have focused on the ritual resources of the East, the temple-ceremonial theater experience, and intercultural ritual studies. The focus of the artistic creation in these works was the actor and the audience, the two indispensable elements of theater. The most important function of the theater has become the interaction between the audience and the actor, who have come together in ceremonial structures, and the mystical power to come to the fore with the purifying effect of this communication, and therefore the return of the human being to its essence. At this point, the approach that rituals are an upper form of symbolic human behavior that has become a play is noteworthy. Because this mentality bases the effort of returning to the essence of art and the mission of having healing power on human behaviors in the pre-ritual process.

The aim of this study is to analyze theater's quest to return to the essence with pre-ritual non-everyday behaviors. In this framework, reflex, simile, imitative and symbolic behavioral models shaped by human needs will be discussed with an anthropological perspective. As a pre-ritual narration, the resulting play behavior and play form will be evaluated in terms of the function of being a resource and healing power to the theater.

Keywords: Symbolic Behavior, Play, Ritualistic Behavior, Ritual

Sanatın İyileştirme ve Sağaltıcı Etkisi Üzerine Bir İnceleme

Art Improvement and Retailer an investigation on the effect

Gamze Şeker ve Prof. Dr. Aygül Aykut

Erciyes Üniversitesi

Psikoterapi kavramı kişinin kendini tanıması ve çözümlerine ulaşabilmede gerekli psikolojik zeminin oluşturulmasıdır. Bu ortamda kişinin kendini en iyi ifade edebileceği durumlardan biri sanattır. Sanatın kullanım amaçlarından birisi de bireylerin kendini ifade ettikleri psikolojik olarak kendilerini rahat hissettikleri uygulamalardır.

Sanat çok özel bir iletişim aracıdır. Sözel yolla aktaramadığımız en derin duygularımızı ve hislerimizi sanat ile biricik ve bireye özel yollarla ifade edebiliriz. Bu nedenle sanatın sağaltıcı ve terapötik amaçla kullanımı insanlık tarihiyle paralel gelişim göstermiştir. Bilinçdışı ve bilinçaltı çatışma ve kargaşalarda sanatın grafik ve plastik ifadelerini kullandırılması hastaların gelişim ve iyileşmesinde imkân sağlar. Çevre ile bağlarını koparan kişiler, sanatın yöntemleri uygulandığı süreç içinde kendilerini buldukları ve seyrettikleri bir ayna olarak görürler. 1940 ve 50'li yıllarda akıl hastanelerinde bu konuda gönüllü çalışan kişiler, hastaların resimle terapi (iyileştirme) konusunda psikiyatristleri ikna etmişlerdir. İki boyutlu yüzey üzerine yapılan resimler hastaların iyileşmesi sırasında ipuçları bulmamızı sağlar.

Sanat ve insan arasındaki ilişkiyi açıklama yolunda psikoloji temel bir disiplindir. Günümüzde kabul gördüğü şekliyle psikolojik hastalıklardan bilinçdışı çatışma ve kargaşaların çözümüne, psiko-motor/sinir/kas hastalıklarına sanatın diğer tıbbi tedavilerdeki tamamlayıcı rolü yadsımaz. Bir sanat yapıtı, şifa bulmanıza yardım ettiği ölçüde önemli kabul edilebilir. Bir eserin "iyi" veya "kötü" olması, içsel ihtiyaçlarınıza ne ölçüde cevap verdiğine bağlı olabilir. Çeşitli sanat formları temel uygulamalarla terapötik alanda, görsel sanatlar, müzik, dans gibi özel biçimler, yöntemler ve yaklaşımlarla çeşitlenmektedir. Sanat terapisi artık kanıta dayalı disiplinler arası bir bilimdir.

Bu çalışma sanatın sağaltıcı ve tamamlayıcı tedavi edici etkisini, sanat yapmanın doğası ve bileşenleriyle incelemeyi amaçlar. Bu bağlamda araştırmanın amacı; sanatı dışavurumcu ya da yaratıcı bağlamda terapi olarak kullanılma yolları ve iyileştirici etkileri ile yaklaşımlarını saptamaktır. Araştırma betimsel bir çalışmadır ve araştırma verileri literatür taramasından elde edilmiştir.

Sonuçta genel anlamıyla Sanat terapisi kişinin kendini tanıması, çözümlemesi, bilinçaltı ve bilinçdışı çalışmalarda danışanlarının iyileşmesini sağlamaktadır. Sanat terapi içinde görsel sanatlar kişinin kendini çözümlemesi ve ifade edebilmesinde etkili olan disiplinlerden biridir.

Özetle sanat tür ve formlarıyla yoluyla şekillenen bir disiplinlerarası alan olarak sanat terapisi gelişimini sürdürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Tedavi, Sanat Terapisi, Yaratıcılık, Dışavurum, Tamamlayıcı Tıp

The concept of psychotherapy is to create the necessary psychological basis for the individual to know herself and reach solutions. In this environment, one of the situations where a person can express himself best is art. One of the purposes of use of art is the applications in which individuals express themselves and feel comfortable psychologically.

Art is a very special communication tool. With art, we can express our deepest emotions and feelings that we cannot convey verbally in unique and individual ways. For this reason, the use of art for providing and therapeutic purposes has developed in parallel with the history of humanity. The use of graphic and plastic expressions of art in unconscious and subconscious conflicts and chaos provides opportunities for the development and recovery of patients. People who break their ties with the environment see themselves as a mirror that they find and watch in the process of applying the methods of art. In the 1940s and 50s, people working voluntarily in mental hospitals on this issue persuaded psychiatrists about the treatment of patients with pictures. Pictures made on a two-dimensional surface allow us to find clues during the recovery of patients. Psychology is a fundamental discipline in the way of explaining the relationship between art and human beings. The complementary role of art in other medical treatments, from psychological illnesses to the resolution of unconscious conflicts and chaos, to psycho-motor / nerve / muscle diseases as it is accepted today, does not deny. A work of art can be considered important to the extent that it helps you find healing.

Whether a work is "good" or "bad" may depend on how well it responds to your inner needs. Various art forms are diversified with basic applications in the therapeutic field, with special forms, methods and approaches such as visual arts, music, dance. Art therapy is now an evidence-based interdisciplinary science.

This study aims to examine the therapeutic and complementary therapeutic effect of art with the nature and components of making art. In this context, the aim of the research is; the ways of using art as therapy in an expressive or creative context, and its healing effects and approaches. The research is a descriptive study and research data have been obtained from the literature review.

As a result, Art therapy, in general, enables the client to get to know herself, analyze herself, and heal her clients in subconscious and unconscious studies. Visual arts within art therapy is one of the disciplines that are effective in self-analysis and expression.

In summary, art therapy continues its development as an interdisciplinary field shaped through art types and forms.

Keywords: Art, Treatment, Art Therapy, Creativity, Expression, Complementary Medicine

Popperci Bakış Açısıyla Daha İyi Bir Dünya Arayışı Olarak Sanat

Art as Search of a Better World from a Popperian Perspective

Dr. Öğretim Üyesi Ezgi Tokdil

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Araştırmada Karl Popper'ın bilim felsefesi ve iyimser tarih görüşü çerçevesinde bilgi ve gerçeğe ulaşmanın yolunun daha iyi bir dünya arayışı olduğu düşüncesinin izi sürülerek bilim insanı ile sanatçının yaratım/keşif süreçleri felsefenin etkisinde karşılıklı analiz edilmektedir. Popper'a göre bilim adamının görevi nesnel doğruya ulaşmaktır, ancak nesnel doğrular her zaman için kesin yargılar değildir. Aynı şekilde sanatın ve sanatçının da görevi nesnellığe herkes için geçerli bir bakış açısı sunmak değildir, olmamalıdır. Sanatın gerçekliği farklı farklı öznellikler yaratmaktır. Bilimle sanat bu noktada ayrılır; bilimde yeni bir bilgi ortaya çıktığında yeterli doğrulama gücüne sahipse eski bilginin yerini alır. Ancak sanat alanında belirli bir dönemi kapsayan tüm öznellikler çeşitlemesinin eskimeyen bir değeri, yanışlanamayan bir niteliği vardır. Yalnızca belirli tarihsel koşullar, kültürel değerler, ideolojik yapılar, estetik kimlikler söz konusudur ve insan aklı ilerlemeye devam ettiği sürece birbiriyle bağlantılı olarak algılanan gerçeklik de değişir, buna paralel nesneye ilişkin yeni öznellikler gelişir. Popper'ın da ifade ettiği gibi bu değişimin temelinde gerek bilimde gerekse sanat alanında olsun daha iyi bir dünya arayışı yatar. İnsanlık evrenin varoluşundan günümüz teknoloji toplumlarına kadar hep ileriye dönük, devinim halinde ve özgürleşme çabası içerisindedir. Olgular dünyasını inceleyen bilimsel gerçeklik bilgiyi hep daha ileri taşıma çabası içerisinde bir mücadele alanı olarak varlığını sürdürürken, duygu dünyasını yansıtan kültürel etkinlik nesnellığı olduğu ya da olması gerektiği gibi değil olmasını istediği, görmeyi dilediği gibi biçimlendirmiştir ve sanat konuşulmaya başlandığında artık biçim değil içerik önem kazanır. Ama son tahlilde her ikisinde de karşılıklı bir etkileşimin söz konusu olduğu söylenebilir; bilim dünyayı değiştirdikçe ve kendisi de o dünyada değişmeye devam ettikçe, sanatçı da bu devinime katılır ve kendisi değiştiği gibi gerçekliği (yeniden) yaratma biçimi de değişir. Popper'ın ifade ettiği gibi “yeni bir özgürlüğe ulaşma düşüdü” bu ve insanoglu hep daha ileriye daha iyi bir dünyanın arayışı olarak yönelimini sürdürür.

Anahtar Kelimeler: Karl Popper, Bilim Felsefesi, Sanat Felsefesi, İlerleme Düşüncesi, Nesnel Duyum, Öznal Algı

In this research, the creation / discovery processes of the scientist and the artist are analyzed mutually under the influence of philosophy, by tracing the idea that the way to reach knowledge and truth is a search for a better world within the framework of Karl Popper's philosophy of science and optimistic historical view. According to Popper, the task of the scientist is to reach objective truth, but objective truths are not always absolute judgments. Likewise, the duty of art and the artist is not, and should not be, to present a valid point of view to objectivity. The reality of art is to create different subjectivities. Science and art differ at this point; When a new information emerges in science, it replaces the old information if it has sufficient verification power. However, in the field of art, the diversity of all subjectivities covering a certain period has an ageless value and an unfalsifiable quality. There are only certain historical conditions, cultural values, ideological structures, aesthetic identities, and as the human mind continues to progress, the perceived

reality changes, parallel to this, new subjectivities of the object develop. As Popper expresses, the search for a better world lies at the heart of this change, both in science and in the field of art. From the existence of the universe to today's technology societies, humanity is always forward-looking, in motion and in an effort to liberate. While scientific reality, which examines the world of facts, continues its existence as a field of struggle to carry knowledge forward, cultural activity that reflects the world of emotion has shaped it as it wishes to be, not as it is or should be, and when art begins to be spoken, content becomes more important than form. But in the final analysis, it can be said that there is a mutual interaction in both; As science changes the world and he himself continues to change in that world, the artist participates in this movement and the way he creates (re) reality changes as he changes. As Popper put it, "it is the dream of reaching a new freedom" and human beings always continue their orientation as the search for a better world.

Keywords: Popper, Philosophy of Science, Philosophy of Art, Objective Sensation, Subjective Perception, The Idea of Progress

Beuys'un Eserlerindeki Nesnelere Sembolik Anlamları

Symbolic Meanings of Objects in Beuys' Works

Dr. Öğretim Üyesi Fergana Kocadoru Özgör

Balıkesir Üniversitesi

Hayat hikayesi açısından irdelediğimizde Joseph Beuys, nevi şahsına münhasır sanatçıların arasında yer alır. Otobiyografilerinde, İkinci Dünya Savaşı'nda savaş pilotu olarak görev yaptığı sırada uçağı Kırım semalarında düşer ve iddiaya göre burada Kırım Tatarları tarafından donmak üzereyken bulunur. Alman sanatçı için bu kaza bir dönüm noktası olacaktır. Alman sanatçı Joseph Beuys bu süre zarfında Şamanizm'i derinlemesine inceler, deneyimlerde bulunur ve gözlemler yapar. Savaş, milliyetçilik noktasından, iç huzur, doğa, spiritüalizm, doğa ve insan ilişkileri gibi varoluşsal bir engin birikime sahip olacak sanatçı, şanssız gibi görünen kaza sonrası avangardı Doğu ruhaniliğiyle ilişkilendirecektir. Beuys, Fluxus hareketi ve Doğu felsefesi ve ruhani pratiği arasındaki bağlantıları araştırma fırsatına erecek, hem Tibet kültüründe hem de Beuys'un sanatında keçenin, kumaşın, balın sembolik, iyileştirici yönleri, estetik bir yönde analiz edilecektir. Beuys, metodolojisini sorgulama nesnesini temsil eden malzemeden icat ederek avangard okumayı ilerletecektir. Sanatçı açısından Şamanik objeler, iyileştirici, pozitif bir anlam sunacak, aynı zamanda, hayatın, sanatın ve düşüncenin yeni birleşimlerine yön verecek görüşleri ışığında izleyiciyi, modern sanat üzerine düşünmeye sevk edecektir. Kültürel kimlikten, asker, vatandaş olarak insana, doğaya, canlıya değer veren bir kişiye dönüşen sanatçı, başarısızlıkları, hayal kırıklığı yaratan kararları sorgulatmayı başarmıştır. Beuys, çalışmalarında, Şamanist imgelere yer verirken kendisinden sonra gelecek birçok sanatçıyı da doğadaki nesnenin sanata entegre edilmesi yolunda izlemesi gereken yolları gösteren bir rehber hüviyetindedir.

Sanatçının performanslarında kullandığı her bir nesnenin, hayvanın, besin maddesinin sembolik bir anlamları bulunmaktadır. Isı veya enerji, bal, güven ve aidiyet, keçe, rehber ve ruhani enerji, el feneri, yeniden doğuş, kan, gibi sembolik anlamlarının sunumunu yapar. Yıkılan hayallerin (militarizm, radikal düşüncelerin çöküşü), kendi benliğinin keşfi, hayat döngüsündeki yerimizin, varoluşsal sorgulama gibi felsefi derinlikteki çalışmalarıyla Beuys, performans sanatını çok farkı noktalara getirmiştir. Bir anlamda hayata tutunması için sarıldığı keçe, sanatçı açısından yeniden doğuşun, ruhani iyileşmesinin bir objesi haline dönüşmüştür. Bu çalışmada, Beuys'un otobiyografilerine, felsefi görüşler ışığında özellikle Doğu inançları ve felsefesi ışığı adı altında sanatçının kullandığı nesnelere, iyileştirici gücü üzerine akademik bir araştırma yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Beuys, Şamanizm, Semboller, Performans Sanatı

When we examine it in terms of his life story, Joseph Beuys is among the unique artists. In his autobiographies, his plane crashed in the Crimean skies while he was serving as a fighter pilot during World War II and was allegedly found here by the Crimean Tatars as he was about to freeze. During this time, the German artist Joseph Beuys studies shamanism in depth, makes experiments and makes observations. From the point of war, nationalism, the artist, who will have a vast existential knowledge such as inner peace, nature, spiritualism, nature and human relations, will associate the avant-garde with Eastern spirituality after the accident that seems unlucky. Beuys will have the opportunity to explore the connections

between the Fluxus movement and Eastern philosophy and spiritual practice, analyzing the symbolic, healing aspects of felt, cloth, and honey in both Tibetan culture and Beuys' art in an aesthetic direction. Beuys will advance avant-garde reading by inventing his methodology from material that represents the object of inquiry. Shamanic objects will offer a healing and positive meaning for the artist, and at the same time, in the light of his views that will guide the new combinations of life, art and thought, will encourage the viewer to think on modern art. The artist, who transformed from a cultural identity to a person who values human beings, nature and living things as a soldier, citizen, has succeeded in questioning the failures and disappointing decisions. While Beuys includes shamanist images in his works, he is a guide that shows many artists who will come after him in the way of integrating the object of nature into art.

Each object, animal, food item used in the artist's performances has a symbolic meaning. It presents symbolic meanings such as heat or energy, honey, trust and belonging, felt, guide and spiritual energy, flashlight, rebirth, blood. Beuys has brought performance art to very different points with his philosophical work such as destroyed dreams (militarism, the collapse of radical ideas), the discovery of his own self, our place in the life cycle, and existential questioning. In a sense, the felt he hugs to hold on to life has become an object of rebirth and spiritual healing for the artist. In this study, an academic research will be made on the healing power of objects used by the artist in the light of Beuys' autobiographies and philosophical views, especially in the light of Eastern beliefs and philosophy.

Keywords: Beuys, Shamanism, Symbols, Performance Art

Yaratıcılık Edimi Bağlamında Aliye Berger'in Lirik Yapıtlarının İncelenmesi

Investigation of Aliye Berger's Lyrical Works in the Context of the Act of Creativity

Merve Kahraman, Yüksek Lisans Öğrencisi

Dokuz Eylül Üniversitesi

Özgün baskı sanatındaki çalışmaları ve 'Güneşin Doğuşu' adlı eseriyle adını duyurmuş olan Aliye Berger, Türk sanat tarihinde önemli bir kimlik taşımaktadır. Eserlerinde yaşadığı ve hissettiği tüm duyguları okunabilecek şekilde özgün ve lirik bir tavır sergileyerek yansıtmıştır. Berger yaşadığı talihsiz hadiseler karşısında, çocukluk yıllarında tanış olduğu resim sanatına yakınlaşmıştır. Ailesinin de sanata olan düşkünlüğü Berger'in yeni teknikler öğrenmesi konusunda destekleyici ve ruhen iyileşmesinde etkili olmuştur. Renkli kişiliğe sahip olan sanatçı daima kendi çizgisinde ilerleyerek dönemin kuşak çatışmalarının var olduğu gruplara dahil olmamıştır. Dünyayı renkli gördüğünü vurgulayan Berger, özüne ve ruhuna olan saygısıyla kendini yetiştirmiş bir sanatçı olarak, Türk sanat tarihinde ayrıcalıklı bir evreye ulaşmıştır. Portre ve manzara gravürleriyle birlikte renkli çalışmalara imza atan Berger dönemin öncü sanatçılarından biri olmuştur.

Bu çalışma iki açıdan ele alınmaktadır: İlk olarak Berger'in hayatının dönüm noktası olan resim sanatıyla birleşmesi; İkinci olarak da sanatın iyileştirici gücü ile acılarını dışa vurduğu kompozisyonlar üreterek, yaşamı sanatıyla bütünleşmiş eserleri değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aliye Berger, Dışavurumculuk, Yaratıcılık Edimi, Lirik, Gravür

Aliye Berger, who has made a name for herself with her original print art works and her work named 'Güneşin Doğuşu', it bear the an important identity in Turkish art. She reflected all the emotions she experienced and felt in her works in a legible and original and lyrical manner. Berger, in the face of unfortunate events he experienced, became close to the art of painting he had met in his childhood. The devotion of her family to art has also been effective in supporting Berger in learning new techniques and in her spiritual recovery. The artist, who has a colorful personality, always proceeded in his own line and did not belong to the groups where there was generational conflicts of the period. Emphasizing that see the world in color, Berger has reached a privileged stage in the history of Turkish art by educating himself with respect to his essence and soul. Berger, who created colorful writings along with portrait and landscape engravings, was one of the pioneers of the period.

This study is handled from two angles: First, Berger's unification with the turning point of her life, the art of painting; Secondly, by producing compositions in which art expresses its pains with the healing power of art, her works whose life is integrated with her art are evaluated.

Keywords: Aliye Berger, Expressionism, Act of Creativity, Lyric, Engraving

Sanatın İyileştirici Gücü Teması İçinde Frida Kahlo'nun Yaşamı ve Resimleri

Frida Kahlo's Life And Paintings Within The Therapeutic Aspect of Art

Doç. Serpil Yayman Ataseven

Uşak Üniversitesi

Frida Kahlo, 1907'de Mexico City'nin güneyinde Coyoacán'da doğmuştur. Hayatı boyunca fiziksel ve ruhsal acılar yaşayan sanatçı, resimlerinde yaşadığı olumsuzlukları biraz da olsa dindirmeye çalışmıştır. Kahlo, altı yaşında çocuk felci geçirmiş ve sağ bacağı sakat kalmıştır. 17 Eylül 1925'te geçirdiği otobüs kazasında ise ciddi şekilde yaralanmış ve uzun süre yatağa bağımlı bir hayat sürmüştür. Sanatçı, 1927'nin sonlarına doğru sağlığına kavuşmuş, sanatsal ve politik çevrelerde adını duyurmaya başlamıştır. Frida Kahlo, arkadaşı Tina Modotti aracılığıyla tanıştığı Meksika'nın en ünlü ressamlarından biri olan Diego Rivera ile 21 Ağustos 1929'da evlenmiştir. Sağlık sorunları nedeniyle çocuk sahibi olamayan ve kocasının sadakatsizliklerine daha fazla dayanamayan sanatçı, 1939 yılında Diego Rivera'dan ayrılmıştır. Ancak bir yıl sonra Diego Rivera ile tekrar evlenmiş ve çocukluğunun geçtiği 'Mavi Evde' hayatının sonuna kadar yaşamıştır. Kahlo, bu dönemde yaşadığı acı dolu anlardan uzaklaşmak için tüm gücüyle resim yapmış, Amerika ve Fransa'da sergiler açmıştır.

Mutsuzluk ve talihsizliklerle dolu olan hayatını resimlerine yansıtan Frida Kahlo, 20. yüzyılda adından söz ettiren önemli sanatçılardan biri olmuştur. Eserlerinde duygularının ve düşüncelerinin bir yansıması olan acının tasvirini yapmıştır. Kahlo'nun eserleri Sürrealist olarak tanımlansa da kendisi buna karşı çıkmış ve yaşadığı gerçeklikleri resimlerinde aktardığını ifade etmiştir. Sanatçı resimlerinde kendini ve hayatını sorgulamıştır. Kahlo modernizm sanat anlayışı yerine Meksika kültürünün gelenek ve göreneklerini eserlerine yansıtmıştır. Eserlerinde düş ile gerçekliği harmanlayarak kendine özgü bir sanat anlayışı oluşturmuştur. Sanatçı kendisine yaşama gücü veren, ruhsal ve psikolojik açıdan iyileşmesini sağlayan tek şeyin resim yapmak olduğunu her zaman dile getirmiştir.

Bu araştırmanın amacı, Frida Kahlo'nun acılarla dolu yaşamının resimlerine yansıyan yönlerini ortaya çıkarmak olmuştur. Ayrıca sanatın iyileştirici yönünün bir sanatçının biyografisi örnek alınarak incelenmiş ve gerçeklikleri ortaya koyduğu eserlerle desteklenmiştir. Çalışmanın sonucunda, psikolojik ve fizyolojik rahatsızlıkların sanat ile uğraşmaya engel olmadığı, aksine bir terapi gibi kullanılmasının iyileştirmeyi hızlandırdığı görülmüştür. Kahlo, yaşam mücadelesi içinde güçlü bir direniş göstermiş, duygu ve düşüncelerini resimlerinde kullandığı sembolik bir dille izleyicilere aktarmıştır. Araştırmada Frida Kahlo'nun resimleri ön planda tutulmuştur. Bu nedenle sanatçının eserlerinden örnekler alınarak çözümlenmeler yapılmıştır. Araştırmanın sınırlılıkları, Frida Kahlo'nun kısa yaşamının ve eserlerinden oluşan seçkiler olarak tespit edilmiştir. Araştırmada literatür tarama kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Frida Kahlo, Psikoloji, Mücadele, Meksika, Sanat

Frida Kahlo was born in Coyoacán in south of Mexico City in 1907. The artist suffered from physical and psychological pains throughout her life - at least, in her paintings, she tried to relieve the unfavourable conditions she experienced. Kahlo had poliomyelitis at the age of six and her right leg became permanently disabled. On 17th September, 1925, she got

severely injured in a bus accident and she was bedridden for a long time. The artist who got over in the later of 1927 started to become famous in artistic and politic environments. Frida Kahlo, who met Diego Rivera, one of the prominent artists in Mexico, thanks to her friend Tina Modotti, married him on 21st August, 1929. The artist, who was not able to give a birth because of her health problems and could not stand her husband's unfaithfulness anymore, divorced Diego Rivera in 1939. However, she married Diego Rivera a year later again and lived in La Casa Azul (the Blue House), which she spent her childhood, till the end of her life. Kahlo painted in order to banish the anguished moments she experienced that time - full steam ahead she went, and held some exhibitions in the USA and France.

Frida Kahlo reflecting her unhappiness and misfortune in life into her paintings became one of the significant artists in the 20th century. In her works, she illustrated the pain as a reflection of her emotions and thoughts. Even if Kahlo's works were described as surrealist, she contradicted it and expressed that she transferred the realities she faced with into her paintings. The artist questioned about herself and her life in her paintings. Kahlo reflected the traditions and customs of Mexican culture into her works rather than modern art perception. In her works, she created her own art perception by combining imagination with reality. The artist always expressed that the only thing which increased her stamina and helped her improve her psychological well-being was painting.

The aim of the study is to find out the aspects of Frida Kahlo's living death being reflected into her paintings. Moreover, the study examines the therapeutic aspect of art by taking as an example of the artist's biography and reinforces the artist's paintings which she revealed the realities. As a result of the study, it was observed that psychological and physiological disorders do not prevent dealing with art, on the contrary, using it as a therapy accelerates the healing. Kahlo showed a strong resistance in the struggle for life and conveyed her feelings and thoughts to audiences with a symbolic language she used in her paintings. In the research, Frida Kahlo's paintings were prioritised. For this reason, the analyses were made by taking samples from the artist's works. The limitations of the study was determined as Frida Kahlo's short biography and the selections from her works. A literature search was conducted in the research.

Keywords: Frida Kahlo, Psychology, Struggle, Mexico, Art

İyileştirici Sanat Bağlamında: Die Schlumper

In The Context Of Improving Art: Die Schlumper

Prof. Türkan Erdem

Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sanat tarihsel süreçte, haz vermenin ötesinde kimi zaman yaşama ayna tutan kimi zaman insan ruhunda pencere açan estetik bir öğreti olarak arınma sağlar. Aristotelesçi bağlamda katharsis arınma ve arındırma, saflaşma iyileşme süreci içermektedir. Günümüzde engelli bireylerin tıbbi tedavi süreci ile günlük yaşamlarını bağımsız olarak biçimlendirmesinde sanat tamamlayıcı rol üstlenmektedir. Bu bağlamda engelli bireylerin, içinde rekabet olmayan; tiyatro, maske, görsel sanatlar, fotoğraf, seramik ve edebiyata sanatsal becerilerini katarak sosyalleştikleri görülmektedir. Bu tür sanatsal etkinliklerin zihinsel engelli bireylerin toplumsal uyum becerilerini geliştirdiği gözlenmiştir.

Bu bildiriye, Almanya'daki farklı engelli bireylerin oluşturduğu 'Schlumper' sanatçı grubu ve diğer zihinsel engelli bireylerin entegrasyon sürecindeki sanatsal becerileri örneklerle açıklanacaktır. Schlumper, 1980 yılında Hamburglu sanatçı Rolf Laute (1940 - 2013) tarafından kurulan bir stüdyo topluluğudur. Akademik anlamda sanat eğitimi teori ve pratikleriyle uzun bir süreci ve oldukça yoğun bir süreçtir. Özellikle zihinsel engelli olan ve akademik eğitimi olmayan sanatçıların eserleri, boyama teknikleri, kompozisyon kurguları ve renkleri açısından incelenecektir. Bugün farklı engellere ve sanatsal açıdan bireysel pozisyonlara sahip sanatçılardan oluşan Die Schlumpfer, Hamburg dışında da tanınmaktadır. Bu topluluk, kendine özgü ve sanatsal etkinliklerle güncel sanata katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Katharsis, Die Schlumper

In historical process, beyond giving pleasure art as an aesthetic doctrine provides purification sometimes by mirroring life and sometimes opening window in human soul. Today, art plays a complementary role in the medical treatment process of disabled individuals and in shaping their daily lives independently. In this context, it is observed that disabled individuals socialize by adding their artistic skills to theater, masks, visual arts, photography, ceramics and literature, which do not contain competition.

In this paper, the artistic skills of the "Schlumper" artist group formed by individuals with different disabilities in Germany and other mentally disabled individuals in the integration process will be explained with examples. Schlumper is a studio group founded by Hamburg-based artist Rolf Laute (1940 - 2013) in 1980. In an academic sense, art education with its theory and practice is long and a very intense process. Especially the works of artists with mental disabilities and no academic education will be examined in terms of painting techniques, composition setup and colors. Die Schlumpfer, which consists of artists with different disabilities and artistically individual positions, is now well known outside Hamburg. This community contributes to contemporary art with its own unique and artistic activities.

Keywords: Art, Katharsis, Die Schlumper

Pandemi Günlerinde Dört Ardışık Atölye

Sanat Psikoterapileri Derneği Görsel Sanatlar Çalışma Birimi Laboratuar Çalışmaları

Petek Sapmaz, Deniz Ağbulut, Elmira İskenderova Baş, Arzu Avşar

2020 yılında havaya, suya, toprağa düşen cemrelerin ardından ilkbahar ile yeniden buluşmanın heyecanını, coşkusunu hissettiğimiz günlerde beklenmedik ve alışık olunmayan bir süreçle karşı karşıya kaldık. Dünya'nın hemen hemen her köşesine yayılan salgın geleceğe dair belirsizlik ve beraberinde getirdiği duygularla bizleri sarıp sarmaladı. Bu süreçte Sanat Psikoterapileri Derneği Görsel Sanatlar Çalışma Birimi'nin düzenli buluşmaları aynı mekanda değil de çevrimiçi ortamda bir araya gelerek gerçekleşmeye başladı. Çevrimiçi buluşmalarımızda fark ettik ki ortak ihtiyacımız; birlikte sanat çalışmaları yapabilmek, evlerimizde kaldığımız bu yeni yaşam biçimi içerisinde alternatif bir sanatsal üretim ve paylaşım ortamı yaratabilmektir.

Böylece bir dizi Yarı Yapılandırılmış Sanat Deneyim Atölyesi gerçekleştirme fikri doğdu. Her birimiz için farklı zorlukları olan pandemi döneminde peş peşe gerçekleşen bu dört atölyelik süreçte; kişisel motivasyonlarımızı korumak, pandemi dönemini verimli şekilde değerlendirebilmek, grupça ortak bir çaba için bir arada olabilmek, grup içerisinde benzer duygu durumlarının yaşanmakta olduğunu fark etmek, duygu ve düşüncelerimizi sanat aracılığıyla ifade edebilmek, birbirimizi sanat aracılığıyla desteklemek, derin paylaşımlarda bulunabilmek, daha iyi odaklanabilmek, kişisel ihtiyaçları fark etmek, belirsizlik içerisinde kendi kaynaklarımızla yeniden buluşabilmek, benzer duyguları farklı ve özgün sanatsal dil - üsluplarla dışavurduğumuzu gözlemlemek, rahatlık hissetmek, aidiyet duygusunu deneyimlemek gibi birçok kazanımımız oldu. Pandemi Günlerinde Dört Ardışık Atölye'nin tarihlerini ve Atölye Yürütücüleri, Petek Sapmaz, Deniz Ağbulut, Elmira İskenderova Baş, Arzu Avşar'dır.

Sergilediğimiz tüm sanatsal ürünler yukarıda değindiğimiz Laboratuar Çalışmaları'nda yapılmışlardır. Bu çalışmaların üretildiği yaratıcı süreçte sanatın terapötik yanlarıyla buluşulurken; katılımcılar sezgisel ve yaratıcı yanlarını anımsamış, kendilerini yatıştırıp stres ve kaygılardan uzaklaşabildiklerini belirtmiş, duygularını sanatın sembolik diliyle ifade ederken içsel dönüşüm ve onarım sağladıklarını vurgulamışlardır.

Eserlerin "İsimsiz" olarak sergilenmesi grupça alınmış bir karardır.

Sanat Psikoterapileri Derneği
Görsel Sanatlar Çalışma Birimi